

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο πενταμελές τμήμα)

της 10ης Απριλίου 2019*

«Επιδοτήσεις – Εισαγωγές σωλήνων κάθε είδους από όλκιμο χυτοσίδηρο καταγωγής Ινδίας – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/387 – Επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού – Ινδικό καθεστώς που επιβάλλει εξαγωγικό φόρο στο σιδηρομετάλλευμα και διπλή χρέωση στις σιδηροδρομικές εμπορευματικές μεταφορές η οποία πλήττει τη μεταφορά σιδηρομεταλλεύματος προοριζόμενου για εξαγωγή – Άρθρο 3, σημείο 1, στοιχείο α', περίπτωση iv, του κανονισμού (ΕΚ) 597/2009 [που αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/1037] – Χρηματοδοτική συνεισφορά – Παροχή αγαθών – Πράξη συνιστάμενη στην “ανάθεση” σε ιδιωτικό φορέα να διενεργήσει πράξη αποτελούσα χρηματοδοτική συνεισφορά – Άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 597/2009 – Ατομικός χαρακτήρας της επιδότησης – Άρθρο 6, στοιχείο δ', του κανονισμού 597/2009 – Υπολογισμός του οφέλους – Ζημία στον κλάδο παραγωγής της Ένωσης – Υπολογισμός της υποτιμολόγησης και του περιθωρίου ζημίας – Αιτιώδης συνάφεια – Πρόσβαση σε εμπιστευτικά στοιχεία της έρευνας κατά των επιδοτήσεων – Δικαιώματα άμυνας»

Στην υπόθεση T-300/16,

Jindal Saw Ltd, με έδρα το Νέο Δελχί (Ινδία),

Jindal Saw Italia SpA, με έδρα την Τεργέστη (Ιταλία),

εκπροσωπούμενες από τους R. Antonini και E. Monard, δικηγόρους,

προσφεύγουσες,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους J.-F. Brakeland και G. Luengo,

καθής,

υποστηριζόμενης από

τη **Saint-Gobain Pam**, με έδρα το Pont-à-Mousson (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους O. Prost, A. Coelho Dias και C. Bouvarel, δικηγόρους,

παρεμβαίνουσα,

με αντικείμενο προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2016/387 της Επιτροπής, της 17ης Μαρτίου 2016, για την επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού στις εισαγωγές σωλήνων κάθε είδους από όλκιμο χυτοσίδηρο (που είναι επίσης γνωστός ως χυτοσίδηρος σφαιροειδούς γραφίτη), καταγωγής Ινδίας (ΕΕ 2016, L 73, σ. 1), στο μέτρο που ο κανονισμός αυτός αφορά τις προσφεύγουσες,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο πενταμελές τμήμα)

συγκείμενο από την I. Pelikánová, πρόεδρο, τους V. Valančius, P. Nihoul, J. Senningsen (εισηγητή) και U. Öberg, δικαστές,

γραμματέας: S. Bukšek Tomas, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 4ης Ιουλίου 2018,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Οι προσφεύγουσες, Jindal Saw Ltd, ιδιωτική εταιρία ινδικού δικαίου, και Jindal Saw Italia SpA, ιταλική εταιρία που ανήκει στην Jindal Saw, δραστηριοποιούνται στην παραγωγή και πώληση, μεταξύ άλλων, σωλήνων κάθε είδους από όλκιμο χυτοσίδηρο που προορίζονται για την ινδική αγορά και για εξαγωγή. Κατά την κρίσιμη εν προκειμένω περίοδο, τρεις συνδεδεμένες εταιρίες παρενέβησαν για την εμπορία των προϊόντων της Jindal Saw στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ήτοι, εκτός από την Jindal Saw Italia, η Jindal Saw España SL και η Jindal Saw Pipeline Solutions, UK (στο εξής, από κοινού: εταιρίες πωλήσεων της Jindal Saw).
- 2 Στις 10 Νοεμβρίου 2014, η Saint-Gobain Pam, η Saint-Gobain Pam Deutschland GmbH και η Saint-Gobain Pam España S.A. (στο εξής, από κοινού: καταγγέλλων) υπέβαλαν, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2009, L 343, σ. 51), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 37/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2014 (ΕΕ 2014, L 18, σ. 1) [που αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2016, L 176, σ. 21)], καταγγελία στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, βάσει του άρθρου 5 του κανονισμού 1225/2009, ζητώντας της να κινήσει έρευνα αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές σωλήνων κάθε είδους από όλκιμο χυτοσίδηρο καταγωγής Ινδίας.
- 3 Με ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* στις 20 Δεκεμβρίου 2014 (ΕΕ 2014, C 461, σ. 35), η Επιτροπή κίνησε διαδικασία αντιντάμπινγκ για τις επίμαχες εισαγωγές (στο εξής: διαδικασία αντιντάμπινγκ).
- 4 Παράλληλα, στις 26 Ιανουαρίου 2015, ο καταγγέλλων, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 597/2009 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουνίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης [ΕΕ 2009, L 188, σ. 93], όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 37/2014 (στο εξής: βασικός κανονισμός) [που αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/1037 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2016, L 176, σ. 55)], υπέβαλε καταγγελία στην Επιτροπή, δυνάμει του άρθρου 10 του βασικού κανονισμού, ζητώντας της να κινήσει έρευνα για επιδοτήσεις σχετικά και με τις επίμαχες εισαγωγές, επικαλούμενος τη χορήγηση διαφόρων επιδοτήσεων στους Ινδούς παραγωγούς, ιδίως μιας επιδότησης συνδεδεμένης με την αγορά σιδηρομεταλλεύματος.

- 5 Με ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα στις 11 Μαρτίου 2015 (ΕΕ 2015, C 83, σ. 4, στο εξής: ανακοίνωση για την κίνηση της διαδικασίας), η Επιτροπή κίνησε διαδικασία κατά των επιδοτήσεων σχετικά με τις επίμαχες εισαγωγές (στο εξής: διαδικασία κατά των επιδοτήσεων).
- 6 Στις 24 Ιουνίου 2015, η Jindal Saw υπέβαλε στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις της σχετικά με ορισμένες πτυχές της ανάλυσης του ντάμπινγκ, της ζημίας που προκλήθηκε στον κλάδο παραγωγής της Ένωσης και του συμφέροντος της Ένωσης. Οι παρατηρήσεις αυτές κάλυπταν τόσο τη διαδικασία αντιντάμπινγκ όσο και τη διαδικασία κατά των επιδοτήσεων.
- 7 Στις 18 Σεπτεμβρίου 2015, η Επιτροπή εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/1559, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές σωλήνων κάθε είδους από όλκιμο χυτοσίδηρο (που είναι επίσης γνωστός ως χυτοσίδηρος σφαιροειδούς γραφίτη), καταγωγής Ινδίας (ΕΕ 2015, L 244, σ. 25, στο εξής: προσωρινός κανονισμός αντιντάμπινγκ). Το υπό εξέταση προϊόν ορίστηκε στον κανονισμό αυτό ως σωλήνες κάθε είδους από όλκιμο χυτοσίδηρο (που είναι επίσης γνωστός ως χυτοσίδηρος σφαιροειδούς γραφίτη), καταγωγής Ινδίας.
- 8 Στις 23 Οκτωβρίου 2015, η Jindal Saw υπέβαλε τις παρατηρήσεις της σχετικά με τις προκαταρκτικές εκτιμήσεις στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ, ζητώντας ταυτόχρονα τη διοργάνωση ακρόασης από την Επιτροπή.
- 9 Στις 20 Νοεμβρίου 2015 πραγματοποιήθηκε συνάντηση. Στις 24 Νοεμβρίου 2015, η Jindal Saw απέστειλε ηλεκτρονικό μήνυμα στην Επιτροπή με το οποίο επιβεβαίωσε ορισμένα στοιχεία που είχαν συζητηθεί κατά τη συνάντηση αυτή, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών με το υπό εξέταση προϊόν, όπως ορίζεται στον προσωρινό κανονισμό αντιντάμπινγκ, και με τον υπολογισμό της υποτιμολόγησης, και, στις 27 Νοεμβρίου 2015, υπέβαλε στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις της κατόπιν της εν λόγω συνάντησης στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ. Στις 9 Δεκεμβρίου 2015, η Jindal Saw γνωστοποίησε στην Επιτροπή ορισμένες παρατηρήσεις στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ και της διαδικασίας κατά των επιδοτήσεων, ιδίως όσον αφορά, πρώτον, τον χαρακτήρα του εξαγωγικού φόρου επί του σιδηρομεταλλεύματος ως επιδότσης, δεύτερον, τη ζημία που προκλήθηκε στον κλάδο παραγωγής της Ένωσης, τρίτον, τις απαντήσεις που έδωσαν στα ερωτηματολόγια οι χρήστες του υπό εξέταση προϊόντος όπως ορίζεται στον προσωρινό κανονισμό αντιντάμπινγκ και, τέταρτον, την εξαίρεση από το πεδίο κάλυψης του προϊόντος αυτού των σωλήνων οι οποίοι δεν έχουν ούτε εσωτερική ούτε εξωτερική επένδυση.
- 10 Στις 22 Δεκεμβρίου 2015, η Επιτροπή ενημέρωσε την Jindal Saw για τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και τις εκτιμήσεις βάσει των οποίων σκόπευε να επιβάλει οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές του εν λόγω προϊόντος καθώς και για τα πραγματικά περιστατικά και τις εκτιμήσεις βάσει των οποίων επρόκειτο να προταθεί η επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού για τις ίδιες εισαγωγές (στο εξής: τελική αποκάλυψη στοιχείων). Πριν υποβάλει τα σχόλιά της, η Jindal Saw ζήτησε, με ηλεκτρονικό μήνυμα της 12ης Ιανουαρίου 2016, συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με τέσσερα ειδικά θέματα. Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 13ης Ιανουαρίου 2016, η Jindal Saw ζήτησε από την Επιτροπή, στο πλαίσιο της διαδικασίας κατά των επιδοτήσεων, να ενημερωθεί σχετικά με τους υπολογισμούς του κόστους μεταφοράς σε «στρογγυλοποιημένο μέσο όρο». Η Επιτροπή απάντησε στην αίτηση αυτή με ηλεκτρονικό μήνυμα της 19ης Ιανουαρίου 2016.
- 11 Στις 20 Ιανουαρίου 2016, η Jindal Saw υπέβαλε τα σχόλιά της σχετικά με την τελική αποκάλυψη στοιχείων στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ και της διαδικασίας κατά των επιδοτήσεων.
- 12 Στις 27 Ιανουαρίου 2016, η Επιτροπή απέστειλε στην Jindal Saw συμπληρωματική τελική αποκάλυψη στοιχείων σχετικά με τις διορθώσεις που επήλθαν στους υπολογισμούς των επιδοτήσεων στο πλαίσιο της διαδικασίας κατά των επιδοτήσεων. Η προθεσμία για την υποβολή σχολίων ήταν η 29η Ιανουαρίου 2016.

- 13 Στις 28 Ιανουαρίου 2016, η Jindal Saw παρέστη σε συνάντηση που οργανώθηκε από την Επιτροπή. Η συνάντηση αυτή αφορούσε, μεταξύ άλλων, τα συμπεράσματα ως προς την επιδότηση την οποία συνιστούσαν ο εξαγωγικός φόρος επί του σιδηρομεταλλεύματος και το καθεστώς διπλής χρέωσης στις σιδηροδρομικές εμπορευματικές μεταφορές σιδηρομεταλλεύματος (Dual Freight Policy, στο εξής: πολιτική DFP), τους υπολογισμούς σχετικά με το σύνολο των εικαζόμενων επιδοτήσεων, τη ζημία που υπέστη ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης και το ντάμπινγκ. Την ίδια ημέρα, η Επιτροπή απηύθυνε έγγραφο στην Jindal Saw ενημερώνοντάς την για ορισμένες διορθώσεις στους υπολογισμούς των δεικτών ζημίας του κλάδου παραγωγής της Ένωσης στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ και της διαδικασίας κατά των επιδοτήσεων. Ως προθεσμία για την υποβολή σχολίων ορίστηκε η 1η Φεβρουαρίου 2016.
- 14 Την 1η Φεβρουαρίου 2016, η Jindal Saw απηύθυνε δύο ηλεκτρονικά μηνύματα στην Επιτροπή, εκθέτοντας τα σχόλιά της σχετικά, αφενός, με τις διορθώσεις που επήλθαν σε ορισμένους δείκτες ζημίας του κλάδου παραγωγής της Ένωσης και, αφετέρου, με τη συνεδρίαση της 28ης Ιανουαρίου 2016. Τα εν λόγω μηνύματα περιείχαν επιπλέον διάφορες αιτήσεις παροχής πληροφοριών.
- 15 Με το πέρας της διαδικασίας αντιντάμπινγκ και της διαδικασίας κατά των επιδοτήσεων, η Επιτροπή εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2016/387, της 17ης Μαρτίου 2016, για την επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού στις εισαγωγές σωλήνων κάθε είδους από όλκιμο χυτοσίδηρο (που είναι επίσης γνωστός ως χυτοσίδηρος σφαιροειδούς γραφίτη), καταγωγής Ινδίας (ΕΕ 2016, L 73, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός), καθώς και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2016/388, της 17ης Μαρτίου 2016, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές σωλήνων κάθε είδους από όλκιμο χυτοσίδηρο (που είναι επίσης γνωστός ως χυτοσίδηρος σφαιροειδούς γραφίτη) καταγωγής Ινδίας (ΕΕ 2016, L 73, σ. 53), ο οποίος αποτελεί το αντικείμενο προσφυγής ακύρωσης στην υπόθεση Jindal Saw και Jindal Saw Italia κατά Επιτροπής (T-301/16).
- 16 Με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, το υπό εξέταση προϊόν ορίζεται οριστικά ως «σωλήνες κάθε είδους από όλκιμο χυτοσίδηρο (που είναι επίσης γνωστός ως χυτοσίδηρος σφαιροειδούς γραφίτη) [...], με εξαίρεση τους όλκιμους σωλήνες χωρίς εσωτερική και εξωτερική επένδυση [...], καταγωγής Ινδίας, που υπάγονται σήμερα στους κωδικούς ΣΟ ex 7303 00 10 και ex 7303 00 90» (στο εξής: υπό εξέταση προϊόν).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 17 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 13 Ιουνίου 2016, οι προσφεύγουσες άσκησαν την υπό κρίση προσφυγή. Το υπόμνημα αντίκρουσης, το υπόμνημα απάντησης και το υπόμνημα ανταπάντησης κατατέθηκαν στις 27 Σεπτεμβρίου και 21 Νοεμβρίου 2016 και στις 26 Ιανουαρίου 2017.
- 18 Κατόπιν της μεταβολής της σύνθεσης των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου, η υπόθεση ανατέθηκε σε νέο εισηγητή δικαστή του έβδομου τμήματος.
- 19 Οι προσφεύγουσες υπέβαλαν αιτήματα εμπιστευτικής μεταχείρισης ορισμένων πληροφοριών περιλαμβανόμενων στο δικόγραφο της προσφυγής, το υπόμνημα απάντησης και το υπόμνημα ανταπάντησης, στις 11 και 21 Νοεμβρίου 2016 και στις 14 Φεβρουαρίου 2017. Η Επιτροπή υπέβαλε αίτημα εμπιστευτικής μεταχείρισης σχετικά με ένα παράρτημα του υπομνήματος αντίκρουσης στις 24 Οκτωβρίου 2016.
- 20 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 18 Οκτωβρίου 2016, η Saint-Gobain Pam ζήτησε να της επιτραπεί να παρέμβει στην υπό κρίση υπόθεση υπέρ της Επιτροπής. Με διάταξη της 19ης Ιανουαρίου 2017, ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου επέτρεψε την παρέμβαση αυτή.

- 21 Στις 6 Μαρτίου 2017, η παρεμβαίνουσα κατέθεσε υπόμνημα παρέμβασης στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου. Η Επιτροπή και οι προσφεύγουσες υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους επί του υπομνήματος αυτού στις 24 Μαρτίου και στις 19 Απριλίου 2017.
- 22 Στις 20 Ιουλίου 2017, το Γενικό Δικαστήριο διέταξε την Επιτροπή, βάσει του άρθρου 91, στοιχείο β', του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου και με την επιφύλαξη εφαρμογής του άρθρου 103, παράγραφος 1, του ίδιου αυτού Κανονισμού, να προσκομίσει τα απαραίτητα στοιχεία ώστε να καταστεί δυνατό να ελεγχθεί η ακρίβεια ορισμένων διευκρινίσεων που δόθηκαν με το υπόμνημα αντίκρουσης όσον αφορά τις συνέπειες του τυπογραφικού σφάλματος που αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 284 του προσβαλλόμενου κανονισμού (στο εξής: τυπογραφικό σφάλμα).
- 23 Στις 10 Αυγούστου 2017, η Επιτροπή προσκόμισε, σε ψηφιακή μορφή, τα στοιχεία τα οποία αφορούσε το μέτρο διεξαγωγής αποδείξεων που διέταξε το Γενικό Δικαστήριο.
- 24 Με απόφαση κοινοποιηθείσα στους διαδίκους στις 14 Σεπτεμβρίου 2017, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των προσφευγουσών κλήθηκαν, στο πλαίσιο μέτρου οργάνωσης της διαδικασίας, να συμβουλευθούν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα εν λόγω στοιχεία στα γραφεία της Γραμματείας του Γενικού Δικαστηρίου. Οι προσφεύγουσες συμβουλευθήκαν τα στοιχεία αυτά στις 26 και στις 27 Σεπτεμβρίου 2017.
- 25 Στις 18 Οκτωβρίου 2017, οι προσφεύγουσες υπέβαλαν παρατηρήσεις, αφότου οι δικηγόροι τους συμβουλευθήκαν τα σχετικά στοιχεία (στο εξής: παρατηρήσεις της 18ης Οκτωβρίου 2017). Την ίδια ημέρα, οι προσφεύγουσες υπέβαλαν αίτημα εμπιστευτικής μεταχείρισης ορισμένων από τα εν λόγω στοιχεία έναντι της παρεμβαίνουσας.
- 26 Στις 14 Νοεμβρίου 2017, η Επιτροπή υπέβαλε αίτημα εμπιστευτικής μεταχείρισης, έναντι της παρεμβαίνουσας, ορισμένων στοιχείων περιεχόμενων στις παρατηρήσεις της 18ης Οκτωβρίου 2017.
- 27 Στις 22 Νοεμβρίου 2017 η Επιτροπή υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί των παρατηρήσεων της 18ης Οκτωβρίου 2017.
- 28 Στις 15 Δεκεμβρίου 2017, η παρεμβαίνουσα υπέβαλε παρατηρήσεις επί των παρατηρήσεων της 18ης Οκτωβρίου 2017 και επί των παρατηρήσεων της Επιτροπής.
- 29 Στις 27 Απριλίου 2018, το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε τους κύριους διαδίκους, στο πλαίσιο μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας, να απαντήσουν σε σειρά ερωτήσεων και να προσκομίσουν ορισμένα έγγραφα. Οι διάδικοι συμμορφώθηκαν στο αίτημα αυτό εντός της ταχθείσας προθεσμίας. Τους παρασχέθηκε επιπλέον η δυνατότητα να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί των αντίστοιχων απαντήσεών τους, όπερ και έπραξαν επίσης εντός των ταχθεισών προθεσμιών.
- 30 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό στο μέτρο που τις αφορά·
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 31 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·
 - να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.
- 32 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 4ης Ιουλίου 2018.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού των παρατηρήσεων της 18ης Οκτωβρίου 2017

- 33 Οι παρατηρήσεις της 18ης Οκτωβρίου 2017 υποβλήθηκαν από τις προσφεύγουσες στο πλαίσιο που εκτίθεται ακολούθως.
- 34 Στο τελικό στάδιο της διοικητικής διαδικασίας, η Επιτροπή ενημέρωσε τα ενδιαφερόμενα μέρη για την ύπαρξη του τυπογραφικού σφάλματος. Το σφάλμα αυτό, που αφορά ορισμένους δείκτες ζημίας του κλάδου παραγωγής της Ένωσης, συνίσταται σε συνεκτίμηση ορισμένων εξαγωγικών πωλήσεων του κλάδου παραγωγής της Ένωσης ως πωλήσεων πραγματοποιηθεισών εντός της Ένωσης. Κατόπιν τούτου, η Επιτροπή προέβη σε διόρθωση των στοιχείων σχετικά με τις πωλήσεις εντός της Ένωσης του κλάδου παραγωγής της Ένωσης καθώς και σε αναθεώρηση στοιχείων σχετικών με άλλους δείκτες οι οποίοι είχαν επηρεασθεί από το τυπογραφικό σφάλμα εξ αντανakλάσεως.
- 35 Με το δικόγραφο της προσφυγής, οι προσφεύγουσες υποστήριξαν ότι η Επιτροπή δεν προέβη σε όλες τις αναθεωρήσεις που συνεπαγόταν η διόρθωση του τυπογραφικού σφάλματος.
- 36 Με το υπόμνημα αντίκρουσης, η Επιτροπή εξέθεσε λεπτομερώς ότι το τυπογραφικό σφάλμα εμφοιχώρησε κατά τη μεταγραφή ορισμένων αριθμητικών στοιχείων που περιλαμβάνονταν σε ηλεκτρονικό λογιστικό φύλλο, δημιουργηθέν μέσω προγράμματος λογιστικού φύλλου και επισυναφθέν στις απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο ενός παραγωγού της Ένωσης, σε ειδικό ηλεκτρονικό λογιστικό φύλλο καθώς και ότι το σφάλμα αυτό δεν είχε επίπτωση σε δείκτες πλην εκείνων που είχαν διορθωθεί, δεδομένου ότι οι άλλοι δείκτες καθορίστηκαν σε χωριστά ηλεκτρονικά λογιστικά φύλλα.
- 37 Κατά την Επιτροπή, οι μόνοι δείκτες ζημίας που επηρεάστηκαν –και αναθεωρήθηκαν– ήταν αυτοί για τους οποίους είχαν δημιουργηθεί αυτόματοι σύνδεσμοι, στους ενσωματωμένους στο εν λόγω ειδικό λογιστικό φύλλο τύπους υπολογισμού, με τα δεδομένα που αποτέλεσαν αντικείμενο του τυπογραφικού σφάλματος.
- 38 Η Επιτροπή πρότεινε να θέσει στη διάθεση του Γενικού Δικαστηρίου τα σχετικά στοιχεία, τα οποία είναι εμπιστευτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 29 του βασικού κανονισμού, υπό την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 103 του Κανονισμού Διαδικασίας, ώστε να καταστεί εφικτό στις προσφεύγουσες να εξακριβώσουν το βάσιμο των διευκρινίσεων που εκτίθενται με τις σκέψεις 36 και 37 ανωτέρω.
- 39 Κατόπιν του μέτρου της διεξαγωγής αποδείξεων που διέταξε το Γενικό Δικαστήριο στις 20 Ιουλίου 2017, η Επιτροπή κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου ένα κλειδί USB με τα στοιχεία των οποίων είχε ζητηθεί η προσκόμιση. Με την απόφαση που κοινοποιήθηκε στις 14 Σεπτεμβρίου 2017, σε συνδυασμό με το ανωτέρω μέτρο διεξαγωγής αποδείξεων, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των προσφευγουσών κλήθηκαν, υπό τον όρο να υπογράψουν δήλωση εμπιστευτικότητας, να συμβουλευθούν τα έγγραφα που περιέχονταν στο εν λόγω κλειδί USB στα γραφεία της Γραμματείας του Γενικού Δικαστηρίου, αποκλειστικά και μόνον προκειμένου να ελεγχθεί η ακρίβεια ορισμένων διευκρινίσεων που δόθηκαν με το υπόμνημα αντίκρουσης όσον αφορά τις συνέπειες του τυπογραφικού σφάλματος.
- 40 Με τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν στις 18 Οκτωβρίου 2017, αφότου συμβουλευθήκαν τα ανωτέρω έγγραφα, οι προσφεύγουσες δεν αμφισβήτησαν την ακρίβεια των εν λόγω διευκρινίσεων, αλλά ισχυρίστηκαν ότι ανακάλυψαν στα εξετασθέντα έγγραφα πέντε νέα σφάλματα τα οποία ενίσχυαν ορισμένες από τις αιτιάσεις τους.

- 41 Η Επιτροπή υποστηρίζει, κατά κύριο λόγο, ότι οι παρατηρήσεις της 18ης Οκτωβρίου 2017 είναι απαράδεκτες, καθόσον αφορούν ζητήματα ξένα προς το αντικείμενο του μέτρου διεξαγωγής αποδείξεων και του μέτρου οργάνωσης της διαδικασίας που έλαβε το Γενικό Δικαστήριο. Επικουρικώς, υποστηρίζει ότι η διόρθωση των σφαλμάτων που εντόπισαν οι προσφεύγουσες δεν τροποποίησε την ανάλυση που πραγματοποίησε το θεσμικό αυτό όργανο στο πλαίσιο του προσβαλλόμενου κανονισμού.
- 42 Η παρεμβαίνουσα, από την οποία προέρχονται τα περισσότερα εμπιστευτικά στοιχεία περί των οποίων γίνεται λόγος, ισχυρίζεται κατ' ουσίαν ότι ο βασικός κανονισμός δεν επιτρέπει τη γνωστοποίηση των εμπιστευτικών στοιχείων που διαβιβάζει επιχείρηση στα θεσμικά όργανα της Ένωσης στο πλαίσιο διαδικασίας για επιδοτήσεις χωρίς την άδεια της εν λόγω επιχείρησης. Επικουρικώς, η παρεμβαίνουσα ζητεί πληρέστερη πρόσβαση στα σχετικά στοιχεία από εκείνη που της έχει ήδη χορηγηθεί.
- 43 Επιβάλλεται η διαπίστωση, κατ' αρχάς, ότι τα πέντε σφάλματα τα οποία μνημονεύουν οι προσφεύγουσες με τις παρατηρήσεις της 18ης Οκτωβρίου 2017 δεν έχουν σχέση με το τυπογραφικό σφάλμα που οδήγησε στη λήψη του μέτρου διεξαγωγής αποδείξεων και του μέτρου οργάνωσης της διαδικασίας από το Γενικό Δικαστήριο και, επομένως, με το αντικείμενο των εν λόγω μέτρων.
- 44 Στη συνέχεια, υπενθυμίζεται ότι ο βασικός κανονισμός ρυθμίζει λεπτομερώς την πρόσβαση των ενδιαφερομένων στα στοιχεία που συγκεντρώνονται στο πλαίσιο έρευνας για επιδοτήσεις. Συγκεκριμένα, θεσπίζει πλήρες σύστημα διαδικαστικών εγγυήσεων που αποσκοπούν, αφενός, στο να παρασχεθεί στους ενδιαφερομένους η δυνατότητα να υπερασπιστούν αποτελεσματικά τα συμφέροντά τους και, αφετέρου, να προστατευθεί, όταν τούτο απαιτείται, η εμπιστευτικότητα των πληροφοριών που χρησιμοποιούνται κατά την έρευνα αυτή, και περιλαμβάνει κανόνες για τον συμβιβασμό μεταξύ των δύο αυτών απαιτήσεων (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου, T-424/13, EU:T:2016:378, σκέψη 96).
- 45 Συναφώς, το άρθρο 29, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού θέτει την αρχή ότι κάθε πληροφορία εμπιστευτικού χαρακτήρα αντιμετωπίζεται ως τέτοια από τις αρχές, εφόσον συντρέχουν έγκυροι λόγοι που δικαιολογούν την εμπιστευτικότητα. Η παράγραφος 5 του εν λόγω άρθρου απαγορεύει, μεταξύ άλλων, στην Επιτροπή να αποκαλύπτει πληροφορίες που λαμβάνει κατ' εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού χωρίς τη ρητή άδεια του προσώπου που τις έχει προσκομίσει, αν αυτό το τελευταίο έχει ζητήσει την εμπιστευτική της μεταχείριση, καθώς και να κοινολογεί, μεταξύ άλλων, τα έγγραφα εσωτερικής χρήσης που συντάσσουν οι αρχές της Ένωσης, εκτός εάν προβλέπεται ρητώς σχετική εξαίρεση.
- 46 Ο βασικός κανονισμός περιέχει επίσης ορισμένες διατάξεις που καθιστούν δυνατό τον συμβιβασμό μεταξύ των απαιτήσεων που απορρέουν από τα δικαιώματα των ενδιαφερομένων να υπερασπισθούν αποτελεσματικά τα συμφέροντά τους με εκείνες που συναρτώνται με την ανάγκη προστασίας των εμπιστευτικών πληροφοριών. Αφενός, η πρόσβαση των ενδιαφερομένων στις διαθέσιμες πληροφορίες δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 7, και του άρθρου 30 του βασικού κανονισμού περιορίζεται από τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των πληροφοριών αυτών. Αφετέρου, το άρθρο 29, παράγραφοι 2 έως 4, του βασικού κανονισμού περιέχει ορισμένες ρυθμίσεις όσον αφορά την τήρηση της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών, προς προστασία των δικαιωμάτων άμυνας των ενδιαφερομένων.
- 47 Εν προκειμένω, τα έγγραφα στα οποία χορηγήθηκε πρόσβαση στους δικηγόρους των προσφευγουσών προκειμένου αυτοί να τα συμβουλευθούν περιέχουν μόνον εμπορικά δεδομένα των δύο από τις τρεις εταιρίες οι οποίες αποτελούν, εν προκειμένω, τον κλάδο παραγωγής της Ένωσης. Πρόκειται για στοιχεία εμπιστευτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 29 του βασικού κανονισμού, πράγμα το οποίο δεν αμφισβητούν οι διάδικοι.
- 48 Επομένως, πρόκειται για έγγραφα των οποίων η δημοσιοποίηση δεν μπορούσε να ζητηθεί από τις προσφεύγουσες κατ' εφαρμογή του βασικού κανονισμού. Η πρόσβαση στα έγγραφα αυτά παρασχέθηκε αποκλειστικά και μόνο στους δικηγόρους, τούτο δε με μοναδικό σκοπό να καταστεί

δυνατή η εξακρίβωση των συνεπειών του τυπογραφικού σφάλματος που διέπραξε η Επιτροπή, στο πλαίσιο απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου που οριοθετούσε στενά την πρόσβαση αυτή, προκειμένου να διασφαλιστεί ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας των προσφευγουσών, όπως προκύπτει από το μέτρο διεξαγωγής αποδείξεων και το μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας που έλαβε το Γενικό Δικαστήριο.

- 49 Πράγματι, αφενός, το μέτρο διεξαγωγής αποδείξεων που διέταξε το Γενικό Δικαστήριο ήταν διατυπωμένο κατά τρόπο ακριβή. Η Επιτροπή όφειλε να προσκομίσει μόνον τα στοιχεία που ήταν απολύτως απαραίτητα για να ελεγχθεί η ακρίβεια ορισμένων διευκρινίσεων που δόθηκαν με το υπόμνημα αντίκρουσης όσον αφορά την αιτία και τις συνέπειες του τυπογραφικού σφάλματος.
- 50 Αφετέρου, η απόφαση που κοινοποιήθηκε στους διαδίκους στις 14 Σεπτεμβρίου 2017 προέβλεπε, στο πλαίσιο μέτρου οργάνωσης της διαδικασίας, ότι η πρόσβαση στα επίμαχα στοιχεία χορηγείται μόνο για να διασφαλισθεί ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας των προσφευγουσών, στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, ως προς τις εν λόγω διευκρινίσεις, και όχι για να εξασφαλιστεί η ενημέρωση των προσφευγουσών πέραν των εγγυήσεων που προβλέπονται από τον βασικό κανονισμό για τα ενδιαφερόμενα μέρη, καθόσον τούτο δεν θα ήταν σύμφωνο με την τήρηση της εμπιστευτικότητας των εν λόγω στοιχείων. Εξάλλου, υπογραμμίζεται ότι, στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, τα δικαιώματα των προσφευγουσών εξασφαλίστηκαν από το άρθρο 11, παράγραφος 7, και τα άρθρα 29 και 30 του βασικού κανονισμού.
- 51 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η προκειμένη περίπτωση δεν μπορεί να εξομοιωθεί με την περίπτωση κατά την οποία το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει, δυνάμει του άρθρου 103, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας και μετά τη στάθμιση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου, να καταστήσει γενικώς γνωστά σε κύριο διάδικο ορισμένα πληροφοριακά ή άλλα εμπιστευτικά στοιχεία που προσκόμισε ο αντίδικος. Πράγματι, εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο χορήγησε στους δικηγόρους των προσφευγουσών ειδική πρόσβαση στα ηλεκτρονικά λογιστικά φύλλα που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για τον καθορισμό των επίμαχων δεικτών με μοναδικό σκοπό να τους παράσχει τη δυνατότητα να ελέγξουν την ακρίβεια ορισμένων διευκρινίσεων που δόθηκαν με το υπόμνημα αντίκρουσης όσον αφορά τις συνέπειες του τυπογραφικού σφάλματος, ιδίως σε σχέση με τους συνδέσμους που είχαν δημιουργηθεί στα λογιστικά αυτά φύλλα. Κατά συνέπεια, οι προσφεύγουσες δεν μπορούν να υποστηρίξουν ότι απέκτησαν γενική πρόσβαση σε νέες πληροφορίες των οποίων η γνώση τούς παρέχει τη δυνατότητα να προβάλουν νέους λόγους ή αιτιάσεις που πρέπει να κριθούν παραδεκτές δυνάμει του άρθρου 84 του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 52 Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι οι ίδιες οι προσφεύγουσες δεν ζήτησαν από το Γενικό Δικαστήριο να τους επιτρέψει την πρόσβαση στα επίμαχα έγγραφα γενικώς και αορίστως. Αντιθέτως, με το υπόμνημα απάντησης, οι προσφεύγουσες ζήτησαν ρητώς να τους χορηγηθεί η πρόσβαση αυτή με μοναδικό σκοπό να ελέγξουν την ακρίβεια ορισμένων διευκρινίσεων που δόθηκαν με το υπόμνημα αντίκρουσης όσον αφορά τις συνέπειες του τυπογραφικού σφάλματος.
- 53 Βάσει του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, οι παρατηρήσεις της 18ης Οκτωβρίου 2017 πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτες.
- 54 Ως εκ τούτου, δεν συντρέχει λόγος να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο επί του επικουρικού αιτήματος της παρεμβαίνουσας για πληρέστερη πρόσβαση στα σχετικά στοιχεία.

Επί της ουσίας

- 55 Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν, κατ' ουσίαν, επτά λόγους ακυρώσεως στηριζόμενους σε διάφορες παραβάσεις του βασικού κανονισμού, ήτοι:
- ο πρώτος λόγος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', περίπτωση iv, του βασικού κανονισμού, σε συνδυασμό με το σημείο 1, στοιχείο α', περίπτωση iii, του άρθρου αυτού, διατάξεις οι οποίες είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυπες, αντιστοίχως, με το άρθρο 1.1, α, σημείο 1, περίπτωση iv, και με το άρθρο 1.1, α, σημείο 1, περίπτωση iii, της συμφωνίας για τις επιδοτήσεις και τα αντισταθμιστικά μέτρα, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα 1 Α της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), η οποία υπεγράφη στο Μαρακές στις 15 Απριλίου 1994 (ΕΕ 1994, L 336, σ. 156, στο εξής: Συμφωνία ΕΑΜ)·
 - ο δεύτερος λόγος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 10 του βασικού κανονισμού και σε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας·
 - ο τρίτος λόγος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, και παράγραφος 2, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού·
 - ο τέταρτος λόγος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 3, σημείο 2, του άρθρου 6, στοιχείο δ', και του άρθρου 15, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού·
 - ο πέμπτος λόγος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1, 2 και 5, του βασικού κανονισμού και, κατά συνέπεια, του άρθρου 15, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού·
 - ο έκτος λόγος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1, 2 και 4 έως 7, του άρθρου 9, παράγραφος 1, και του άρθρου 10, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού·
 - ο έβδομος λόγος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 30, παράγραφοι 4 και 5, του βασικού κανονισμού και σε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.
- 56 Πρώτα πρέπει να εξεταστούν, διαδοχικώς, ο δεύτερος και ο έβδομος λόγος ακυρώσεως.

Επί του δεύτερου λόγου, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 10 του βασικού κανονισμού και σε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας

- 57 Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου, ο οποίος υποδιαιρείται σε δύο σκέλη, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, περιλαμβάνοντας την πολιτική DFP στην έρευνα, παρά το γεγονός ότι το μέτρο αυτό δεν μνημονεύθηκε ούτε στην καταγγελία βάσει της οποίας κινήθηκε η έρευνα ούτε στην ανακοίνωση για την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 10 του βασικού κανονισμού και προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της Jindal Saw.
- 58 Με το πρώτο σκέλος, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, λαμβανομένου υπόψη ότι το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την ύπαρξη της επιδότησης πρέπει να περιλαμβάνονται στην καταγγελία και ότι κάτι τέτοιο δεν συνέβη εν προκειμένω όσον αφορά την πολιτική DFP, η Επιτροπή όφειλε να έχει κινήσει νέα χωριστή έρευνα είτε βάσει νέας καταγγελίας, είτε αυτεπαγγέλτως. Προσθέτουν δε ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να διατηρεί δικαίωμα εξέτασης άλλων επιδοτήσεων οι οποίες ενδέχεται να διαπιστωθούν κατά τη διάρκεια της έρευνας πέραν εκείνων που αναφέρονται στην ανακοίνωση για την κίνηση της διαδικασίας.
- 59 Με το δεύτερο σκέλος, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, περιλαμβάνοντας την πολιτική DFP στην έρευνα, η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της Jindal Saw, διότι η τελευταία δεν ενημερώθηκε σχετικά με το αντικείμενο της έρευνας αυτής παρά μόνον αφότου έλαβε την τελική

αποκάλυψη στοιχείων και, ως εκ τούτου, δεν τέθηκαν στη διάθεσή της οι ίδιες προθεσμίες και περίοδοι προειδοποίησης για την υποβολή σχολίων επί της πολιτικής DFP με αυτές που είχε όσον αφορά τις λοιπές πτυχές της έρευνας.

- 60 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, αμφισβητεί το βάσιμο του λόγου αυτού.
- 61 Όσον αφορά το πρώτο σκέλος, υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, η κίνηση έρευνας κατά των επιδοτήσεων απαιτεί, κατ' αρχήν, την υποβολή καταγγελίας εξ ονόματος του κλάδου παραγωγής της Ένωσης. Κατά το άρθρο 10, παράγραφος 2, του ως άνω κανονισμού, η καταγγελία αυτή πρέπει να περιλαμβάνει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την ύπαρξη αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων. Το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού αφορά την παροχή «αποδεικτικών στοιχείων σχετικών με [...] το χαρακτήρα της συγκεκριμένης επιδότησης».
- 62 Οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή, κατ' ουσίαν, ότι, κατά παράβαση του άρθρου 10, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού, περιέλαβε την πολιτική DFP στην έρευνα ενώ η περίπτωση αυτή δεν μνημονεύεται στην καταγγελία.
- 63 Ωστόσο, η αιτίαση αυτή στερείται πραγματικής βάσης, δεδομένου ότι η πολιτική DFP μνημονεύεται στην καταγγελία. Πράγματι, ο καταγγέλλων παραθέτει στην καταγγελία έγγραφα προερχόμενα από την Κυβέρνηση της Ινδίας στα οποία μνημονεύονται τόσο ο εξαγωγικός φόρος επί του σιδηρομεταλλεύματος όσο και η πολιτική DFP, προκειμένου να αποδείξει ότι ο σκοπός της εν λόγω κυβέρνησης ήταν να αποθαρρύνει τις εξαγωγές σιδηρομεταλλεύματος. Επιπλέον, ο καταγγέλλων παρέθεσε απόσπασμα της έκθεσης της ομάδας εργασίας σχετικά με τη σιδηροχαλυβουργία για το δωδέκατο πενταετές πρόγραμμα, που δημοσιεύθηκε το 2011, κατά το οποίο, «σήμερα, οι εξαγωγές σιδηρομεταλλεύματος από τη χώρα αποθαρρύνονται [με την] επιβολή εξαγωγικού δασμού ύψους 20 % επί της αξίας του σιδηρομεταλλεύματος και [την] επιβολή σημαντικά υψηλότερης χρέωσης για τη σιδηροδρομική μεταφορά του σιδηρομεταλλεύματος που προορίζεται για εξαγωγή».
- 64 Επιπλέον, όπως τόνισε η Επιτροπή, οι προσφεύγουσες συγχέουν το καθεστώς επιδοτήσεων για την παροχή σιδηρομεταλλεύματος με ένα ειδικό μέσο συνδεδεμένο με το καθεστώς αυτό. Τόσο η καταγγελία όσο και η ανακοίνωση για την κίνηση της έρευνας αναφέρονται στο γεγονός ότι η Κυβέρνηση της Ινδίας είχε αναθέσει ή δώσει εντολή σε ιδιωτικό φορέα να εκτελέσει ορισμένη ενέργεια, μνημονεύοντας ρητώς την παροχή σιδηρομεταλλεύματος υψηλής περιεκτικότητας έναντι μικρότερου από το κανονικό τιμήματος. Επομένως, ούτε η καταγγελία ούτε η ανακοίνωση για την κίνηση της διαδικασίας περιορίζονταν στον εξαγωγικό φόρο. Κατά συνέπεια, το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.
- 65 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το δεύτερο σκέλος επίσης στερείται πραγματικής βάσης. Πράγματι, δεδομένου ότι η καταγγελία αφορούσε την πολιτική DFP, η Jindal Saw έλαβε γνώση ότι η έρευνα αφορούσε την εν λόγω πολιτική ως στοιχείο του καθεστώτος επιδοτήσεων πριν λάβει την τελική αποκάλυψη στοιχείων τον Δεκέμβριο του 2015.
- 66 Εν πάση περιπτώσει, επισημαίνεται ότι όλα τα επιχειρήματα που προέβαλε η Jindal Saw στην Επιτροπή κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας αφορούσαν το ζήτημα αν, γενικώς, οι περιορισμοί των εξαγωγών, ανεξάρτητα από την ακριβή τους φύση, μπορούν ή όχι να συνιστούν χρηματοδοτική συνεισφορά.
- 67 Επιπλέον, η Jindal Saw δεν διέκρινε μεταξύ του εξαγωγικού φόρου και της πολιτικής DFP ούτε με τις παρατηρήσεις της επί της τελικής αποκάλυψης στοιχείων, αλλά, και πάλι, προέβαλε επιχειρήματα σχετικά με τους περιορισμούς των εξαγωγών εν γένει. Ως εκ τούτου, οι παρατηρήσεις της Jindal Saw για τους περιορισμούς των εξαγωγών καλύπτουν αμφότερα τα μέτρα τα οποία, συνολικά, συνιστούν το επίμαχο καθεστώς επιδοτήσεων.

- 68 Κατά συνέπεια, το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου απορρίπτεται ως αβάσιμο και, ως εκ τούτου, και ο δεύτερος λόγος στο σύνολό του.

Επί του έβδομου λόγου, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 30, παράγραφοι 4 και 5, του βασικού κανονισμού και σε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας

- 69 Ο έβδομος λόγος περιλαμβάνει, κατ' ουσίαν, δύο σκέλη.
- 70 Με το πρώτο σκέλος, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 30, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού και προσέβαλε το δικαίωμα ακρόασης της Jindal Saw παραλείποντας να διαβιβάσει στην τελευταία ορισμένα στοιχεία που αυτή είχε ζητήσει με δύο ηλεκτρονικά μηνύματα της 1ης Φεβρουαρίου 2016.
- 71 Στηριζόμενες στη νομολογία, οι προσφεύγουσες υπογραμμίζουν ότι, όταν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτίμησης, ο σεβασμός των δικαιωμάτων που κατοχυρώνει η έννομη τάξη της Ένωσης έχει ακόμη πιο θεμελιώδη σημασία και ότι συγκαταλέγεται μεταξύ των δικαιωμάτων αυτών το δικαίωμα του ενδιαφερομένου να διατυπώσει λυσιτελώς την άποψή του. Υπό την έννοια αυτή, δεν μπορεί να αποκλειστεί εντελώς ότι, εάν η Jindal Saw είχε τη δυνατότητα να διατυπώσει παρατηρήσεις σχετικά με τα πληροφοριακά στοιχεία που είχε ζητήσει όσον αφορά τους δείκτες ζημίας που επηρεάστηκαν από το τυπογραφικό σφάλμα και το κόστος για τον κλάδο παραγωγής της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων πώλησης, των γενικών και των λοιπών διοικητικών εξόδων των εταιριών πωλήσεων του ομίλου Saint-Gobain Pam, η διοικητική διαδικασία θα μπορούσε να έχει καταλήξει σε διαφορετικό και ευνοϊκότερο για αυτήν αποτέλεσμα δεδομένου ότι η Επιτροπή θα είχε προηγουμένως αναθεωρήσει ήδη την άποψή της μετά τις παρατηρήσεις που θα της είχαν διαβιβάσει τα ενδιαφερόμενα μέρη.
- 72 Με το δεύτερο σκέλος, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 30, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού καθώς και ότι προσέβαλε το δικαίωμα ακρόασης της Jindal Saw δεδομένου ότι δεν της χορήγησε επαρκή χρόνο για να υποβάλει τις παρατηρήσεις της μετά την ανακοίνωση των τροποποιηθέντων δεικτών ζημίας. Συναφώς, υποστηρίζουν ότι δεν μπορεί να αποκλειστεί εντελώς ότι, εάν είχε παρασχεθεί στην Jindal Saw προθεσμία σύμφωνη με τα προβλεπόμενα στην εν λόγω διάταξη μετά την κοινοποίηση των τροποποιηθέντων δεικτών ζημίας, η εταιρία αυτή θα μπορούσε να έχει υποβάλει λεπτομερέστερες παρατηρήσεις βάσει των οποίων η Επιτροπή θα είχε ενδεχομένως αναθεωρήσει τη θέση της.
- 73 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, αμφισβητεί το βάσιμο του λόγου αυτού.
- 74 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται, πρώτον, ότι, όταν οι εμπλεκόμενοι σε έρευνα κατά των επιδοτήσεων, ιδίως οι οικείοι παραγωγοί-εξαγωγείς, επιθυμούν να έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικές με τα πραγματικά περιστατικά και τις εκτιμήσεις που ενδέχεται να αποτελούν τη βάση μέτρων κατά των επιδοτήσεων με σκοπό την προάσπιση των συμφερόντων τους, η Επιτροπή οφείλει να τηρεί ορισμένες αρχές και διαδικαστικές εγγυήσεις.
- 75 Συναφώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, αφενός, το άρθρο 30 του βασικού κανονισμού καθορίζει ορισμένες προϋποθέσεις όσον αφορά την άσκηση του δικαιώματος ακρόασης των ενδιαφερόμενων μερών, το οποίο συνιστά θεμελιώδες δικαίωμα κατοχυρούμενο από την έννομη τάξη της Ένωσης. Το άρθρο αυτό προβλέπει, στην παράγραφο 2, το δικαίωμα ενημέρωσης σχετικά με τα ουσιαστικά πραγματικά περιστατικά και τις εκτιμήσεις βάσει των οποίων υπάρχει πρόθεση να διατυπωθεί σύσταση για την επιβολή οριστικών αντισταθμιστικών δασμών. Το εν λόγω άρθρο ορίζει επίσης, στην παράγραφο 4, δεύτερο εδάφιο, ότι, όταν η Επιτροπή προτίθεται να λάβει απόφαση στηριζόμενη σε πραγματικά περιστατικά και εκτιμήσεις που διαφέρουν από τα προηγουμένως κοινοποιηθέντα, οφείλει να γνωστοποιήσει τα στοιχεία αυτά το συντομότερο δυνατόν και, στην παράγραφο 5, ότι τα

ενδιαφερόμενα μέρη πρέπει να διαθέτουν, κατ' αρχήν, ελάχιστη προθεσμία δέκα ημερών για να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους, διευκρινιζόμενου ότι η προθεσμία αυτή μπορεί να είναι μικρότερη όταν πρόκειται για πρόσθετη τελική αποκάλυψη στοιχείων.

- 76 Αφετέρου, κατά πάγια νομολογία, οι απαιτήσεις που απορρέουν από τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας επιβάλλονται όχι μόνο στο πλαίσιο διαδικασιών που μπορούν να καταλήξουν σε επιβολή κυρώσεων, αλλά και στο πλαίσιο διαδικασιών έρευνας που προηγούνται της έκδοσης κανονισμών κατά των επιδοτήσεων, οι οποίοι μπορούν να επηρεάσουν τις οικείες επιχειρήσεις άμεσα και ατομικά και να έχουν δυσμενείς συνέπειες γι' αυτές. Ειδικότερα, στο πλαίσιο της γνωστοποίησης πληροφοριών σε ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις κατά τη διάρκεια διαδικασίας έρευνας, ο σεβασμός των δικαιωμάτων τους άμυνας προϋποθέτει ότι έχει παρασχεθεί στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, κατά τη διάρκεια της εν λόγω διαδικασίας, η δυνατότητα να γνωστοποιήσουν λυσιτελώς την άποψή τους σχετικά με το υποστατό και τη σημασία των προβαλλόμενων γεγονότων και περιστάσεων και σχετικά με τα αποδεικτικά στοιχεία που χρησιμοποίησε η Επιτροπή προς στήριξη της διαπίστωσής της όσον αφορά την ύπαρξη επιδότησης και την εξ αυτής απορρέουσα ζημία (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2012, Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP, C-191/09 P και C-200/09 P, EU:C:2012:78, σκέψη 76 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 77 Μολονότι ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας είναι κεφαλαιώδους σημασίας στις διαδικασίες ερευνών κατά επιδοτήσεων (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2012, Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP, C-191/09 P και C-200/09 P, EU:C:2012:78, σκέψη 77 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), η ύπαρξη παρατυπίας όσον αφορά τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας δεν μπορεί να οδηγήσει σε ακύρωση κανονισμού περί επιβολής αντισταθμιστικού δασμού παρά μόνον αν, λόγω της παρατυπίας αυτής, ενδέχεται η διοικητική διαδικασία να μπορούσε να καταλήξει σε διαφορετικό αποτέλεσμα, προσβάλλοντας με συγκεκριμένο τρόπο τα δικαιώματα άμυνας του ενδιαφερόμενου (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware κατά Συμβουλίου, C-141/08 P, EU:C:2009:598, σκέψη 107).
- 78 Ωστόσο, υπενθυμίζεται ότι δεν μπορεί να επιβληθεί στον εν λόγω ενδιαφερόμενο η υποχρέωση να αποδείξει ότι η απόφαση της Επιτροπής θα ήταν διαφορετική, αλλά μόνον ότι τούτο δεν μπορεί να αποκλειστεί εντελώς, εφόσον ο ενδιαφερόμενος θα είχε τη δυνατότητα να αμυνθεί αποτελεσματικότερα αν δεν είχε μεσολαβήσει η καταγγελλόμενη διαδικαστική παρατυπία (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2012, Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP, C-191/09 P και C-200/09 P, EU:C:2012:78, σκέψη 78 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 79 Αντιθέτως, ο ενδιαφερόμενος οφείλει να αποδείξει συγκεκριμένα με ποιον τρόπο θα μπορούσε να ασκήσει αποτελεσματικότερα την άμυνά του αν δεν υπήρχε η εν λόγω παρατυπία, μη δυνάμενος να περιοριστεί, απλώς, στην επίκληση της αδυναμίας του να υποβάλει παρατηρήσεις επί υποθετικών καταστάσεων (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 1ης Ιουνίου 2017, Changmao Biochemical Engineering κατά Συμβουλίου, T-442/12, EU:T:2017:372, σκέψη 145 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 80 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι, εν προκειμένω, με την τελική αποκάλυψη στοιχείων, η Επιτροπή γνωστοποίησε στα ενδιαφερόμενα μέρη όλα τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και τις εκτιμήσεις βάσει των οποίων σκόπευε να επιβάλει αντισταθμιστικούς δασμούς, καθώς και τα αριθμητικά στοιχεία τα σχετικά με τους δείκτες ζημίας και την ανάλυση των τάσεων που θα αποκάλυπταν οι εν λόγω δείκτες. Συγκεκριμένα, αφενός, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι πωλήσεις του κλάδου παραγωγής της Ένωσης μειώθηκαν κατά περισσότερο από 6 % και ότι ο εν λόγω κλάδος παραγωγής απώλεσε περίπου το 2,5 % του μεριδίου αγοράς του σε μια συρρικνούμενη αγορά. Αφετέρου, όσον αφορά πάντοτε τον ίδιο κλάδο παραγωγής, η Επιτροπή επισήμανε ότι η θεωρούμενη ως χαμηλή κερδοφορία, σε συνδυασμό με την απώλεια πωλήσεων και μεριδίων αγοράς στην Ένωση, έθεσε τον κλάδο αυτό σε δυσχερή οικονομική και δημοσιονομική κατάσταση, κατέληξε δε στο συμπέρασμα, με βάση τη

συνολική ανάλυση όλων των δεικτών ζημίας που η ίδια θεωρούσε κρίσιμους και δεδομένης της δυσχερούς, κατά τη γνώμη της, οικονομικής κατάστασης, ότι ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης υπέστη σημαντική ζημία κατά την έννοια του άρθρου 8 του βασικού κανονισμού.

- 81 Η πρώτη αιτίαση αφορά παράβαση, αφενός, του άρθρου 30, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, το οποίο πρέπει να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου, και, αφετέρου, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας λόγω της μη ανακοίνωσης των πληροφοριών που ζητήθηκαν με τα δύο ηλεκτρονικά μηνύματα της Jindal Saw της 1ης Φεβρουαρίου 2016 σχετικά, πρώτον, με την ανακοίνωση των τροποποιηθέντων δεικτών ζημίας μετά τον εντοπισμό του τυπογραφικού σφάλματος και, δεύτερον, με διάφορες δαπάνες του κλάδου παραγωγής της Ένωσης.
- 82 Όσον αφορά, πρώτον, τη μη ανακοίνωση των πληροφοριών που ζήτησε η Jindal Saw σχετικά με τις διορθώσεις των δεικτών ζημίας της Ένωσης, επισημαίνεται ότι, καταρχάς, στη γραπτή ανακοίνωση της 28ης Ιανουαρίου 2016, με την οποία ενημερώθηκε η Jindal Saw για ορισμένες διορθώσεις στους δείκτες ζημίας του κλάδου παραγωγής της Ένωσης, η Επιτροπή παρέθεσε ρητώς τους δείκτες ζημίας που είχαν τροποποιηθεί μετά τον εντοπισμό του τυπογραφικού σφάλματος, ήτοι εκείνους που αφορούσαν, πρώτον, τη συνολική κατανάλωση στην Ένωση, δεύτερον, το μερίδιο αγοράς των παραγωγών-εξαγωγέων, τρίτον, το μερίδιο αγοράς του κλάδου παραγωγής της Ένωσης και, τέταρτον, την τιμή πώλησης του εν λόγω κλάδου. Στη συνέχεια, ένα παράρτημα συνημμένο στη γραπτή αυτή ανακοίνωση περιέλαβε εκ νέου τα σχετικά αριθμητικά στοιχεία, παρουσιάζοντάς τα ως περιοχές τιμών, όπως με την τελική αποκάλυψη στοιχείων. Τέλος, η Επιτροπή επισήμανε ρητώς με την εν λόγω γραπτή ανακοίνωση ότι οι τροποποιήσεις αυτές δεν οδήγησαν ούτε σε αλλαγή των συμπερασμάτων σχετικά με τις τάσεις ούτε σε μεταβολή των τελικών πορισμάτων που είχαν προηγουμένως κοινοποιηθεί στα ενδιαφερόμενα μέρη.
- 83 Από τις διαπιστώσεις αυτές προκύπτει ότι οι τροποποιήσεις που επέφερε η Επιτροπή μετά τη διόρθωση του τυπογραφικού σφάλματος δεν συνιστούσαν, αυτές καθαυτές, ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και εκτιμήσεις, κατά την έννοια του άρθρου 30, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, δεδομένου ότι οι τροποποιήσεις αυτές δεν συνεπάγονταν μεταβολή των τάσεων επί των οποίων είχε στηριχθεί η αξιολόγηση της ζημίας. Επομένως, η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη, από τον βασικό κανονισμό, και ειδικότερα το άρθρο 30, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού, ούτε να ενημερώσει τη Jindal Saw για τις τροποποιήσεις αυτές ούτε, κατά μείζονα λόγο, να ικανοποιήσει το αίτημα της τελευταίας για την παροχή περαιτέρω πληροφοριών σχετικά με το θέμα αυτό. Ως εκ τούτου, το θεσμικό αυτό όργανο δεν παρέβη το άρθρο 30, παράγραφοι 2 και 4, του βασικού κανονισμού.
- 84 Όσον αφορά, εξάλλου, το επιχείρημα περί προσβολής του δικαιώματος ακρόασης, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, με τη γραπτή ανακοίνωση της 28ης Ιανουαρίου 2016, η Επιτροπή διαβίβασε όλα τα απαραίτητα στοιχεία ώστε να παρασχεθεί στη Jindal Saw η δυνατότητα να προβάλει την άποψή της επί των τροποποιήσεων που επήλθαν μετά τη διόρθωση του τυπογραφικού σφάλματος, πράγμα που άλλωστε έπραξε η Jindal Saw με το πρώτο ηλεκτρονικό μήνυμα της 1ης Φεβρουαρίου 2016. Συναφώς, επισημαίνεται επιπλέον ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, οι προσφεύγουσες δεν υπέβαλαν καμία νέα παρατήρηση σε σχέση με εκείνες που είχαν ήδη υποβληθεί στην Επιτροπή την 1η Φεβρουαρίου 2016. Επιβάλλεται συνεπώς η διαπίστωση ότι η Επιτροπή εξέδωσε τον προσβαλλόμενο κανονισμό αφού είχε παρασχεθεί στην Jindal Saw η δυνατότητα να διατυπώσει κάθε λυσιτελή παρατήρηση και ότι οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν, στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, ότι η Jindal Saw θα μπορούσε να έχει ασκήσει αποτελεσματικότερα την άμυνά της στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας.
- 85 Όσον αφορά, δεύτερον, την παράλειψη ανακοίνωσης των πληροφοριών σχετικά με ορισμένες δαπάνες του κλάδου παραγωγής της Ένωσης, επισημαίνεται ότι είναι όντως αληθές ότι η χρηστή διοίκηση θα επέβαλλε να έχει απαντήσει η Επιτροπή στην εν λόγω αίτηση, έστω και για να γνωστοποιήσει απλώς ότι επρόκειτο για εμπιστευτικά στοιχεία στα οποία δεν ήταν δυνατό να χορηγηθεί πρόσβαση στην

Jindal Saw. Ωστόσο, η έλλειψη συγκεκριμένης απάντησης στην εν λόγω αίτηση παροχής πληροφοριών δεν συνεπάγεται παράβαση από την Επιτροπή του άρθρου 30, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, ερμηνευόμενου σε συνδυασμό με την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού, δεδομένου ότι οι πρόσθετες πληροφορίες που ζήτησε η Jindal Saw δεν αποτελούσαν νέα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και εκτιμήσεις.

- 86 Συγκεκριμένα, ήδη από τον προσωρινό κανονισμό αντνιτάμπινγκ, ο οποίος εκδόθηκε στις 18 Σεπτεμβρίου 2015 στο πλαίσιο της παράλληλης έρευνας αντνιτάμπινγκ σχετικά με το ίδιο προϊόν και για τους ίδιους παραγωγούς-εξαγωγείς και περιλάμβανε την ίδια αξιολόγηση της ζημίας του κλάδου παραγωγής της Ένωσης, προέκυπτε ότι, για τον υπολογισμό της αποδοτικότητας του εν λόγω κλάδου παραγωγής, η Επιτροπή είχε λάβει υπόψη όχι μόνο τα έξοδα πώλησης και τα διοικητικά και άλλα γενικά έξοδα των μονάδων παραγωγής του κλάδου αυτού, αλλά επίσης τα έξοδα των εταιριών πωλήσεων του ίδιου κλάδου. Συναφώς, η αιτιολογική σκέψη 92 του προσωρινού κανονισμού αντνιτάμπινγκ ανέφερε ότι «[η] Επιτροπή προσδιόρισε την αποδοτικότητα για τους συνεργασθέντες ενωσιακούς παραγωγούς εκφράζοντας το προ φόρων καθαρό κέρδος των πωλήσεων του ομοειδούς προϊόντος σε μη συνδεδεμένους πελάτες εντός της Ένωσης ως ποσοστό του κύκλου εργασιών των εν λόγω πωλήσεων» και ότι «[τ]ο μεγαλύτερο μέρος των πωλήσεων του [ομοειδούς] προϊόντος στην [Ένωση] πραγματοποιήθηκε μέσω των [εταιριών πωλήσεων] των συνεργασθέντων παραγωγών της [Ένωσης], και ελήφθησαν υπόψη οι δαπάνες και η αποδοτικότητά τους».
- 87 Το γεγονός ότι η Jindal Saw δεν απέδωσε τη δέουσα σημασία ή δεν αντιλήφθηκε ορθώς τις διευκρινίσεις αυτές που παρασχέθηκαν στο πλαίσιο του προσωρινού κανονισμού αντνιτάμπινγκ και επαναλήφθηκαν στην τελική αποκάλυψη στοιχείων σχετικά με τη διαδικασία κατά των επιδοτήσεων, και σύμφωνα με τις οποίες οι δαπάνες των εταιριών πωλήσεων του κλάδου παραγωγής της Ένωσης είχαν ληφθεί υπόψη για τον υπολογισμό της αποδοτικότητας του εν λόγω κλάδου παραγωγής, δεν σημαίνει ότι οι εξηγήσεις τις οποίες παρέσχε επί του ζητήματος αυτού η Επιτροπή κατά τη συνεδρίαση της 28ης Ιανουαρίου 2016 αποτελούσαν νέα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και εκτιμήσεις. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν παρέβη το άρθρο 30, παράγραφοι 2 και 4, του βασικού κανονισμού ως προς το ζήτημα αυτό.
- 88 Από το γεγονός ότι εν λόγω πληροφορία, σχετικά με τη συνεκτίμηση των δαπανών των εταιριών πωλήσεων του κλάδου παραγωγής της Ένωσης στο πλαίσιο υπολογισμού της κερδοφορίας του κλάδου αυτού, ήταν γνωστή από τις 19 Σεπτεμβρίου 2015, ημερομηνία δημοσίευσης στην Επίσημη Εφημερίδα του προσωρινού κανονισμού αντνιτάμπινγκ, προκύπτει επίσης ότι η Jindal Saw διέθετε τα απαραίτητα στοιχεία για να προβάλλει λυσιτελώς τις παρατηρήσεις της όσον αφορά τον υπολογισμό αυτό.
- 89 Επομένως, ο πρώτος λόγος πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.
- 90 Όσον αφορά τη δεύτερη αιτίαση, σχετικά με την παράβαση του άρθρου 30, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, στο μέτρο που δεν παρασχέθηκε στην Jindal Saw προθεσμία δέκα ημερών, ή τουλάχιστον επαρκής χρόνος, για να υποβάλει σχόλια σχετικά με τις τροποποιήσεις ορισμένων δεικτών ζημίας, πρέπει να τονιστεί ότι από τη διάταξη αυτή δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να χορηγεί προθεσμία στα ενδιαφερόμενα μέρη για την υποβολή σχολίων σχετικά με κάθε τροποποίηση στην οποία προβαίνει κατόπιν των παρατηρήσεών τους επί της τελικής αποκάλυψης στοιχείων. Τέτοια υποχρέωση θα υπήρχε μόνον εάν η γραπτή ανακοίνωση της Επιτροπής της 28ης Ιανουαρίου 2016 είχε συμπεριλάβει ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και εκτιμήσεις, κατά την έννοια του άρθρου 30, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, πράγμα που δεν ισχύει.
- 91 Εν πάση περιπτώσει, επισημαίνεται ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, οι προσφεύγουσες δεν προέβαλαν άλλα επιχειρήματα σχετικά με τη διόρθωση του τυπογραφικού σφάλματος πλην εκείνων που είχε ήδη προβάλει η Jindal Saw με το πρώτο ηλεκτρονικό μήνυμα της 1ης Φεβρουαρίου 2016.

- 92 Κατά συνέπεια, από κανένα στοιχείο δεν μπορεί να συναχθεί ότι η διαδικασία κατά των επιδοτήσεων θα μπορούσε να έχει καταλήξει σε διαφορετικό αποτέλεσμα αν είχε παρασχεθεί στην Jindal Saw μεγαλύτερη προθεσμία ώστε να υποβάλει τα σχόλιά της συναφώς.
- 93 Επιπλέον, υπογραμμίζεται ότι, ακόμη και αφότου είχαν συμβουλευθεί τα έγγραφα που περιείχαν τα στοιχεία που θα μπορούσαν ενδεχομένως να έχουν επηρεαστεί από το τυπογραφικό σφάλμα, στο πλαίσιο του μέτρου οργάνωσης της διαδικασίας που αποφάσισε το Γενικό Δικαστήριο, οι προσφεύγουσες δεν προέβαλαν κανένα νέο επιχείρημα σε σχέση με το εν λόγω σφάλμα, παραδεχόμενες ότι η αποκατάσταση του σφάλματος αυτού δεν απαιτούσε άλλη διόρθωση πλην εκείνων που επέφερε η Επιτροπή και οι οποίες ανακοινώθηκαν στην Jindal Saw στις 28 Ιανουαρίου 2016.
- 94 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί η δεύτερη αιτίαση ως αβάσιμη και, ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί και ο έβδομος λόγος στο σύνολό του.

Επί του πρώτου λόγου, που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', περίπτωση iv, του βασικού κανονισμού

- 95 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν, κατ' ουσίαν, ότι οι επίμαχοι περιορισμοί των εξαγωγών, ήτοι ο εξαγωγικός φόρος επί του σιδηρομεταλλεύματος και η πολιτική DFP, συνιστούν «χρηματοδοτική συνεισφορά» κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, το οποίο είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυπο με το άρθρο 1.1, α, σημείο 1, της Συμφωνίας ΕΑΜ. Ο λόγος αυτός διαρθρώνεται σε δύο σκέλη.

– Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου, το οποίο στηρίζεται στην εφαρμογή εσφαλμένου νομικού κριτηρίου προκειμένου να διαπιστωθεί η ύπαρξη «ανάθεσης» καθώς και σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης

- 96 Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις αιτιάσεις για να υποστηρίξουν, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένο νομικό κριτήριο για να συναγάγει την εκ μέρους της Κυβέρνησης της Ινδίας «ανάθεση», κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', περίπτωση iv, του βασικού κανονισμού, στους Ινδούς παραγωγούς σιδηρομεταλλεύματος να προμηθεύσουν τον εγχώριο κλάδο παραγωγής του υπό εξέταση προϊόντος με το εν λόγω σιδηρομετάλλευμα και ότι, επιπλέον, υπέπεσε επανειλημμένως σε πλάνη εκτίμησης.
- 97 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι, κατά το άρθρο 3, σημείο 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, υπάρχει «χρηματοδοτική συνεισφορά» όταν το Δημόσιο «αναθέτει ή δίδει εντολή σε έναν ιδιωτικό φορέα να διενεργήσει μια ή περισσότερες από τις πράξεις που περιγράφονται στα στοιχεία i), ii) και iii), οι οποίες κανονικά υπάγονται στην αρμοδιότητά του και εφόσον η διενέργεια των εν λόγω πράξεων δεν διαφέρει κατ' ουσία διόλου από τη συνήθη διενέργεια πράξεων εκ μέρους του Δημοσίου».
- 98 Από τον προσβαλλόμενο κανονισμό προκύπτει ότι η έννοια της «ανάθεσης», η οποία δεν ορίζεται στον βασικό κανονισμό, είναι η μόνη κρίσιμη στο πλαίσιο της υπό κρίση υπόθεσης.
- 99 Ωστόσο, πρέπει να επισημανθεί, αφενός, ότι, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 5 του βασικού κανονισμού, αυτός έχει κυρίως ως αντικείμενο να «ενσωματώσει» στο δίκαιο της Ένωσης, «κατά το δυνατόν», τους κανόνες της Συμφωνίας ΕΑΜ και, αφετέρου, ότι το άρθρο 3 του βασικού κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ορισμός της επιδότησης», και το άρθρο 1 της ως άνω συμφωνίας είναι σε μεγάλο βαθμό πανομοιότυπα ως προς το γράμμα τους και εξ ολοκλήρου πανομοιότυπα ως προς την ουσία τους.

- 100 Πάντως, μολονότι τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης δεν είχαν ακόμη την ευκαιρία να ερμηνεύσουν το άρθρο 3, σημείο 1, στοιχείο α', περίπτωση iv, του βασικού κανονισμού, το όργανο επίλυσης διαφορών του ΠΟΕ έχει κληθεί επανειλημμένως να εφαρμόσει την αντίστοιχη διάταξη της Συμφωνίας EAM.
- 101 Συναφώς, επισημαίνεται ότι οι διατάξεις του βασικού κανονισμού πρέπει να ερμηνεύονται, στο μέτρο του δυνατού, υπό το πρίσμα των αντίστοιχων διατάξεων της Συμφωνίας EAM (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 11ης Ιουλίου 2017, *Viraj Profiles* κατά Συμβουλίου, T-67/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:481, σκέψη 88).
- 102 Ως εκ τούτου, το άρθρο 3 του βασικού κανονισμού, το οποίο αποσκοπεί στην εφαρμογή του άρθρου 1 της Συμφωνίας EAM, πρέπει να ερμηνεύεται, στο μέτρο του δυνατού, υπό το πρίσμα της τελευταίας αυτής διάταξης.
- 103 Επιπλέον, μολονότι η ερμηνεία των διατάξεων της Συμφωνίας EAM από το όργανο επίλυσης διαφορών του ΠΟΕ δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο κατά την εξέταση του κύρους του προσβαλλόμενου κανονισμού, τίποτα δεν εμποδίζει το Γενικό Δικαστήριο να λάβει υπόψη του την ερμηνεία αυτή, όταν πρόκειται να προβεί σε ερμηνεία των διατάξεων του βασικού κανονισμού που αντιστοιχούν στις διατάξεις της Συμφωνίας EAM (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 11ης Ιουλίου 2017, *Viraj Profiles* κατά Συμβουλίου, T-67/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:481, σκέψη 89 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 104 Με την πρώτη αιτίαση, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν, κατ' ουσίαν, ότι, επιβάλλοντας περιορισμούς στις εξαγωγές, η Κυβέρνηση της Ινδίας παρενέβη μόνο στο πλαίσιο άσκησης των γενικών κανονιστικών εξουσιών της και δεν άσκησε τις εξουσίες αυτές κατά τρόπον ώστε να ωθήσει τους Ινδούς παραγωγούς σιδηρομεταλλεύματος να προμηθεύσουν τον εγχώριο κλάδο παραγωγής του υπό εξέταση προϊόντος με το σιδηρομετάλλευμα αυτό, και μάλιστα έναντι τιμήματος χαμηλότερου του κανονικού. Το συγκεκριμένο αποτέλεσμα που είχαν οι περιορισμοί των εισαγωγών, ιδίως όσον αφορά την εκ μέρους των Ινδών παραγωγών σιδηρομεταλλεύματος άσκηση της ελευθερίας λήψης αποφάσεων κατά τον καθορισμό της εμπορικής τους στρατηγικής, είναι άγνωστο και αβέβαιο.
- 105 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, αμφισβητεί το βάσιμο της αιτίας αυτής.
- 106 Επισημαίνεται ότι ο σκοπός του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού είναι να ορίσει την έννοια «χρηματοδοτική συνεισφορά» κατά τρόπον ώστε να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής του ορισμού αυτού τα μέτρα του Δημοσίου τα οποία δεν υπάγονται σε μία από τις κατηγορίες που απαριθμούνται στην εν λόγω διάταξη. Υπό αυτό ακριβώς το πρίσμα, το άρθρο 3, σημείο 1, στοιχείο α', περιπτώσεις i έως iii, του βασικού κανονισμού απαριθμεί συγκεκριμένες καταστάσεις που πρέπει να θεωρείται ότι συνεπάγονται χρηματοδοτική συνεισφορά του Δημοσίου, ήτοι άμεση ή έμμεση μεταφορά πόρων, διαφυγόντα κρατικά έσοδα ή παροχή αγαθών ή υπηρεσιών. Το άρθρο 3, σημείο 1, στοιχείο α', περίπτωση iv, του βασικού κανονισμού προβλέπει στη δεύτερη παύλα ότι το γεγονός ότι το Δημόσιο αναθέτει σε ιδιωτικό φορέα να διενεργήσει μία ή περισσότερες από τις κατά τα ανωτέρω περιγραφόμενες πράξεις ισοδυναμεί με χορήγηση χρηματοδοτικής συνεισφοράς από το Δημόσιο κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού.
- 107 Εντέυθεν προκύπτει ότι, όπως υπογράμμισε η Επιτροπή, το άρθρο 3, σημείο 1, στοιχείο α', περίπτωση iv, δεύτερη παύλα, του βασικού κανονισμού αποτελεί, κατ' ουσίαν, διάταξη κατά της καταστρατήγησης, η οποία αποσκοπεί να εξασφαλίσει ότι οι δημόσιες αρχές των τρίτων χωρών δεν θα μπορούν να παρακάμψουν τους κανόνες σχετικά με τις επιδοτήσεις θεσπίζοντας μέτρα τα οποία, φαινομενικά, δεν εμπίπτουν *stricto sensu* στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', περιπτώσεις i και iii του εν λόγω κανονισμού, αλλά, στην πραγματικότητα, έχουν ισοδύναμο αποτέλεσμα.

- 108 Συνεπώς, προκειμένου να διασφαλιστεί πλήρως η πρακτική αποτελεσματικότητα του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', περίπτωση iv, δεύτερη παύλα, του βασικού κανονισμού, ως «ανάθεση» κατά την έννοια της διάταξης αυτής πρέπει να νοείται κάθε ενέργεια του Δημοσίου που συνεπάγεται, άμεσα ή έμμεσα, την ανάθεση σε ιδιωτικό φορέα της ευθύνης διενέργειας μιας εκ των πράξεων που περιγράφονται στο άρθρο 3, σημείο 1, στοιχεία α', περιπτώσεις i έως iii, του εν λόγω κανονισμού.
- 109 Εν προκειμένω, η Κυβέρνηση της Ινδίας επέβαλε περιορισμούς στις εξαγωγές σιδηρομεταλλεύματος με τη μορφή ενός εξαγωγικού φόρου και της πολιτικής DFP. Πάντως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι είναι δυνατόν να καθοριστεί με αρκετή σαφήνεια το πόσο ακριβότερες πρέπει να καταστούν οι εξαγωγές ενός προϊόντος προκειμένου οι εγχώριοι παραγωγοί να μην έχουν πλέον οικονομικό συμφέρον να εξαγάγουν το προϊόν αυτό. Με τον τρόπο αυτό, η Κυβέρνηση της Ινδίας μπορούσε, μέσω των εν λόγω περιορισμών, να επιτύχει στην πράξη αποτέλεσμα ισοδύναμο με εκείνο που θα είχε επιτύχει αν είχε αναθέσει άμεσα στις ινδικές εξορυκτικές εταιρίες την ευθύνη να προμηθεύσουν την εγχώρια αγορά με σιδηρομετάλλευμα.
- 110 Για να αποδείξει την ύπαρξη χρηματοδοτικής συνεισφοράς, η Επιτροπή διενήργησε ανάλυση με βάση μια δοκιμή πέντε σταδίων που καθορίστηκε με την έκθεση που εξέδωσε στις 23 Αυγούστου 2001 η ειδική ομάδα του οργάνου επίλυσης διαφορών του ΠΟΕ επί της διαφοράς «Ηνωμένες Πολιτείες – Μέτρα για την αντιμετώπιση των περιορισμών στις εξαγωγές ως επιδοτήσεων» (WT/DS 194/R), ερμηνεύοντας το άρθρο 1.1, α, σημείο 1, περίπτωση iv, της Συμφωνίας ΕΑΜ, στο πλαίσιο περιορισμών στις εξαγωγές.
- 111 Με βάση την ανάλυση αυτή, η Επιτροπή έκρινε, με την αιτιολογική σκέψη 177 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι η Κυβέρνηση της Ινδίας ανέθεσε στις εξορυκτικές επιχειρήσεις να εκτελέσουν την πολιτική της εν λόγω κυβέρνησης, έτσι ώστε να δημιουργηθεί μια διαμερισματοποιημένη εγχώρια αγορά και να εξασφαλιστεί η προμήθεια σιδηρομεταλλεύματος στις εγχώριες σιδηροχαλυβουργίες, με την αιτιολογική σκέψη 180 του ίδιου κανονισμού, ότι όλες οι ινδικές επιχειρήσεις εξόρυξης σιδηρομεταλλεύματος πρέπει να θεωρηθούν ότι αποτελούν ιδιωτικούς φορείς, με την αιτιολογική σκέψη 219 του κανονισμού αυτού, ότι οι εν λόγω επιχειρήσεις είχαν παράσχει σιδηρομετάλλευμα στην εγχώρια αγορά έναντι τιμήματος χαμηλότερου του κανονικού, με την αιτιολογική σκέψη 221 του ίδιου κανονισμού, ότι η παροχή πρώτων υλών ευρισκόμενων εντός της χώρας σε ημεδαπές επιχειρήσεις αποτελεί πράξη που κανονικά υπάγεται στην αρμοδιότητα του Δημοσίου και, τέλος, με την αιτιολογική σκέψη 225 του εν λόγω κανονισμού, ότι μια έμμεση παρέμβαση στην αγορά με την επιβολή εξαγωγικών περιορισμών αποτελεί πρακτική που «κανονικά υπάγεται στην αρμοδιότητα του Δημοσίου».
- 112 Με την ως άνω ανάλυση, στις αιτιολογικές σκέψεις 135 έως 229 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι, μέσω των περιορισμών στις εξαγωγές, η Κυβέρνηση της Ινδίας επιχείρησε να εξασφαλίσει από τις ινδικές εξορυκτικές εταιρίες αυτό που αναφέρεται στο άρθρο 3, σημείο 1, στοιχείο α', περίπτωση iii, του βασικού κανονισμού, ήτοι, εν προκειμένω, την παροχή σιδηρομεταλλεύματος στην ινδική αγορά. Πράγματι, αντί να αγοράζει σιδηρομετάλλευμα και να το παρέχει η ίδια στην αγορά αυτή, η Κυβέρνηση της Ινδίας έθεσε σε εφαρμογή ένα σύστημα που απέβλεπε στο να εξασφαλίσει ότι οι Ινδοί παραγωγοί σιδηρομεταλλεύματος θα παρέχουν το προϊόν αυτό στην εν λόγω αγορά, μέσω της επιβολής περιορισμών στις εξαγωγές οι οποίοι καθιστούσαν την εξαγωγή του οικείου σιδηρομεταλλεύματος εμπορικά μη ελκυστική.
- 113 Το γεγονός ότι η Κυβέρνηση της Ινδίας σχεδίασε και καθιέρωσε το σύστημα αυτό το 2007 και το 2008 καταδεικνύεται από διάφορα στοιχεία που παραθέτει η Επιτροπή με τον προσβαλλόμενο κανονισμό. Έτσι, όπως επισημαίνεται με την αιτιολογική σκέψη 145 του κανονισμού αυτού, το 2005, μια ομάδα εμπειρογνομόνων την οποία συγκρότησε το Υπουργείο Χάλυβα της Ινδίας κατέληξε με την έκθεσή της (έκθεση Dang) στο συμπέρασμα ότι η Ινδία έπρεπε να διατηρήσει, να ενισχύσει και να αξιοποιήσει το πλεονέκτημα που συνίστατο στην απρόσκοπτη πρόσβαση στα εθνικά αποθέματα σιδηρομεταλλεύματος.

- 114 Επιπλέον, όπως προκύπτει από τα στοιχεία που αναφέρονται στις αιτιολογικές σκέψεις 153, 157 και 158 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Κυβέρνηση της Ινδίας παρακολουθούσε την εξέλιξη των ινδικών εξαγωγών σιδηρομεταλλεύματος και έλεγχε κατά πόσον οι επίμαχοι περιορισμοί των εξαγωγών επέφεραν το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, ήτοι την παροχή του σιδηρομεταλλεύματος αυτού στην ινδική αγορά, προσαρμόζοντας τακτικά το επίπεδο των οικείων περιορισμών, ιδίως όσον αφορά τον συντελεστή του εξαγωγικού φόρου επί του σιδηρομεταλλεύματος, προκειμένου να εξασφαλίσει την επίτευξη του επιδιωκόμενου αποτελέσματος.
- 115 Από την αιτιολογική σκέψη 158 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει επίσης ότι η έκθεση της ομάδας εργασίας σχετικά με τη σιδηροχαλυβουργία για το δωδέκατο πενταετές πρόγραμμα, που δημοσιεύθηκε τον Νοέμβριο του 2011, κατέστησε σαφή την πρόθεση της Ινδικής Κυβέρνησης να χρησιμοποιήσει τα υψηλά επίπεδα φορολογίας για να αποθαρρύνει τις εξαγωγές σιδηρομεταλλεύματος και, κατά περίπτωση, να αυξήσει ακόμη περισσότερο τον συντελεστή του εξαγωγικού φόρου και να εξετάσει επίσης το ενδεχόμενο να θεσπίσει περαιτέρω μέτρα, εφόσον τούτο κρινόταν αναγκαίο.
- 116 Βάσει αυτών ακριβώς των σκέψεων, και λαμβανομένης υπόψη της ύπαρξης σημαντικών αρχικών επενδύσεων και υψηλών πάγιων εξόδων που έπρεπε να αναλάβουν οι Ινδοί παραγωγοί σιδηρομεταλλεύματος, η Επιτροπή κατέληξε, με την αιτιολογική σκέψη 169 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι, «[έ]τσι, οι παραγωγοί [σιδηρομεταλλεύματος] ενθαρρύνοντα[ν] από την [Κυβέρνηση της Ινδίας] να διατηρήσουν την παραγωγή ώστε να προμηθεύουν σιδηρομετάλλευμα στην εγχώρια αγορά, ενώ ένας λογικός προμηθευτής θα προσάρμοζε την παραγωγή του στην κατάσταση στην οποία οι εξαγωγές υπόκεινται σε αντικίνητρα» και, με την αιτιολογική σκέψη 171 του εν λόγω κανονισμού, ότι η Κυβέρνηση ανέθεσε στους παραγωγούς να παρέχουν αγαθά στους εγχώριους χρήστες σιδηρομεταλλεύματος, δηλαδή στους χαλυβοπαραγωγούς.
- 117 Επομένως, κακώς οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Κυβέρνηση της Ινδίας παρενέβη στην αγορά μόνο στο πλαίσιο των κανονιστικών εξουσιών της και ότι το αποτέλεσμα της παρέμβασης αυτής ήταν άγνωστο και αβέβαιο. Αντιθέτως, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 112 έως 116 ανωτέρω, οι επίμαχοι περιορισμοί των εξαγωγών σχεδιάστηκαν και τέθηκαν σε εφαρμογή με ρητό σκοπό να εξασφαλιστεί η παροχή σιδηρομεταλλεύματος στην ινδική αγορά, στη συνέχεια δε αποτέλεσαν αντικείμενο παρακολούθησης και προσαρμογών ώστε να επιτευχθεί ο εν λόγω σκοπός. Κατά τα λοιπά, η ίδια η εν λόγω κυβέρνηση αναγνώρισε την επιτυχία της πολιτικής στοχευμένων περιορισμών στις εξαγωγές, όπως διευκρινίζεται με την αιτιολογική σκέψη 173 του προσβαλλόμενου κανονισμού. Κατά τον τρόπο αυτό, όταν η μόνιμη επιτροπή για τον άνθρακα και τον χάλυβα του Υπουργείου Χάλυβα της Ινδίας θέλησε να πληροφορηθεί, για τις ανάγκες της τριακοστής όγδοης έκθεσής της, της 29 Αυγούστου 2013, «σε ποιο βαθμό ο [τότε εφαρμοστέος] συντελεστής του εξαγωγικού φόρου επί του σιδηρομεταλλεύματος [είχε] επιτύχει να αποθαρρύνει τις εξαγωγές σιδηρομεταλλεύματος και κατά πόσον θα ήταν αναγκαία η περαιτέρω αναθεώρησή του», το εν λόγω Υπουργείο επισήμανε, μεταξύ άλλων, ότι «είχε συζητήσει επανειλημμένως το ζήτημα με το Υπουργείο Οικονομικών [της Ινδίας] προκειμένου ο εισπραττόμενος εξαγωγικός φόρος επί του σιδηρομεταλλεύματος να είναι κατάλληλος ώστε να αποθαρρύνονται αποτελεσματικά οι εξαγωγές και να βελτιωθεί η διαθεσιμότητα του σιδηρομεταλλεύματος για τις εγχώριες σιδηροχαλυβουργίες σε προσιτή τιμή» και ότι «η επιβολή υψηλότερου εξαγωγικού φόρου επί του σιδηρομεταλλεύματος [ήταν] σύμφωνη με την πολιτική της Κυβέρνησης της [Ινδίας]».
- 118 Επιπλέον, δεν μπορεί να ευδοκιμήσει το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι το γεγονός ότι, για ορισμένους μήνες της περιόδου έρευνας, η τιμή του σιδηρομεταλλεύματος στην ινδική αγορά ήταν υψηλότερη από την τιμή της παγκόσμιας αγοράς και το γεγονός ότι, μετά την περίοδο έρευνας, η Jindal Saw εισήγαγε το σιδηρομετάλλευμα που χρησιμοποίησε, αποδεικνύουν ότι οι επίμαχοι περιορισμοί των εξαγωγών μπορούν να είναι αποτελεσματικοί ή και όχι, αναλόγως των συνθηκών της αγοράς και της ελευθερίας επιλογής των φορέων που δραστηριοποιούνται στην αγορά. Πράγματι, η χρηματοδοτική συνεισφορά της Κυβέρνησης της Ινδίας συνίσταται στην παροχή σιδηρομεταλλεύματος αυτή καθαυτή. Το γεγονός ότι, για ορισμένους μήνες της περιόδου έρευνας, το σιδηρομετάλλευμα πωλούνταν στην αγορά της Ινδίας σε τιμή υψηλότερη της ισχύουσας στην

παγκόσμια αγορά αποτελεί ζήτημα που αφορά όχι την ύπαρξη της χρηματοδοτικής αυτής συνεισφοράς, αλλά ενδεχομένως την ύπαρξη οφέλους. Όπως όμως τονίζουν οι ίδιες οι προσφεύγουσες, η ύπαρξη χρηματοδοτικής συνεισφοράς πρέπει να διακρίνεται από την ύπαρξη οφέλους. Εξάλλου, το γεγονός ότι ένας οικονομικός φορέας που δικαιούται να λάβει χρηματοδοτική συνεισφορά επιλέγει να μην επωφεληθεί από αυτήν δεν επηρεάζει αφ' εαυτού την ύπαρξη αυτής της συνεισφοράς.

- 119 Τέλος, δεν υπάρχει καμία ένδειξη ότι οι εν λόγω περιορισμοί στις εξαγωγές εισήχθησαν με σκοπό τη συλλογή δημοσίων εσόδων, γεγονός που ενισχύει την ανάλυση ότι, με τα επίμαχα φορολογικά και δασμολογικά μέτρα, η Κυβέρνηση της Ινδίας επιδίωξε να εφαρμόσει την πολιτική για την εξασφάλιση της παροχής σιδηρομεταλλεύματος στην ινδική αγορά.
- 120 Επομένως, η πρώτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.
- 121 Με τη δεύτερη αιτίαση, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το άρθρο 3, σημείο 1, στοιχείο α', περίπτωση iv, του βασικού κανονισμού πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο ρόλος του Δημοσίου απαιτείται κατ' ανάγκην να είναι πιο ενεργός από μια απλή πράξη παρότρυνσης ώστε να θεωρηθεί ότι ορισμένη ενέργεια του Δημοσίου έναντι προσώπων ή οντοτήτων της εγχώριας αγοράς ενδέχεται να συνιστά «ανάθεση» σε ιδιωτικό φορέα να διενεργήσει ορισμένες πράξεις, κατά την έννοια της διάταξης αυτής. Τούτο όμως δεν συμβαίνει εν προκειμένω.
- 122 Συναφώς, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, εξετάζοντας το ζήτημα αν η στήριξη της Κυβέρνησης της Ινδίας προς τον κλάδο παραγωγής του υπό εξέταση προϊόντος αποτελούσε όντως στόχο κυβερνητικής πολιτικής και όχι απλώς παρενέργεια της άσκησης των γενικών κανονιστικών εξουσιών της κυβέρνησης αυτής, η Επιτροπή στηρίχθηκε σε εσφαλμένο νομικό κριτήριο. Συγκεκριμένα, το θεσμικό αυτό όργανο όφειλε να έχει εξετάσει αν η παροχή σιδηρομεταλλεύματος από τις ινδικές εξορυκτικές εταιρίες στην εν λόγω βιομηχανία ήταν «αθέλητη» ή αν η παροχή αυτή αποτελούσε απλώς «παραπροϊόν των κρατικών ρυθμίσεων», σύμφωνα με τη διατύπωση του σημείου 114 της έκθεσης που εξέδωσε στις 20 Ιουλίου 2005 το δευτεροβάθμιο όργανο επίλυσης διαφορών του ΠΟΕ επί της διαφοράς «Ηνωμένες Πολιτείες– Έρευνα αντισταθμιστικών δασμών σχετικά με προϊόντα δυναμικής μνήμης τυχαίας προσπέλασης (DRAMS) εκ Κορέας» (WT/DS 296/AB/R).
- 123 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τις παρεμβαίνουσες, αμφισβητεί το βάσιμο της αιτίας αυτής.
- 124 Όσον αφορά, καταρχάς, το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι η Κυβέρνηση της Ινδίας δεν διαδραμάτισε πιο ενεργό ρόλο αλλά προέβη μόνο σε απλές πράξεις παρότρυνσης, αρκεί η διαπίστωση ότι, με την επιβολή των επίμαχων εξαγωγικών περιορισμών σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο χαρακτηριζόμενο από την ύπαρξη σημαντικών αρχικών επενδύσεων και υψηλών πάγιων εξόδων που δεν καθιστούσαν εφικτό στις ινδικές εξορυκτικές εταιρίες να μειώσουν την παραγωγή τους, η εν λόγω κυβέρνηση παρεμπόδισε την ελευθερία δράσης των επιχειρήσεων αυτών περιορίζοντας στην πράξη την ικανότητά τους να επιλέξουν την αγορά πώλησης των προϊόντων τους.
- 125 Επί του σημείου αυτού, οι προσφεύγουσες δεν προέβαλαν κανένα επιχείρημα που να αμφισβητεί την ανάλυση της Επιτροπής. Πράγματι, το γεγονός ότι η Κυβέρνηση της Ινδίας επέβαλλε και προσαρμοζε διαρκώς τους επίμαχους εξαγωγικούς περιορισμούς προκειμένου να εξασφαλίσει την επίτευξη του σκοπού που επιδίωκαν οι περιορισμοί αυτοί δεν μπορεί να θεωρηθεί ως απλή παρότρυνση προς τους εγχώριους παραγωγούς σιδηρομεταλλεύματος. Αντιθέτως, οι ενέργειες αυτές της Κυβέρνησης της Ινδίας ώθησαν τους εν λόγω παραγωγούς να πωλούν τα προϊόντα τους στην ινδική αγορά.
- 126 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι, μολονότι μια εξουσιοδότηση παρέχεται συνήθως με τυπικό τρόπο, μπορεί επίσης να είναι άτυπη και ότι, εκτός αυτού, πλην της εξουσιοδότησης, ενδέχεται να υπάρχουν και άλλα μέσα –τυπικά ή άτυπα– τα οποία θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει το Δημόσιο για τους ίδιους σκοπούς, όπως επισημάνθηκε με το σημείο 110 της έκθεσης του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου στη διαφορά «Ηνωμένες Πολιτείες – DRAM» (βλ. σκέψη 122 ανωτέρω).

- 127 Εν προκειμένω, το γεγονός ότι Κυβέρνηση της Ινδίας επέβαλλε και προσαρμοζε διαρκώς τους επίμαχους εξαγωγικούς περιορισμούς προκειμένου να εξασφαλίσει την επίτευξη του ίδιου αποτελέσματος με αυτό που θα είχε επιτύχει αν είχε παράσχει η ίδια σιδηρομετάλλευμα στην ινδική αγορά αποτελεί τέτοια άτυπη εξουσιοδότηση. Ως εκ τούτου, διαπιστώνοντας το γεγονός αυτό, η Επιτροπή συνήγαγε κατ' ουσίαν ότι η εν λόγω κυβέρνηση διαδραμάτισε ενεργό ρόλο μη δυνάμενο να εξομοιωθεί με απλές πράξεις παρότρυνσης.
- 128 Επομένως, η άποψη των προσφευγουσών ότι η Κυβέρνηση της Ινδίας περιορίστηκε σε απλές πράξεις παρότρυνσης και ότι δεν διαδραμάτισε ενεργό ρόλο στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία του προσβαλλόμενου κανονισμού.
- 129 Επομένως, η δεύτερη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.
- 130 Με την τρίτη αιτίαση, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή κακώς εξέτασε αν οι επίμαχοι περιορισμοί των εξαγωγών συνιστούσαν «ανάθεση» σε έναν ιδιωτικό φορέα να διενεργήσει μία από τις πράξεις που περιγράφονται στο άρθρο 3, σημείο 1, στοιχείο α', περιπτώσεις i έως iii, του βασικού κανονισμού, στηριζόμενη αποκλειστικά στις αντιδράσεις των επιχειρήσεων που επλήγησαν και στις επιπτώσεις των περιορισμών αυτών στην αγορά. Συγκεκριμένα, κατά τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή όφειλε να έχει εξετάσει μόνον τα συγκεκριμένα μέτρα που ελήφθησαν από την Κυβέρνηση της Ινδίας, χωρίς να συνεκτιμήσει τις επιπτώσεις αυτών των μέτρων στην ινδική αγορά.
- 131 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, αμφισβητεί το βάσιμο της αιτιάσης αυτής.
- 132 Η άποψη που υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτιάσης επίσης στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία του προσβαλλόμενου κανονισμού. Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 112 έως 116 ανωτέρω, η Επιτροπή δεν βασίστηκε μόνο στις αντιδράσεις των επιχειρήσεων που επλήγησαν από περιορισμούς των εξαγωγών και στις επιπτώσεις των τελευταίων στην ινδική αγορά. Αντ' αυτού, το θεσμικό αυτό όργανο ανέλυσε τη δράση της κυβέρνησης της Ινδίας καθώς και τη σχέση μεταξύ της ρητής πολιτικής της κυβέρνησης αυτής και της συμπεριφοράς των ιδιωτών επιχειρηματιών. Πράγματι, τα συγκεκριμένα μέτρα που εφάρμοσε η εν λόγω κυβέρνηση και τα οποία ελήφθησαν υπόψη στο πλαίσιο της ανάλυσης αυτής δεν είναι μόνον οι νομικές πράξεις για τη θέσπιση των περιορισμών στις εξαγωγές, αλλά και η συνεχής δράση εποπτείας της αγοράς και εξέτασης των επιπτώσεων των εξαγωγικών αυτών περιορισμών καθώς και οι συνακόλουθες τροποποιήσεις των εξαγωγικών περιορισμών προκειμένου να εξασφαλισθεί η επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού. Επομένως, κακώς οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή στήριξε την ανάλυσή της μόνο στις αντιδράσεις των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων στους εν λόγω περιορισμούς καθώς και στις επιπτώσεις των τελευταίων στην αγορά.
- 133 Τα επιχειρήματα που οι προσφεύγουσες αντλούν, συναφώς, από τη νομολογία του οργάνου επίλυσης διαφορών του ΠΟΕ την οποία επικαλούνται, κατά τρόπο γενικό, προς στήριξη του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως δεν είναι ικανά να ανατρέψουν το σύνολο των ανωτέρω εκτιμήσεων. Πράγματι, τα πραγματικά περιστατικά ή τα νομικά ζητήματα που βρίσκονταν στο επίκεντρο των τριών διαφορών που μνημονεύουν οι προσφεύγουσες δεν είναι συγκρίσιμα με τα πραγματικά περιστατικά της υπό κρίση υπόθεσης, οπότε οι οικείες εκθέσεις δεν ασκούν επιρροή εν προκειμένω.
- 134 Έτσι, πρώτον, ως προς τη διαφορά «Ηνωμένες Πολιτείες – Περιορισμοί των εισαγωγών» (βλ. σκέψη 110 ανωτέρω), η διαφορά αυτή αφορούσε το αν η νομοθεσία των Ηνωμένων Πολιτειών για την επιβολή αντισταθμιστικών δασμών, η οποία, κατά τον Καναδά, εξομοίωνε μια κανονιστική δράση των δημοσίων αρχών που περιορίζει τις εξαγωγές ενός αγαθού, δηλαδή έναν περιορισμό στις εξαγωγές, με «χρηματοδοτική συνεισφορά» κατά την έννοια του άρθρου 1.1, α, σημείο 1, της Συμφωνίας ΕΑΜ, ήταν συμβατή με τη συμφωνία αυτή. Επομένως, η εν λόγω διαφορά δεν αφορούσε την επιβολή συγκεκριμένων περιορισμών στις εξαγωγές, εξεταζόμενων υπό το πρίσμα πολιτικών δηλώσεων σχετικών με τον σκοπό να εξασφαλιστεί η παροχή του οικείου προϊόντος στην εσωτερική αγορά προκειμένου να στηριχθεί ορισμένος κλάδος παραγωγής.

- 135 Δεύτερον, όσον αφορά την έκθεση που εκδόθηκε από την ειδική ομάδα του οργάνου επίλυσης διαφορών του ΠΟΕ στις 16 Νοεμβρίου 2012, και επιβεβαιώθηκε με την έκθεση του δευτεροβάθμιου οργάνου, επί της διαφοράς με τον τίτλο «Κίνα – Αντισταθμιστικοί δασμοί και δασμοί αντνιτάμπινγκ επί ελασμένου χάλυβα για ηλεκτρικές εφαρμογές με προσανατολισμένους κόκκους από τις Ηνωμένες Πολιτείες» (WT/DS 414/R), η οποία αφορούσε περιορισμούς των εισαγωγών μέσω συμφωνιών αυτοπεριορισμού, επισημαίνεται ότι ο σύνδεσμος μεταξύ των ενεργειών του Δημοσίου και της εικαζόμενης χρηματοδοτικής συνεισφοράς δεν ήταν συγκρίσιμος με αυτόν που εντοπίζεται εν προκειμένω, όσον αφορά το είδος του μέτρου και τη φύση της χρηματοδοτικής συνεισφοράς στη διαφορά αυτή. Πράγματι, στην υπόθεση εκείνη, η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας έκρινε ότι ορισμένες συμφωνίες αυτοπεριορισμού που παρεμπόδιζαν την εισαγωγή του οικείου προϊόντος στις Ηνωμένες Πολιτείες είχαν οδηγήσει σε μεταφορά πλούτου των εγχωρίων αγοραστών του προϊόντος αυτού προς την εγχώρια βιομηχανία παραγωγής του εν λόγω προϊόντος, γεγονός το οποίο θα μπορούσε να θεωρηθεί χρηματοδοτική συνεισφορά κατά την έννοια του άρθρου 1.1, α, σημείο 1, περίπτωση iv, της Συμφωνίας ΕΑΜ, δεδομένης της επίδρασης που είχε στους ιδιώτες το εν λόγω μέτρο, το οποίο τους ωθούσε στη μεταφορά κεφαλαίων με τη μορφή καταβολής υψηλότερων τιμών. Η ειδική ομάδα που συστάθηκε για τη διαφορά εκείνη έκρινε ότι από το γεγονός ότι ένα κρατικό μέτρο, όπως είναι ένα μέτρο που λαμβάνεται στα σύνορα, έχει ως έμμεσο αποτέλεσμα την αύξηση των τιμών σε ορισμένη αγορά δεν μπορούσε να συναχθεί ότι, με το μέτρο αυτό, το Δημόσιο ανέθεσε ή έδωσε εντολή στους ιδιώτες αγοραστές να διενεργούν άμεσες μεταφορές κεφαλαίων προς τον κλάδο παραγωγής που πωλεί το οικείο αγαθό στη σχετική αγορά.
- 136 Τρίτον, όσον αφορά την έκθεση που εξέδωσε η ειδική ομάδα του οργάνου επίλυσης διαφορών του ΠΟΕ στις 16 Ιανουαρίου 2015 επί της διαφοράς με τίτλο «Ηνωμένες Πολιτείες – Αντισταθμιστικά μέτρα επί ορισμένων προϊόντων από την Κίνα» (WT/DS 437/R), η διαφορά αυτή αφορούσε το άρθρο 11.3 της Συμφωνίας ΕΑΜ, σχετικά με την εξέταση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίζει ο εγχώριος κλάδος παραγωγής, ώστε να κριθεί κατά πόσον αυτά είναι επαρκή για να δικαιολογήσουν την έναρξη έρευνας κατά των επιδοτήσεων, εν προκειμένω στις Ηνωμένες Πολιτείες.
- 137 Η ειδική ομάδα διαπίστωσε ότι η διαφορά αφορούσε το ζήτημα αν η αρχή που διεξήγαγε την έρευνα είχε ενεργήσει σύμφωνα με τα άρθρα 11.2 και 11.3 της Συμφωνίας ΕΑΜ κινώντας έρευνα κατά των επιδοτήσεων βάσει ενός ισχυρισμού και αποδεικτικών στοιχείων από τα οποία προέκυπτε η ύπαρξη χρηματοδοτικής συνεισφοράς λόγω περιορισμών στις εξαγωγές επιβληθέντων από την κυβέρνηση τρίτης χώρας και των επιπτώσεων των εν λόγω περιορισμών στις εγχώριες τιμές της χώρας αυτής. Πάντως, στο πλαίσιο της διαφοράς αυτής, η καταγγελία δεν περιλάμβανε κανένα αποδεικτικό στοιχείο σχετικό με παρακολούθηση και προσαρμογές των σχετικών περιορισμών.
- 138 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι, λαμβανομένης υπόψη της κατάστασης που αξιολογήθηκε από την ειδική ομάδα στην εν λόγω διαφορά, η έκθεση που καταρτίστηκε σχετικά δεν είναι, καταρχήν, λυσιτελής στο πλαίσιο της υπό κρίση υπόθεσης, όπου η διαπίστωση της ανάθεσης στους εγχώριους παραγωγούς σιδηρομεταλλεύματος να διαθέτουν τα προϊόντα τους στην εσωτερική αγορά στηρίζεται όχι μόνο στους ίδιους τους περιορισμούς των εξαγωγών και στην ύπαρξη ειδικής πολιτικής για τη στήριξη της σιδηροχαλυβουργίας, αλλά και σε ένα σύνολο αποδεικτικών στοιχείων περί διαρκούς προσαρμογής των μέτρων για την επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου.
- 139 Επιπλέον, οι προσφεύγουσες φρονούν ότι είναι εσφαλμένα τα συμπεράσματα που άντλησε η Επιτροπή, αφενός, με την αιτιολογική σκέψη 186 του προσβαλλόμενου κανονισμού, όσον αφορά τις επιπτώσεις της πολιτικής της Κυβέρνησης της Ινδίας στην ινδική αγορά, όπου επισημαίνεται ότι η πολιτική αυτή οδηγούσε σε «εντυπωσιακή μείωση» του όγκου των εξαγωγών σιδηρομεταλλεύματος, ενώ, μεταξύ της περιόδου επιβολής των περιορισμών στις εξαγωγές, δηλαδή των ετών 2007 και 2008, και του έτους 2015, η παραγωγή σιδηρομεταλλεύματος της Ινδίας μειώθηκε κατά πολύ περισσότερο από ό,τι οι εξαγωγές, και, αφετέρου, με την αιτιολογική σκέψη 190 του κανονισμού αυτού, όπου επισημαίνεται, κατ' ουσίαν, ότι οι επίμαχοι περιορισμοί των εξαγωγών είχαν οδηγήσει σε υπερπροσφορά σιδηρομεταλλεύματος στην ινδική εγχώρια αγορά, ενώ, κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου, η υπερπαραγωγή μειώθηκε περισσότερο από το ήμισυ.

- 140 Συναφώς, αφενός, επισημαίνεται βεβαίως ότι τα αριθμητικά στοιχεία που παρατίθενται στις αιτιολογικές σκέψεις 183 και 184 του προσβαλλόμενου κανονισμού καταδεικνύουν ότι η ινδική παραγωγή σιδηρομεταλλεύματος μειώθηκε μεταξύ των ετών 2007 και 2015. Εντούτοις, η παραγωγή αυτή υπήρξε διαρκώς πλεονάζουσα σε σχέση με την κατανάλωση σιδηρομεταλλεύματος στην Ινδία κατά την ίδια περίοδο, οπότε, παρά τη μείωσή της, η εν λόγω παραγωγή διατηρήθηκε σταθερά σε επίπεδο επαρκές για την κάλυψη της εγχώριας κατανάλωσης, πράγμα που ανταποκρινόταν στους σκοπούς που επιδίωκε η Κυβέρνηση της Ινδίας με την επιβολή των επίμαχων περιορισμών στις εξαγωγές.
- 141 Αφετέρου, επισημαίνεται ότι η εγχώρια κατανάλωση σιδηρομεταλλεύματος αυξάνεται σχεδόν σταθερά μετά την εισαγωγή των εν λόγω περιορισμών και ότι η πρόσθετη κατανάλωση καλύφθηκε με σιδηρομετάλλευμα παραγόμενο στην Ινδία, καθώς οι εισαγωγές του εν λόγω προϊόντος παρέμειναν σχεδόν σταθερές. Δεδομένου όμως ότι η εγχώρια παραγωγή σιδηρομεταλλεύματος μειώθηκε κατά την ίδια περίοδο και λαμβάνοντας υπόψη τις υψηλότερες τιμές στην παγκόσμια αγορά, το γεγονός ότι η εν λόγω εγχώρια αύξηση της κατανάλωσης απορροφήθηκε εξ ολοκλήρου από την εγχώρια παραγωγή σιδηρομεταλλεύματος παραγόμενου στην Ινδία φαίνεται παράδοξο, διότι, σε μια κατάσταση αγοράς χωρίς στρεβλώσεις, δεδομένου του επιπέδου των τιμών του σιδηρομεταλλεύματος στην παγκόσμια αγορά, θα ήταν πολύ πιο κερδοφόρο για τους Ινδούς παραγωγούς του μεταλλεύματος αυτού να εξαγάγουν τα προϊόντα τους παρά να τα πωλούν στην εγχώρια αγορά.
- 142 Επιπλέον, οι προσφεύγουσες δεν λαμβάνουν υπόψη το γεγονός ότι η μείωση της εγχώριας παραγωγής σιδηρομεταλλεύματος στην Ινδία ήταν απόρροια δικαστικών αποφάσεων για την παύση λειτουργίας ορυχείων λόγω παράνομων εξορυκτικών δραστηριοτήτων και περιβαλλοντικών παραβάσεων σε ορισμένα κράτη της Ινδίας, όπως εξέθεσε η Επιτροπή με την αιτιολογική σκέψη 187 του προσβαλλόμενου κανονισμού. Το γεγονός ότι η υπερπαραγωγή σιδηρομεταλλεύματος στην Ινδία, δηλαδή, βάσει της αιτιολογικής σκέψης 190 του εν λόγω κανονισμού, το πλεόνασμα της εγχώριας παραγωγής σε σχέση με την εγχώρια κατανάλωση και των εξαγωγών μείον τις εισαγωγές, μειώθηκε μετά το κλείσιμο διαφόρων ορυχείων δεν καθιστά εσφαλμένη τη διαπίστωση της Επιτροπής σχετικά με την υπερπαραγωγή στην αγορά, δεδομένου ότι αυτή υφίστατο καθ' όλη την υπό εξέταση περίοδο.
- 143 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί η τρίτη αιτίαση και, κατά συνέπεια, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου στο σύνολό του.
- *Επί του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου, το οποίο στηρίζεται σε σύγκυση, κατά την εφαρμογή του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, μεταξύ της έννοιας «χρηματοδοτική συνεισφορά», που περιέχεται στη διάταξη αυτή, και της έννοιας «όφελος», που περιέχεται στο σημείο 2 του εν λόγω άρθρου*
- 144 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 3, σημείο 1, στοιχείο α', περίπτωση iv, του βασικού κανονισμού και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως συγχέοντας την έννοια της «χρηματοδοτικής συνεισφοράς», που περιέχεται στο σημείο 1 εν λόγω άρθρου 3, και της έννοιας «όφελος», που περιέχεται στο σημείο 2 του άρθρου αυτού. Συναφώς, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν, αφενός, ότι οι έννοιες αυτές καλύπτουν δύο διακριτά νομικά στοιχεία τα οποία, από κοινού, επιτρέπουν να διαπιστωθεί κατά πόσον λογίζεται ότι υπάρχει επιδότηση και, αφετέρου, ότι, για να αποδειχθεί η ύπαρξη χρηματοδοτικής συνεισφοράς, δεν χρειάζεται να γίνει επίκληση της έννοιας «τίμημα χαμηλότερο του κανονικού» του άρθρου 6, στοιχείο δ', του βασικού κανονισμού, το οποίο αφορά τον υπολογισμό του οφέλους που προσπορίζεται ο αποδέκτης χρηματοδοτικής συνεισφοράς. Επομένως, οι προσφεύγουσες επικρίνουν το γεγονός ότι, με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, όλη η ανάλυση της Επιτροπής σχετικά με την προβαλλόμενη ανάθεση από το Δημόσιο στους Ινδούς παραγωγούς σιδηρομεταλλεύματος να προμηθεύουν με σιδηρομετάλλευμα τον εγχώριο κλάδο παραγωγής του υπό εξέταση προϊόντος συναρτήθηκε αποκλειστικά και μόνο με το ζήτημα αν οι Ινδοί παραγωγοί σιδηρομεταλλεύματος είχαν παράσχει το μέταλλευμα αυτό στον εγχώριο κλάδο

παραγωγής του υπό εξέταση προϊόντος έναντι «τιμήματος χαμηλότερου του κανονικού», μολονότι το ζήτημα αυτό υπήρξε κρίσιμο μόνον ως προς το αν χορηγήθηκε όφελος στους αποδέκτες της προβαλλόμενης προμήθεια αγαθών.

- 145 Προς στήριξη του σκέλους αυτού, οι προσφεύγουσες επικαλούνται την έκθεση που εξέδωσε το δευτεροβάθμιο όργανο επίλυσης διαφορών του ΠΟΕ στις 23 Μαρτίου 2012 επί της διαφοράς με τίτλο «Ηνωμένες Πολιτείες – Μέτρα που επηρεάζουν το εμπόριο των μεγάλων πολιτικών αεροσκαφών — δεύτερη καταγγελία» (WT/DS 353/AB/R) και την έκθεση που εξέδωσε η ειδική ομάδα του οργάνου επίλυσης διαφορών του ΠΟΕ στις 11 Απριλίου 2005 επί της διαφοράς με τίτλο «Κορέα – Μέτρα που επηρεάζουν το εμπόριο των εμπορικών πλοίων» (WT/DS 273/R).
- 146 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, αμφισβητεί το βάσιμο του σκέλους αυτού.
- 147 Πρέπει να επισημανθεί καταρχάς ότι, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 181 έως 219 του προσβαλλόμενου κανονισμού, που περιλαμβάνονται στο τμήμα του κανονισμού αυτού που αφορά την εξέταση της ύπαρξης χρηματοδοτικής συνεισφοράς, η Επιτροπή ανέλυσε λεπτομερώς την εξέλιξη της ινδικής αγοράς σιδηρομεταλλεύματος. Με την αιτιολογική σκέψη 190 του εν λόγω κανονισμού, το θεσμικό αυτό όργανο παρατήρησε ότι, «[π]αρά τη μείωση στην παραγωγή σιδηρομεταλλεύματος, η ινδική αγορά [έδειχνε] συνεχή και παράλογη υπερπαραγωγή, εάν ληφθεί υπόψη το άθροισμα της εγχώριας κατανάλωσης και των εξαγωγών μείον τις εισαγωγές», πράγμα που «[είχε οδηγήσει] σε υπερβολική προσφορά σιδηρομεταλλεύματος στην εγχώρια αγορά, όπως [είχε παραδεχτεί και επιδιώξει η Κυβέρνηση της Ινδίας]». Με την αιτιολογική σκέψη 192 του εν λόγω κανονισμού, η Επιτροπή υπογράμμισε ότι ο «στόχος του εξαγωγικού φόρου επί του σιδηρομεταλλεύματος [...] ήταν [όχι] να σταματήσει εντελώς τις εξαγωγές, αλλά να τις μειώσει αυξάνοντας παράλληλα τη διαθεσιμότητα [του μεταλλεύματος αυτού] στην εγχώρια αγορά».
- 148 Μετά τις διαπιστώσεις αυτές, η Επιτροπή επισήμανε, με την αιτιολογική σκέψη 200 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι είχε εξετάσει τις όποιες επιπτώσεις είχε η υπερπροσφορά σιδηρομεταλλεύματος λόγω των επίμαχων εξαγωγικών περιορισμών στην εγχώρια τιμή του σιδηρομεταλλεύματος στην Ινδία.
- 149 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, στο πλαίσιο της ανάλυσής της σχετικά με την ύπαρξη χρηματοδοτικής συνεισφοράς, μόνον αφού διαπίστωσε ότι οι περιορισμοί των εξαγωγών είχαν ως αποτέλεσμα την υπερπροσφορά σιδηρομεταλλεύματος στην ινδική αγορά προέβη η Επιτροπή, πέραν της εν λόγω εξέτασης της αγοράς, σε ανάλυση των ενδεχόμενων επιπτώσεων των εν λόγω περιορισμών στην εγχώρια τιμή του σιδηρομεταλλεύματος στην Ινδία.
- 150 Εν συνεχεία, όπως προκύπτει από τη συνολική εξέταση των αιτιολογικών σκέψεων 230 έως 271 του προσβαλλόμενου κανονισμού, οι οποίες περιλαμβάνονται στον τίτλο «Όφελος», η Επιτροπή προέβη σε διεξοδική ανάλυση του κριτηρίου του οφέλους, η οποία διακρίνεται σαφώς από την ανάλυση στην οποία προέβη σχετικά με την ύπαρξη χρηματοδοτικής συνεισφοράς, όπως παραδέχτηκαν και οι προσφεύγουσες κατά την προφορική διαδικασία απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου.
- 151 Εξάλλου, πρέπει να επισημανθεί ότι η εκ μέρους των προσφευγουσών επίκληση της νομολογίας του οργάνου επίλυσης διαφορών του ΠΟΕ στηρίζεται σε αποσπάσματα ερμηνευόμενα εκτός του πλαισίου τους. Πρώτον, όσον αφορά την έκθεση του δευτεροβάθμιου οργάνου επίλυσης διαφορών στη διαφορά «Ηνωμένες Πολιτείες – Μεγάλα πολιτικά αεροσκάφη (δεύτερη καταγγελία)» (βλ. σκέψη 145 ανωτέρω), επισημαίνεται ότι, με την έκθεση που συνέταξε η ειδική ομάδα στην υπόθεση αυτή στις 31 Μαρτίου 2011 (WT/DS 353/R), η εν λόγω ειδική ομάδα έκρινε αναγκαίο να δημιουργηθεί μια νέα δοκιμή προκειμένου να εξακριβωθεί αν τα επίμαχα στην υπόθεση εκείνη μέτρα αποτελούσαν «χρηματοδοτικές συνεισφορές» κατά την έννοια του άρθρου 1.1, α, σημείο 1, περίπτωση i, της Συμφωνίας ΕΑΜ. Η νέα αυτή δοκιμή απαιτούσε να καθοριστεί κατά πόσον οι υπηρεσίες που παρασχέθηκαν στο πλαίσιο δημοσίων συμβάσεων ήταν προς όφελος εκείνου που κατέβαλε τίμημα γι' αυτές (του Δημοσίου) ή εκείνου που εισέπραξε την αμοιβή για τις υπηρεσίες. Μετά την εφαρμογή της

νέας αυτής δοκιμής, η ειδική ομάδα κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι επίμαχες υπηρεσίες παρασχέθηκαν προς όφελος εκείνου που εισέπραξε την αμοιβή για την παροχή αυτή και όχι προς όφελος του Δημοσίου που κατέβαλε το σχετικό τίμημα και ότι, εξ αυτού του λόγου, επρόκειτο για «χρηματοδοτική συνεισφορά» κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης.

152 Στην υπόθεση εκείνη, η εφαρμογή μιας τέτοιας δοκιμής εμπόδιζε τη διάκριση μεταξύ του ζητήματος εάν υπήρχε χρηματοδοτική συνεισφορά από το ζήτημα αν υπήρχε όφελος, υπό την έννοια ότι, αν διαπιστωνόταν η ύπαρξη οφέλους για το Δημόσιο, δεν υπήρχε εξ ορισμού χρηματοδοτική συνεισφορά, και αντιστρόφως. Για τον λόγο αυτό, το δευτεροβάθμιο όργανο επίλυσης διαφορών απέρριψε την εφαρμογή της δοκιμής αυτής, κρίνοντας ότι η προσέγγιση που είχε επιλέξει η ειδική ομάδα δημιουργούσε κίνδυνο συγκερασμού δύο διακριτών στοιχείων του ορισμού της επιδότησης κατά το άρθρο 1.1 της Συμφωνίας ΕΑΜ.

153 Δεύτερον, στο ίδιο πνεύμα, στη διαφορά «Κορέα – Εμπορικά πλοία» (βλ. σκέψη 145 ανωτέρω), τα χωρία της έκθεσης της ειδικής ομάδας επί της εν λόγω διαφοράς τα οποία παραθέτουν οι προσφεύγουσες αφορούσαν μία κατάσταση στην οποία η Ένωση θεωρούσε ως αποδεικτικά στοιχεία «ανάθεσης» ή «εντολής» εκ μέρους των δημόσιων αρχών της Κορέας το γεγονός ότι διάφορα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα είχαν συμμετάσχει στην αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων αντί να επιδιώξουν την αύξηση των εσόδων τους, ιδίως με την εκκαθάριση των επιχειρήσεων αυτών. Στην περίπτωση αυτή, ενώ η προβαλλόμενη χρηματοδοτική συνεισφορά ήταν η αναδιάρθρωση, «όφελος» υπήρχε μόνον αν η αναδιάρθρωση αυτή δεν είχε πραγματοποιηθεί υπό συνθήκες σύμφωνες με τις συνήθεις συνθήκες της αγοράς. Κατά συνέπεια, δεν υπήρχε δυνατότητα να διακριθεί η εκτίμηση της ύπαρξης χρηματοδοτικής συνεισφοράς από την εκτίμηση της ύπαρξης οφέλους.

154 Εκτός αυτού, διαπιστώνεται ότι, κατ' αντιδιαστολή προς τις επίμαχες καταστάσεις στις δύο διαφορές που επικαλούνται οι προσφεύγουσες (βλ. σκέψη 145 ανωτέρω), αν απαλειφθούν από την ανάλυση στην οποία προέβη η Επιτροπή ως προς την ύπαρξη χρηματοδοτικής συνεισφοράς οι εκτιμήσεις σχετικά με τις επιπτώσεις των εξαγωγικών περιορισμών στις τιμές της αγοράς της Ινδίας, δηλαδή οι εκτιμήσεις των οποίων τη λυσιτέλεια αμφισβητούν οι προσφεύγουσες στο πλαίσιο της εξέτασης σχετικά με την ύπαρξη χρηματοδοτικής συνεισφοράς, εξακολουθεί να ισχύει στο ακέραιο η ανάλυση της Επιτροπής σύμφωνα με την οποία οι περιορισμοί των εξαγωγών συνεπάγονταν αύξηση της παροχής σιδηρομεταλλεύματος στην ινδική αγορά, γεγονός που χαρακτηρίστηκε από την Επιτροπή ως ισοδύναμο με παροχή σιδηρομεταλλεύματος.

155 Συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου και, επομένως, και ο πρώτος λόγος στο σύνολό του.

Επί του τρίτου λόγου, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, και παράγραφος 2, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού

156 Με τον τρίτο λόγο, ο οποίος περιλαμβάνει δύο σκέλη, οι προσφεύγουσες προβάλλουν, επικουρικώς σε σχέση με τον πρώτο λόγο, ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 1, και παράγραφος 2, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, καθόσον θεώρησε ότι η επίμαχη επιδότηση έχει ατομικό χαρακτήρα. Παραπέμπουν συναφώς στην έκθεση που εξέδωσε το δευτεροβάθμιο όργανο επίλυσης διαφορών του ΠΟΕ στις 25 Μαρτίου 2011 επί της διαφοράς με τίτλο «Ηνωμένες Πολιτείες – Δασμοί αντνιτάμπινγκ και αντισταθμιστικοί δασμοί σχετικά με ορισμένα προϊόντα από την Κίνα» (WT/DS 379/AB/R).

– Επί του πρώτου σκέλους του τρίτου λόγου, σχετικά με τον μη ατομικό χαρακτήρα μιας επιδότησης συνιστάμενης στην παροχή σιδηρομεταλλεύματος

- 157 Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του υπό κρίση λόγου, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το σιδηρομετάλλευμα είναι το πρωτογενές στοιχείο του χυτοσιδήρου και του χάλυβα, δύο συντελεστών παραγωγής που χρησιμοποιούνται ευρέως στην οικονομία. Επομένως, δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί και να οριοθετηθεί με ακρίβεια ο αριθμός γνωστών και εξατομικευμένων επιχειρήσεων ή βιομηχανιών στην Ινδία δυνάμενων να επωφεληθούν από την αύξηση της προσφοράς σιδηρομεταλλεύματος έναντι τιμήματος χαμηλότερου του κανονικού στην ινδική αγορά. Επιπλέον, από την παροχή σιδηρομεταλλεύματος στην Ινδία δεν επωφελήθηκε μόνον ο κλάδος της σιδηροχαλυβουργίας, καθώς εμπλέκονται και άλλοι σημαντικοί κλάδοι παραγωγής, όπως για παράδειγμα οι κλάδοι του τσιμέντου, των μονάδων πλύσης άνθρακα και των σιδηροκραμάτων.
- 158 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, αμφισβητεί το βάσιμο του σκέλους αυτού.
- 159 Από τον προσβαλλόμενο κανονισμό προκύπτει ότι η Επιτροπή εξέτασε αν ο εξαγωγικός φόρος επί του σιδηρομεταλλεύματος και η πολιτική DFP πληρούσαν την τρίτη και τελευταία προϋπόθεση που απαιτείται για να διαπιστωθεί η ύπαρξη αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων, ήτοι αν είχαν «ατομικό χαρακτήρα», κατά την έννοια του άρθρου 4 του βασικού κανονισμού.
- 160 Συναφώς, η Επιτροπή διαπίστωσε, με την αιτιολογική σκέψη 272 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι, λαμβανομένων υπόψη των αγαθών που αφορούσαν τα επίμαχα μέτρα, τα μέτρα αυτά παρήγαν όφελος μόνο για τις σιδηροχαλυβουργίες, δηλαδή για έναν ορισμένο κλάδο παραγωγής, θεώρησε δε ότι η επιδότηση δεν χρειαζόταν να περιοριστεί περαιτέρω σε ένα υποτμήμα του εν λόγω κλάδου προκειμένου να χαρακτηριστεί ως ατομικού χαρακτήρα. Αντιθέτως, κατ' αντιδιαστολή προς ορισμένες άλλες πρώτες ύλες, όπως το πετρέλαιο, το φυσικό αέριο και το νερό, αλλά όπως η ιστάμενη ξυλεία, το σιδηρομετάλλευμα –ιδιαιτέρως δε το υψηλής ποιότητας– δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί από απροσδιόριστο αριθμό κλάδων παραγωγής, αλλά περιορίζεται σε μικρό αριθμό οντοτήτων ή κλάδων, ιδίως σε αυτόν της παραγωγής όλκιμων σωλήνων. Η Επιτροπή παρέπεμψε, συναφώς, στην έκθεση που εξέδωσε το δευτεροβάθμιο όργανο επίλυσης διαφορών του ΠΟΕ στις 19 Δεκεμβρίου 2014 επί της διαφοράς με τίτλο «Ηνωμένες Πολιτείες – Αντισταθμιστικά μέτρα για ορισμένα πλατέα προϊόντα ανθρακοχάλυβα θερμής έλασης από την Ινδία» (WT/DS 436/AB/R).
- 161 Πρέπει να επισημανθεί, όπως τόνισε και η Επιτροπή, ότι το κρίσιμο ζήτημα σχετικά με τον καθορισμό του αν οι επίμαχοι περιορισμοί στις εξαγωγές δύνανται να συνιστούν επιδοτήσεις «ατομικού χαρακτήρα», κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, δεν είναι αν χρησιμοποιούνται ευρέως στην οικονομία γενικότερα ο σίδηρος και ο χάλυβας, αλλά το σιδηρομετάλλευμα.
- 162 Πράγματι, οι μόνες επιχειρήσεις που επωφελούνται από τους περιορισμούς των εξαγωγών σιδηρομεταλλεύματος είναι οι ινδικές επιχειρήσεις που χρησιμοποιούν το σιδηρομετάλλευμα σε μεταγενέστερο στάδιο παραγωγής (κατάντη παραγωγή), ήτοι, μεταξύ άλλων, η σιδηροχαλυβουργία. Το γεγονός ότι το σιδηρομετάλλευμα είναι θεμελιώδες υλικό της σιδηροχαλυβουργίας δεν σημαίνει ότι αποτελεί θεμελιώδες υλικό για την ινδική οικονομία στο σύνολό της, όπως το νερό, το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο, που χρησιμοποιούνται από απροσδιόριστο αριθμό κλάδων και επιχειρήσεων. Κατά συνέπεια, το σιδηρομετάλλευμα δεν μπορεί να συγκριθεί με τους λοιπούς αυτούς συντελεστές παραγωγής.
- 163 Πέραν τούτου, έστω και αν είναι δυνατόν οι επίμαχοι περιορισμοί εξαγωγών να ωφελούν εμμέσως τις επιχειρήσεις επόμενων σταδίων μεταποίησης στον τομέα της σιδηροχαλυβουργίας, οι οποίες χρησιμοποιούν σίδηρο και χάλυβα, στο μέτρο που ο εν λόγω κλάδος παραγωγής θα μετακύλιε στις επιχειρήσεις αυτές το όφελος που συνδέεται με την επιδότηση της παροχής σιδηρομεταλλεύματος, τούτο δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα να θεωρηθεί η ίδια η στήριξη προς τη σιδηροχαλυβουργία ως μη έχουσα ατομικό χαρακτήρα κατά την έννοια του βασικού κανονισμού.

- 164 Κατά τα λοιπά, το γεγονός ότι μια επιδότηση ωφελεί έναν ολόκληρο κλάδο παραγωγής δεν σημαίνει ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ως επιδότηση «ατομικού χαρακτήρα» κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού. Πράγματι, σύμφωνα με το ίδιο το γράμμα της διάταξης αυτής, μια επιδότηση μπορεί να έχει ατομικό χαρακτήρα όχι μόνον προς συγκεκριμένη επιχείρηση αλλά και ως «προς συγκεκριμένο κλάδο παραγωγής ή ομάδα κλάδων παραγωγής».
- 165 Όσον αφορά το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι εμπλέκονται και άλλοι σημαντικοί κλάδοι παραγωγής, όπως για παράδειγμα οι κλάδοι του τσιμέντου, των μονάδων πλύσης άνθρακα και των σιδηροκραμάτων, επισημαίνεται ότι το επιχείρημα αυτό στηρίζεται σε απλούς ισχυρισμούς χωρίς οι προσφεύγουσες να παρέχουν ενδεικτικά στοιχεία ως προς τα μεγέθη της κατανάλωσης των εν λόγω άλλων τομέων παραγωγής, οπότε δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι η κατανάλωση αυτή είναι εξαιρετικά χαμηλή.
- 166 Εν πάση περιπτώσει, επισημαίνεται συναφώς ότι, σύμφωνα με την έκθεση που εκδόθηκε από την ειδική ομάδα του οργάνου επίλυσης διαφορών του ΠΟΕ επί της διαφοράς «Ηνωμένες Πολιτείες – ορισμένα πλατέα προϊόντα χάλυβα – Ινδία» (WT/DS 436/R), και επιβεβαιώθηκε όσον αφορά το ζήτημα του ατομικού χαρακτήρα με την έκθεση του δευτεροβάθμιου οργάνου επί της ίδιας διαφοράς (WT/DS 436/AB/R) (βλ. σκέψη 160 ανωτέρω), η οποία επίσης αφορούσε μέτρα που ελήφθησαν από την Κυβέρνηση της Ινδίας για το σιδηρομετάλλευμα, μια επιδότηση χορηγούμενη για το μετάλλευμα αυτό μπορεί να θεωρηθεί ως έχουσα ατομικό χαρακτήρα.
- 167 Με την έκθεσή της, η ειδική ομάδα διαπίστωσε ότι, «δεδομένου ότι αποδείχθηκε ότι η δυνατότητα να επωφεληθεί [μια επιχείρηση] από την επιδότηση είναι περιορισμένη, η επιδότηση αυτή είναι ατομικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 2 [της Συμφωνίας ΕΑΜ]» και ότι, «αν η δυνατότητα αυτή είναι περιορισμένη λόγω του γεγονότος ότι μόνον ορισμένες επιχειρήσεις μπορούν να χρησιμοποιήσουν τον επιδοτούμενο προϊόν, η επιδότηση είναι ατομικού χαρακτήρα».
- 168 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, εν προκειμένω, τα μέτρα της Κυβέρνησης της Ινδίας, που αφορούν αποκλειστικά και μόνον το σιδηρομετάλλευμα, είναι «ατομικού χαρακτήρα», κατά την έννοια του άρθρου 4 του βασικού κανονισμού, όπως έχει ήδη διαπιστώσει το όργανο επίλυσης διαφορών του ΠΟΕ όσον αφορά το άρθρο 2 της Συμφωνίας ΕΑΜ. Ως εκ τούτου, το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.
- *Επί του δεύτερου σκέλους του τρίτου λόγου, σχετικά με τον μη ατομικό χαρακτήρα μιας επιδότησης συνιστάμενης σε εξαγωγικό φόρο επί του σιδηρομεταλλεύματος*
- 169 Στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του υπό κρίση λόγου, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι υπάρχει πληθώρα εξαγωγικών φόρων στην Ινδία. Κατά συνέπεια, οι κλάδοι παραγωγής οι οποίοι ενδέχεται να επωφελούνται από την πολιτική στήριξης των κατάντη κλάδων που φέρεται να εφαρμόζει η Κυβέρνηση της Ινδίας μέσω των περιορισμών στις εξαγωγές είναι αναρίθμητοι. Επομένως, η Επιτροπή δεν μπορεί να συναγάγει τον ατομικό χαρακτήρα των επίμαχων εξαγωγικών περιορισμών χωρίς προηγουμένως να έχει αναλύσει τους λοιπούς εξαγωγικούς φόρους που ισχύουν στην Ινδία και τις πιθανές παρεμβάσεις του Δημοσίου σε σχέση με τους λοιπούς αυτούς φόρους.
- 170 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, αμφισβητεί το βάσιμο του σκέλους αυτού.
- 171 Επισημαίνεται ότι το δεύτερο σκέλος του λόγου αυτού στηρίζεται στην εικαζόμενη ύπαρξη εξαγωγικών φόρων στην Ινδία όσον αφορά πολλά προϊόντα. Πρέπει να παρατηρηθεί ότι, πρώτον, οι επίμαχοι περιορισμοί των εξαγωγών συνίστανται όχι μόνο σε φόρο κατά την εξαγωγή, αλλά αποτελούνται από δύο μέτρα, δηλαδή τον εξαγωγικό φόρο επί του σιδηρομεταλλεύματος και την πολιτική DFP, και ότι τα δύο αυτά μέτρα συνιστούν τη θέση σε εφαρμογή μιας πολιτικής της Κυβέρνησης της Ινδίας για την επιδότηση της ινδικής σιδηροχαλυβουργίας.

- 172 Δεύτερον, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η Κυβέρνηση της Ινδίας θέσπισε πολλά καθεστώτα επιδοτήσεων με βάση έναν μηχανισμό στοχευμένων εξαγωγικών περιορισμών προς στήριξη διαφόρων τομέων της βιομηχανικής παραγωγής, επιβάλλεται ούτως ή άλλως να γίνει δεκτό ότι η επιταγή του ατομικού χαρακτήρα αφορά καθεμία από τις εν λόγω επιδοτήσεις χωριστά, και όχι το ότι η Κυβέρνηση της Ινδίας χρησιμοποίησε το μέτρο των επιδοτήσεων σε περιορισμένο μόνο βαθμό.
- 173 Κατά συνέπεια, αρκούσε η Επιτροπή να εξετάσει τη φύση των συγκεκριμένων μέτρων ως επιδότησης, ιδίως δε όσον αφορά τον εξαγωγικό φόρο επί του σιδηρομεταλλεύματος, χωρίς να χρειάζεται να αναλυθούν και άλλοι εξαγωγικοί φόροι για άλλα προϊόντα. Όπως επισήμανε η Επιτροπή, κάθε εξαγωγικός φόρος είναι σχεδιασμένος κατά τρόπο αυτοτελή, αφορά διαφορετικά προϊόντα και μπορεί να ωφελήσει διαφορετικούς επιχειρηματίες, οπότε μόνον η ειδική ανάλυση κάθε επιμέρους εξαγωγικού φόρου καθιστά δυνατόν να αποδειχθεί εάν ο φόρος αυτός συνιστά ή όχι επιδότηση ατομικού χαρακτήρα.
- 174 Εν πάση περιπτώσει, οι προσφεύγουσες ουδόλως απέδειξαν ότι οι επίμαχοι περιορισμοί, όσον αφορά το σιδηρομετάλλευμα, αποτελούν μέρος οριζόντιας πολιτικής για τη στήριξη όλων των βιομηχανιών της Ινδίας οι οποίες δραστηριοποιούνται σε κατάντη κλάδους των προϊόντων που αποτελούν αντικείμενο συγκρίσιμων μέτρων.
- 175 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου και, ως εκ τούτου, και ο τρίτος λόγος στο σύνολό του.

Επί του τέταρτου λόγου, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 3, σημείο 2, του άρθρου 6, στοιχείο δ', και του άρθρου 15, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.

- 176 Ο τέταρτος λόγος, ο οποίος διαρθρώνεται σε δύο σκέλη και ο οποίος, όπως και ο τρίτος λόγος, προβάλλεται επικουρικώς σε σχέση με τον πρώτο λόγο, αφορά τις εκτιμήσεις που περιλαμβάνονται στον προσβαλλόμενο κανονισμό σχετικά με την ύπαρξη οφέλους.

– Επί του πρώτου σκέλους του τέταρτου λόγου, το οποίο στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 3, σημείο 2, και του άρθρου 15, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού

- 177 Για να μπορέσει να εξεταστεί αυτό το σκέλος, πρέπει προκαταρκτικώς να υπομνησθεί ότι το άρθρο 3 του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι η επιδότηση θεωρείται ότι συντρέχει εφόσον πληρούνται οι όροι που αναφέρονται στα σημεία 1 και 2, δηλαδή εφόσον υπάρχει «χρηματοδοτική συνεισφορά» του Δημοσίου στη χώρα καταγωγής ή εξαγωγής και εφόσον με τον τρόπο αυτό προσπορίζεται κάποιο «όφελος». Τα άρθρα 6 και 7 του εν λόγω κανονισμού διευκρινίζουν τον τρόπο υπολογισμού του «οφέλους» που προσπορίζεται ο αποδέκτης. Τέλος, το άρθρο 15 του ίδιου αυτού κανονισμού προβλέπει στην παράγραφο 1, δεύτερο εδάφιο, ότι κανένα αντισταθμιστικό μέτρο δεν θεσπίζεται, μεταξύ άλλων, εάν αποδεικνύεται ότι οι επιδοτήσεις δεν προσπορίζουν πλέον κανένα όφελος στους εξαγωγείς που τις λαμβάνουν.
- 178 Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο αιτιάσεις. Με την πρώτη αιτίαση, που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 3, σημείο 2, του βασικού κανονισμού, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται, κυρίως, ότι ο υπολογισμός του οφέλους στον οποίο προέβη η Επιτροπή κατέδειξε ότι, για πέντε από τους δώδεκα μήνες της περιόδου έρευνας, η Jindal Saw είχε καταβάλει τίμημα μεγαλύτερο από το κανονικό για το σιδηρομετάλλευμα που είχε αποκτήσει, υπό την έννοια ότι είχε καταβάλει τιμή υψηλότερη από την τιμή αναφοράς που έλαβε υπόψη η Επιτροπή για τη σύγκριση. Επιπλέον, το περιθώριο επιδότησης μειώθηκε μετά την περίοδο έρευνας, οπότε από έναν επικαιροποιημένο υπολογισμό πιθανότατα θα προέκυπτε «αρνητικό όφελος». Κατά συνέπεια, οι προσφεύγουσες φρονούν ότι η Επιτροπή δεν έπρεπε να καταλήξει ότι χορηγήθηκε όφελος στην Jindal Saw.

- 179 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, αμφισβητεί το βάσιμο της αιτίας αυτής.
- 180 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από το ίδιο το άρθρο 5 του βασικού κανονισμού, το ύψος της αντισταθμισής επιδότησης υπολογίζεται με βάση το όφελος που προσπορίζεται ο αποδέκτης της επιδότησης και «το οποίο διαπιστώνεται και καθορίζεται κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας». Εξ αυτού συνάγεται ότι για την αξιολόγηση του οφέλους πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το σύνολο της περιόδου έρευνας. Τούτο συνεπάγεται, ειδικότερα, ότι, όταν πρόκειται, όπως στην υπό κρίση υπόθεση, περί χρηματοδοτικής συνεισφοράς σχετικής με αγαθά των οποίων οι τιμές είναι ευμετάβλητες, αυτό που έχει σημασία είναι κατά πόσον χορηγήθηκε όφελος ως προς το σύνολο της χρονικής περιόδου έρευνας, και όχι κατά πόσον υπήρξε όφελος ανά πάσα χρονική στιγμή της περιόδου αυτής. Πράγματι, από τον εν λόγω κανονισμό ουδόλως προκύπτει ότι, για να μπορέσει να θεωρηθεί ως επιδότηση, το επίμαχο μέτρο πρέπει να προσπορίζει όφελος σε συνεχή βάση. Επομένως, το καθοριστικό εν προκειμένω ζήτημα είναι αν ο υπολογισμός του οφέλους για ολόκληρη την περίοδο έρευνας κατέδειξε την ύπαρξη θετικού περιθωρίου επιδότησης προς όφελος της Jindal Saw, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 265 του προσβαλλόμενου κανονισμού.
- 181 Για τους ίδιους λόγους, οι οποίοι σχετίζονται με το γεγονός ότι οι τιμές του σιδηρομεταλλεύματος είναι ευμετάβλητες, δεν ασκεί επίσης επιρροή για την εκτίμηση της νομιμότητας του προσβαλλόμενου κανονισμού το γεγονός ότι από έναν πλέον πρόσφατο υπολογισμό θα μπορούσε να προκύψει ότι η επίμαχη χρηματοδοτική συνεισφορά έπαυσε να προσπορίζει οφέλη στους παραγωγούς-εξαγωγείς της Ινδίας σε δεδομένη χρονική στιγμή, καθόσον πρέπει να ληφθεί υπόψη μόνον το όφελος κατά την περίοδο έρευνας.
- 182 Επομένως, συνάγεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός νομοτύπως στηρίζεται στη διαπίστωση ότι η επίμαχη χρηματοδοτική συνεισφορά προσπόρισε όφελος στην Jindal Saw κατά την περίοδο έρευνας, οπότε η πρώτη αιτίαση είναι αβάσιμη.
- 183 Με τη δεύτερη αιτίαση, που προβάλλεται επικουρικώς, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 15, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης, καθόσον επέβαλε αντισταθμιστικά μέτρα παρά το γεγονός ότι η προβαλλόμενη επιδότηση δεν εισπράχθηκε από την Jindal Saw, δεδομένου ότι, μετά την περίοδο έρευνας, η τελευταία εισήγαγε όλο σχεδόν το σιδηρομετάλλευμα που αγόρασε, πράγμα που επαληθεύτηκε από την Επιτροπή. Επομένως, το θεσμικό αυτό όργανο δεν έπρεπε να κρίνει, βάσει των συμπερασμάτων του σχετικά με την περίοδο έρευνας, ότι η Jindal Saw επρόκειτο να εισπράξει επιδότηση στο προσεχές μέλλον, ενώ, κατά τον χρόνο της επιβολής των αντισταθμιστικών μέτρων, δεν υπήρχε καμία τέτοια επιδότηση.
- 184 Σχετικά με την προοπτική εφοδιασμού της Jindal Saw εκ νέου από την αγορά της Ινδίας, η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι το επίπεδο των τιμών του σιδηρομεταλλεύματος στην παγκόσμια αγορά αποτελούσε τον κύριο λόγο για τον οποίο η Jindal Saw δεν αγόραζε πλέον σιδηρομετάλλευμα στην Ινδία και ότι η αύξηση των τιμών στην παγκόσμια αγορά θα την οδηγούσε στην εκ νέου αγορά του σιδηρομεταλλεύματος από την ινδική αγορά. Επί του ζητήματος αυτού, οι προσφεύγουσες εκθέτουν ότι η Jindal Saw έπρεπε να καταβάλει τα έξοδα που συνδέονταν με τη μεταφορά του εισαγόμενου από αυτήν σιδηρομεταλλεύματος προς το εργοστάσιο, πράγμα που σημαίνει ότι η εισαγωγή σιδηρομεταλλεύματος στην αυστραλιανή τιμή «ελεύθερο επί του πλοίου» (FOB) ήταν ακριβότερη από την προμήθεια του προϊόντος αυτού στην ινδική αγορά. Επιπλέον, η Επιτροπή δεν μπορούσε να αποκλείσει το ενδεχόμενο μείωσης των τιμών της παγκόσμιας αγοράς στο εγγύς μέλλον.
- 185 Σε σχέση με τη δυνατότητα να εφαρμοστεί εν προκειμένω το άρθρο 15, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το πεδίο εφαρμογής της διάταξης αυτής, όσον αφορά τη δεύτερη περίπτωση της, δεν περιορίζεται στις «εφάπαξ, μη επαναλαμβανόμενες επιδοτήσεις», όπως ισχυρίζεται η Επιτροπή. Συναφώς, παραπέμπουν στην έκθεση

που εξέδωσε η ειδική ομάδα του οργάνου επίλυσης διαφορών του ΠΟΕ στις 17 Δεκεμβρίου 2007 επί της διαφοράς με τίτλο «Ιαπωνία – Αντισταθμιστικοί δασμοί σχετικά με προϊόντα δυναμικής μνήμης τυχαίας προσπέλασης εκ Κορέας» (WT/DS 336/R).

- 186 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, αμφισβητεί το βάσιμο της αιτίας αυτής.
- 187 Κατά το άρθρο 15, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, κανένα αντισταθμιστικό μέτρο δεν θεσπίζεται, μεταξύ άλλων, εάν αποδεικνύεται ότι οι επιδοτήσεις δεν προσπορίζουν πλέον κανένα όφελος στους εξαγωγείς που τις λαμβάνουν.
- 188 Εν προκειμένω, λαμβανομένης υπόψη της φύσης της επίμαχης χρηματοδοτικής συνεισφοράς, το μέγεθος του οφέλους που αυτή προσπορίζει λόγω της καταβολής τιμήματος χαμηλότερου του κανονικού για την παροχή σιδηρομεταλλεύματος ενδέχεται να κυμαίνεται, ή ακόμη και να εκμηδενιστεί προσωρινά, δεδομένου ότι το όφελος αυτό εξαρτάται, στην πράξη, από τις ευμετάβλητες τιμές του σιδηρομεταλλεύματος στην παγκόσμια αγορά, αντιπροσωπευτικό τμήμα της οποίας αποτελεί η αυστραλιανή αγορά. Ωστόσο, διαπιστώνεται ότι οι περιορισμοί των εξαγωγών που συνιστούν τη χρηματοδοτική αυτή συνεισφορά είναι μόνιμοι. Επομένως, η πιθανότητα να εξαλειφθεί το όφελος σε συγκεκριμένο χρονικό σημείο δεν εμποδίζει την ενδεχόμενη ύπαρξή του στο μέλλον. Επομένως, θα ήταν ανακόλουθο να αποκλειστεί η επιβολή αντισταθμιστικών δασμών επειδή, την ημέρα κατά την οποία αυτοί θα έπρεπε να επιβληθούν, μια διακύμανση των «κανονικών» τιμών θα είχε ως συνέπεια την προσωρινή εξάλειψη του οφέλους που διαπιστώθηκε νομοτύπως για την περίοδο της έρευνας.
- 189 Πράγματι, όπως υπογράμμισε η Επιτροπή, ενόσω εξακολουθούν να ισχύουν οι ρυθμίσεις που θεσπίζουν τους επίμαχους περιορισμούς των εξαγωγών, δεν δύναται να αποκλειστεί ότι στο προσεχές μέλλον οι διεθνείς τιμές θα αυξηθούν εκ νέου, ανταποκρινόμενες στις διακυμάνσεις της διεθνούς ζήτησης και προσφοράς σιδηρομεταλλεύματος, ή ότι θα μειωθούν οι ινδικές τιμές, με συνέπεια να προκύψει και πάλι όφελος.
- 190 Αντιθέτως προς όσα ισχυρίζονται οι προσφεύγουσες, η έκθεση της ειδικής ομάδας στη διαφορά «Ιαπωνία – DRAM» (βλ. σκέψη 185 ανωτέρω) δεν ενισχύει τη θέση τους. Συγκεκριμένα, η διαφορά αυτή αφορούσε μη επαναλαμβανόμενες επιδοτήσεις, τέθηκε δε το ζήτημα αν οι επιδοτήσεις αυτές εξακολουθούσαν να παράγουν αποτελέσματα κατά το χρονικό σημείο επιβολής των αντισταθμιστικών μέτρων. Όπως επισήμανε η ειδική ομάδα, δεν συνέτρεχε λόγος να γίνει δεκτό ότι η αρμόδια για την έρευνα αρχή όφειλε να διενεργήσει νέα έρευνα κατά το χρονικό σημείο της επιβολής των εν λόγω μέτρων, προκειμένου να επιβεβαιώσει ότι διατηρούνταν σε ισχύ το καθεστώς επιδοτήσεων το οποίο είχε διαπιστωθεί κατά τη διάρκεια της περιόδου που κάλυπτε η έρευνα, καθόσον τούτο θα ερχόταν σε αντίθεση προς τον ίδιο τον σκοπό της χρήσης περιόδων καλυπτόμενων από την έρευνα.
- 191 Όσον αφορά το ζήτημα αν, όπως υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, εναπέκειτο στην Επιτροπή να αποδείξει, αφενός, ότι τα αντίστοιχα επίπεδα των τιμών του σιδηρομεταλλεύματος στην παγκόσμια αγορά και στην αγορά της Ινδίας αποτελούσαν τον κύριο λόγο για τον οποίο η Jindal Saw έπαυσε να προμηθεύεται σιδηρομετάλλευμα στην Ινδία και, αφετέρου, ότι μια αύξηση των τιμών του σιδηρομεταλλεύματος στην παγκόσμια αγορά θα οδηγούσε την Jindal Saw να στραφεί εκ νέου στην ινδική αγορά για να αποκτήσει το σιδηρομετάλλευμα που χρησιμοποιεί, επισημαίνεται ότι η Επιτροπή οφείλει δίχως άλλο να αποδείξει την ύπαρξη επιδότησης κατά την περίοδο έρευνας. Παρά ταύτα, εάν, μετά την περίοδο αυτή, ένας αποδέκτης ισχυρίζεται ότι η επιδότηση έπαυσε να υφίσταται ή, τουλάχιστον, ότι δεν επωφελείται πλέον από αυτήν, το βάρος της απόδειξης αντιστρέφεται.
- 192 Ως εκ τούτου, αν, όπως εν προκειμένω, μια επιχείρηση ισχυρίζεται ότι δεν επιδιώκει να προμηθευτεί πρώτη ύλη στην καλύτερη δυνατή τιμή που μπορεί να επιτύχει, πράγμα το οποίο αντιβαίνει σε κάθε οικονομική λογική, οφείλει, τουλάχιστον, να παράσχει πειστικές εξηγήσεις προς απόδειξη του γεγονότος αυτού, πράγμα το οποίο δεν έπραξαν οι προσφεύγουσες, δεδομένου ότι δεν διευκρίνισαν

τον λόγο για τον οποίο η Jindal Saw θα έπαυε να εφοδιάζεται από την ινδική αγορά σε περίπτωση κατά την οποία, λόγω των επίμαχων εξαγωγικών περιορισμών, οι τιμές του σιδηρομεταλλεύματος στην αγορά αυτή θα ήταν και πάλι χαμηλότερες από τις επικρατούσες στην παγκόσμια αγορά.

- 193 Βάσει των στοιχείων αυτών, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη και η δεύτερη αιτίαση του πρώτου σκέλους του τέταρτου λόγου και, ως εκ τούτου, και το πρώτο σκέλος στο σύνολό του.

– Επί του δεύτερου σκέλους του τέταρτου λόγου, το οποίο στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 3, σημείο 2, και του άρθρου 6, στοιχείο δ', του βασικού κανονισμού και, κατά συνέπεια, του άρθρου 15, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού

- 194 Στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του τέταρτου λόγου, το οποίο περιλαμβάνει τρεις αιτιάσεις, οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι, υπολογίζοντας εσφαλμένως το όφελος που υποτίθεται ότι προσπόρισε η χρηματοδοτική συνεισφορά, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 3, σημείο 2, και το άρθρο 6, στοιχείο δ', του βασικού κανονισμού και, κατά συνέπεια, το άρθρο 15, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού.

- 195 Όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 177 ανωτέρω, το άρθρο 3 του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι η επιδότηση θεωρείται ότι συντρέχει εφόσον υπάρχει «χρηματοδοτική συνεισφορά» του Δημοσίου και εφόσον με τον τρόπο αυτό προσπορίζεται κάποιο «όφελος». Τα άρθρα 6 και 7 του εν λόγω κανονισμού διευκρινίζουν τον τρόπο υπολογισμού του «οφέλους» που προσπορίζεται ο αποδέκτης.

- 196 Όσον αφορά χρηματοδοτική συνεισφορά συνιστάμενη στην παροχή αγαθών από το Δημόσιο, το άρθρο 6, στοιχείο δ', του βασικού κανονισμού προβλέπει κατ' ουσίαν ότι η παροχή αυτή προσπορίζει όφελος αν πραγματοποιείται έναντι τιμήματος χαμηλότερου του κανονικού.

- 197 Η ίδια διάταξη θεσπίζει κανόνες που εφαρμόζονται όταν, στην αγορά της χώρας παροχής, δεν επικρατούν όροι και συνθήκες που να μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως κατάλληλα σημεία αναφοράς για τον προσδιορισμό του κανονικού τιμήματος για τον εν λόγω προϊόν. Στην περίπτωση αυτή, οι όροι και οι συνθήκες που επικρατούν στην εν λόγω χώρα είτε προσαρμόζονται, με βάση το πραγματικό κόστος, τις τιμές και άλλα στοιχεία που υπάρχουν διαθέσιμα σε αυτή τη χώρα, κατά το κατάλληλο ποσό που αντανakλά τις κανονικές συνθήκες και όρους της αγοράς, είτε χρησιμοποιούνται οι όροι και οι συνθήκες που επικρατούν στην αγορά άλλης χώρας ή στην παγκόσμια αγορά και οι οποίες είναι διαθέσιμες στον αποδέκτη.

- 198 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 230 και 231 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή διαπίστωσε τη χορήγηση του οφέλους στους αποδέκτες υπολογίζοντας, πρώτον, τη σταθμισμένη μέση τιμή αγοράς του σιδηρομεταλλεύματος που αγοράστηκε κατά την περίοδο έρευνας από τους δύο Ινδούς παραγωγούς-εξαγωγείς του υπό εξέταση προϊόντος οι οποίοι συνεργάστηκαν στην έρευνα. Η εν λόγω σταθμισμένη μέση τιμή αγοράς υπολογίστηκε ανά μήνα, με βάση την τιμή παράδοσης του σιδηρομεταλλεύματος από το ορυχείο στο εργοστάσιο στην Ινδία. Η εν λόγω τιμή αγοράς περιλάμβανε το κόστος μεταφοράς, το οποίο είχε ήδη ληφθεί υπόψη με βάση έναν μέσο όρο του αντίστοιχου κόστους μεταφοράς των δύο αυτών παραγωγών-εξαγωγέων. Η μέση τιμή πώλησης βασίστηκε στις τιμές και στις ποσότητες που εμφανίζονται στον κατάλογο των τιμολογίων ανά συναλλαγή που υπέβαλαν οι δύο Ινδοί παραγωγοί, με ορισμένες προσαρμογές που κρίθηκαν κατάλληλες (βλ. σκέψεις 232, 254, 257 και 260 του εν λόγω κανονισμού), ιδίως όσον αφορά το μέσο κόστος μεταφοράς, προκειμένου να υπολογιστεί η τιμή του σιδηρομεταλλεύματος κατά την παράδοσή του στη θύρα του εργοστασίου.

- 199 Δεύτερον, η Επιτροπή κατέληξε σε μια κατάλληλη τιμή αναφοράς προκειμένου να καθορίσει, μέσω σύγκρισης, εάν υπήρχε όφελος. Προς τούτο, αφού διαπίστωσε ότι οι επίμαχοι περιορισμοί των εξαγωγών σιδηρομεταλλεύματος αφορούσαν όλες τις συναλλαγές στην ινδική αγορά και ότι δεν ήταν δυνατό να προσδιοριστεί ποιες θα ήταν οι τιμές αγοράς στην εν λόγω αγορά ελλείψει των περιορισμών

- αυτών, η Επιτροπή αποφάσισε να λάβει ως σημείο αναφοράς τους όρους και τις συνθήκες που επικρατούσαν στην αγορά άλλης χώρας ή στην παγκόσμια αγορά και οι οποίες ήταν διαθέσιμες στους αποδέκτες, σύμφωνα με το άρθρο 6, σημείο δ', δεύτερο εδάφιο, περίπτωση ii, του βασικού κανονισμού (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 235 έως 240 του προσβαλλόμενου κανονισμού).
- 200 Εν προκειμένω, η Επιτροπή αποφάσισε να χρησιμοποιήσει ως σημείο αναφοράς τις τιμές που ίσχυαν στην Αυστραλία, πράγμα που δεν αμφισβητείται στην υπό κρίση υπόθεση. Μη διαθέτοντας τιμές εκ του ορυχείου στην Αυστραλία και λαμβάνοντας υπόψη ότι οι ινδικές τιμές περιλάμβαναν το κόστος μεταφοράς από το ορυχείο στο εργοστάσιο, η Επιτροπή έκρινε σκόπιμο να συμπεριλάβει και το κόστος μεταφοράς που θα έπρεπε να καταβάλει ο αγοραστής αυστραλιανού σιδηρομεταλλεύματος για τη μεταφορά από το αυστραλιανό ορυχείο, ούτως ώστε η σύγκριση να πραγματοποιηθεί κατά το ίδιο στάδιο εμπορίας, κόστος το οποίο, λόγω της μη διαθεσιμότητας των αντίστοιχων στοιχείων, αντικαταστάθηκε από το κόστος μεταφοράς από το αυστραλιανό ορυχείο σε οποιονδήποτε λιμένα (βλ. αιτιολογική σκέψη 241 του προσβαλλόμενου κανονισμού).
- 201 Τρίτον, με βάση τα ανωτέρω, η Επιτροπή αντιπαρέβαλε τις «ινδικές εγχώριες μέσες τιμές αγοράς σιδηρομεταλλεύματος που μεταφέρεται από ένα ινδικό ορυχείο σε ένα εργοστάσιο στην Ινδία» (αλλά δεν εκφορτώνεται στο εργοστάσιο) και τις «αυστραλιανές εγχώριες τιμές αγοράς σιδηρομεταλλεύματος που μεταφέρεται από ένα ορυχείο σε λιμάνι» (αλλά δεν εκφορτώνεται στο λιμάνι) (βλ. αιτιολογική σκέψη 255 του προσβαλλόμενου κανονισμού). Κατά το θεσμικό αυτό όργανο, η διαφορά μεταξύ των δύο αυτών τιμών αγοράς πολλαπλασιασμένη με τις ποσότητες του σιδηρομεταλλεύματος που αγοράστηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας και καταναλώθηκαν για την παραγωγή του υπό εξέταση προϊόντος αντιπροσωπεύει τις «οικονομίες» που πέτυχαν οι Ινδοί παραγωγοί του εν λόγω προϊόντος οι οποίοι αγόραζαν σιδηρομετάλλευμα στη στρεβλωμένη ινδική αγορά σε σύγκριση με την τιμή που θα πλήρωναν αν δεν υπήρχαν οι στρεβλώσεις αυτές. Το συνολικό αυτό ποσό αντιπροσωπεύει το όφελος που χορήγησε στους Ινδούς παραγωγούς η Κυβέρνηση της Ινδίας κατά την περίοδο έρευνας (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 258, 259 και 261 του εν λόγω κανονισμού).
- 202 Τέταρτον, για τον καθορισμό του ποσοστού της επιδότησης για κάθε Ινδό παραγωγό που συνεργάστηκε στην έρευνα, η Επιτροπή συνέκρινε το ως άνω προκύπτον συνολικό ποσό της επιδότησης σε σχέση με τον συνολικό κύκλο εργασιών που πραγματοποιήθηκε για το οικείο προϊόν κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας, κατ' εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, διαπιστώνοντας ότι η επιδότηση προσπόρισε όφελος στη συνολική παραγωγή του υπό εξέταση προϊόντος και όχι μόνο στην παραγωγή που προοριζόταν για τις εξαγωγές (βλ. αιτιολογική σκέψη 262 του προσβαλλόμενου κανονισμού). Επομένως, το ποσοστό της επιδότησης όσον αφορά την Jindal Saw καθορίστηκε στο 3,91 % (βλ. σκέψη 271 του τελευταίου αυτού κανονισμού).
- 203 Με την πρώτη αιτίαση, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 3, σημείο 2, και το άρθρο 6, στοιχείο δ', του βασικού κανονισμού, καθόσον καθόρισε το όφελος που χορηγήθηκε στην Jindal Saw χωρίς να στηριχθεί στις πραγματικές δαπάνες που δήλωσε αυτή η τελευταία υπό τη μορφή «τιμής του εκφορτωθέντος προϊόντος», η οποία περιλαμβάνει την τιμή αγοράς του σιδηρομεταλλεύματος καθώς και το κόστος μεταφοράς του από το ορυχείο στα εργοστάσιά της στην Ινδία. Κατά τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή δεν επιτρεπόταν να στηριχθεί σε μέση τιμή αγοράς που να συμπεριλαμβάνει ένα «σύνηθες μέσο σταθμισμένο κόστος μεταφοράς από το ορυχείο στο εργοστάσιο» στην Ινδία.
- 204 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, αμφισβητεί το βάσιμο της αιτίασης αυτής, ισχυριζόμενη, αφενός, ότι ο υπολογισμός μιας μέσης τιμής αγοράς του σιδηρομεταλλεύματος στην Ινδία που να συμπεριλαμβάνει κόστος μεταφοράς καθοριζόμενο βάσει του μέσου όρου του κόστους μεταφοράς το οποίο επιβάρυνε τους δύο Ινδούς παραγωγούς-εξαγωγείς που συνεργάστηκαν στην έρευνα είχε ως σκοπό να εξακριβωθεί ποια θα ήταν η τιμή του σιδηρομεταλλεύματος από οποιοδήποτε ορυχείο στην Ινδία και, αφετέρου, ότι στο πλαίσιο της σύγκρισης με κατάλληλη τιμή αναφοράς ισχύουσα εκτός Ινδίας, οποιαδήποτε άλλη μέθοδος θα οδηγούσε σε τεχνητό πλεονέκτημα

(όφελος) ή μειονέκτημα για τους εν λόγω παραγωγούς-εξαγωγείς, ανάλογα με το πραγματικό τους κόστος εφοδιαστικής και την απόσταση μεταξύ των εργοστασίων τους από τα ορυχεία όπου προμηθεύονταν σιδηρομετάλλευμα.

205 Επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν, εν προκειμένω, η Επιτροπή μπορούσε νομίμως να διαπιστώσει την ύπαρξη οφέλους για καθέναν από τους δύο Ινδούς παραγωγούς-εξαγωγείς που συνεργάστηκαν στην έρευνα λαμβάνοντας υπόψη μία μέση τιμή για την αγορά σιδηρομεταλλεύματος στην Ινδία η οποία περιλάμβανε όχι το πραγματικό κόστος μεταφοράς που επωμιζόταν καθένας εκ των εν λόγω παραγωγών-εξαγωγών, αλλά ένα «σύνθετος μέσο σταθμισμένο κόστος μεταφοράς» υπολογιζόμενο βάσει του κόστους μεταφοράς που αυτοί δήλωναν.

206 Για να καθοριστεί αν το άρθρο 6 του βασικού κανονισμού, ιδίως το στοιχείο του δ', πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, στο πλαίσιο υπολογισμού του οφέλους, η Επιτροπή υποχρεούται να λαμβάνει υπόψη, εφόσον είναι διαθέσιμες, τις επιμέρους τιμές που καταβάλλει κάθε παραγωγός-εξαγωγέας, ή υπό την έννοια ότι επιτρέπεται στο θεσμικό αυτό όργανο να υπολογίζει το όφελος αυτό με βάση μια μέση τιμή που να συμπεριλαμβάνει κόστος μεταφοράς ανταποκρινόμενο σε έναν μέσο όρο καθοριζόμενο βάσει του κόστους που επωμίζονται οι παραγωγοί-εξαγωγείς οι οποίοι συνεργάστηκαν στη σχετική έρευνα, πρέπει να αναλυθούν το γράμμα, το πλαίσιο και ο σκοπός της διάταξης αυτής.

207 Κατ' αρχάς, επισημαίνεται ότι το άρθρο 6 του βασικού κανονισμού φέρει τον τίτλο «Υπολογισμός του οφέλους που προσπορίζεται ο αποδέκτης». Ο όρος «αποδέκτης», χρησιμοποιούμενος στον ενικό, επαναλαμβάνεται στην εισαγωγική φράση του άρθρου αυτού. Επιπλέον, από την έκφραση «[το όφελος] που προσπορίζεται ο αποδέκτης» προκύπτει ότι η διαπίστωση οφέλους συναρτάται με συγκεκριμένο φυσικό ή νομικό πρόσωπο. Εξ αυτού συνάγεται ότι το όφελος πρέπει να υπολογίζεται για κάθε αποδέκτη αναλόγως της κατάστασής του.

208 Στη συνέχεια, όπως προκύπτει από το άρθρο 5 του βασικού κανονισμού, το άρθρο 6 του ίδιου κανονισμού θέτει κατευθυντήριες αρχές για τον υπολογισμό του ύψους της επιδότησης υπό το πρίσμα του «οφέλους που προσπορίζεται ο αποδέκτης». Οι εν λόγω κατευθυντήριες αρχές αφορούν τις χρηματοδοτικές συνεισφορές που χορηγούνται υπό τη μορφή εισφορών στο μετοχικό κεφάλαιο, δανείων, εγγυήσεων δανείων καθώς και παροχής αγαθών ή υπηρεσιών αλλά και αγοράς αγαθών από το Δημόσιο. Σύμφωνα με τις εν λόγω κατευθυντήριες αρχές, υφίσταται όφελος αν, συγκεκριμένα, ο αποδέκτης έλαβε χρηματοδοτική συνεισφορά υπό όρους πιο ευνοϊκούς από τους ισχύοντες στην αγορά.

209 Όσον αφορά ειδικότερα την παροχή αγαθών, το άρθρο 6, στοιχείο δ', του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι όφελος υπάρχει μόνον αν «η παροχή [...] πραγματοποιείται έναντι τιμήματος χαμηλότερου του κανονικού», διευκρινιζόμενου ότι, «[γ]ια να κριθεί κατά πόσον το τίμημα είναι το κανονικό, εξετάζονται οι συνθήκες που επικρατούν στην αγορά της χώρας όπου πραγματοποιείται η παροχή ή η αγορά όσον αφορά το συγκεκριμένο αγαθό ή υπηρεσία (στις συνθήκες αυτές συμπεριλαμβάνονται η τιμή, η ποιότητα, το κατά πόσον είναι διαθέσιμο το συγκεκριμένο αγαθό ή η υπηρεσία, η εμπορευσιμότητα, η μεταφορά και οι λοιποί όροι αγοράς ή πώλησης)».

210 Όπως προκύπτει από τις ως άνω εκφράσεις, η διαπίστωση της ύπαρξης «οφέλους» προϋποθέτει σύγκριση και, δεδομένου ότι αποσκοπεί στην αξιολόγηση του αν το καταβληθέν τίμημα είναι κανονικό σε σχέση με τις συνήθεις συνθήκες της αγοράς, κατ' αρχήν στη χώρα παροχής, πρέπει να λαμβάνει υπόψη το σύνολο των στοιχείων του κόστους που συνεπάγεται για τον αποδέκτη η παραλαβή του παρεχόμενου αγαθού από το Δημόσιο. Πράγματι, ο αποδέκτης προσπορίζεται «όφελος» μόνον εάν, χάρη στη χρηματοδοτική συνεισφορά του Δημοσίου, η θέση του είναι καλύτερη από εκείνη στην οποία θα βρισκόταν αν δεν υπήρχε η συνεισφορά. Επομένως, από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι, στο μέτρο του δυνατού, η μέθοδος που χρησιμοποιεί η Επιτροπή για τον υπολογισμό του οφέλους πρέπει να είναι σε θέση να αντικατοπτρίζει το όφελος που πράγματι προσπορίζεται ο αποδέκτης.

- 211 Διαπιστώνεται όμως ότι η μέθοδος που χρησιμοποίησε εν προκειμένω η Επιτροπή με τον προσβαλλόμενο κανονισμό αποκλίνει από τον στόχο αυτό. Πράγματι, η εν λόγω μέθοδος δεν παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να εξακριβώσει κατά πόσον όντως χορηγήθηκε όφελος σε καθέναν από τους εν λόγω παραγωγούς-εξαγωγείς και κατά πόσον όντως ένας συγκεκριμένος παραγωγός-εξαγωγέας βρίσκεται, χάρη στη χρηματοδοτική συνεισφορά του Δημοσίου, σε καλύτερη θέση από εκείνη στην οποία θα βρισκόταν αν δεν υπήρχε η συνεισφορά. Επομένως, λαμβάνοντας υπόψη ένα ενιαίο μέσο κόστος μεταφοράς για τους δύο αυτούς παραγωγούς-εξαγωγείς, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να αποκλείσει το ενδεχόμενο ο ένας εξ αυτών να μην προσπορίζεται όφελος, ιδίως επειδή το πραγματικό κόστος μεταφοράς με το οποίο αυτός επιβαρύνεται είναι τέτοιο ώστε να ακυρώνει οποιοδήποτε πλεονέκτημα συνδέεται με την ίδια τη συμφέρουσα τιμή του προϊόντος.
- 212 Πάντως, όπως προκύπτει από το άρθρο 3, σημεία 1 και 2, του βασικού κανονισμού, μόνο στην περίπτωση κατά την οποία μια χρηματοδοτική συνεισφορά του Δημοσίου προσπορίζει πράγματι όφελος σε έναν παραγωγό-εξαγωγέα θεωρείται ότι συντρέχει επιδότηση για τον εν λόγω παραγωγό-εξαγωγέα.
- 213 Επομένως, λαμβανομένου υπόψη του γράμματός του, του σκοπού του και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται, το άρθρο 6 του βασικού κανονισμού δεν μπορεί να ερμηνευθεί, σε μια κατάσταση όπως η επίμαχη εν προκειμένω, όπου προσδιορίζονται τρεις μόνον παραγωγοί-εξαγωγείς, δύο εκ των οποίων συνεργάστηκαν στην έρευνα, υπό την έννοια ότι επιτρέπει στην Επιτροπή να υπολογίζει το όφελος που προσπορίζεται καθένας από τους δύο παραγωγούς-εξαγωγείς που συνεργάστηκαν στην έρευνα στηριζόμενη σε μια μέση τιμή αγοράς η οποία συμπεριλαμβάνει κόστος μεταφοράς ανταποκρινόμενο σε έναν μέσο όρο καθοριζόμενο βάσει του κόστους που επωμίζονται οι δύο αυτοί παραγωγοί-εξαγωγείς αντί να χρησιμοποιήσει τις τιμές που όντως κατέβαλε καθένας από αυτούς, συμπεριλαμβανομένου του πραγματικού τους κόστους μεταφοράς.
- 214 Υπό τις συνθήκες αυτές, παρατηρείται ότι δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο ένας τέτοιος εξατομικευμένος υπολογισμός του οφέλους να είχε καταλήξει στη διαπίστωση ότι η Jindal Saw δεν προσπορίστηκε όφελος από την επιβολή των επίμαχων περιορισμών στις εξαγωγές και, ως εκ τούτου, ότι δεν υπήρξε επιδότηση συνδεδεμένη με τους εν λόγω περιορισμούς όσον αφορά αυτόν τον συγκεκριμένο παραγωγό-εξαγωγέα, λαμβανομένων υπόψη των προϋποθέσεων του άρθρου 3 του βασικού κανονισμού.
- 215 Το συμπέρασμα αυτό δεν μπορεί να ανατραπεί από τα επιχειρήματα της Επιτροπής.
- 216 Τούτο ισχύει, πρώτον, για το επιχείρημα βάσει του οποίου η χρήση της επιλεγείσας μεθόδου ήταν δικαιολογημένη από την αναγκαιότητα να συγκριθεί μια τιμή αναφοράς καθοριζόμενη βάσει ενός μέσου όρου με άλλη τιμή η οποία θα πρέπει η ίδια να συνίσταται σε μια μέση τιμή.
- 217 Το γεγονός ότι η Επιτροπή αναγκάστηκε να χρησιμοποιήσει μια τιμή αναφοράς εκτός Ινδίας, κατ' εφαρμογή του άρθρου 6, στοιχείο δ', σημείο ii, του βασικού κανονισμού, ουδόλως συνεπάγεται ότι όφειλε να υπολογίσει μια μέση τιμή αγοράς του σιδηρομεταλλεύματος στην Ινδία στηριζόμενη στην τιμή εξ οιουδήποτε ορυχείου στην Ινδία.
- 218 Πράγματι, ο βασικός κανονισμός δεν κάνει καμία διάκριση όσον αφορά τον υπολογισμό του οφέλους σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η Επιτροπή πρέπει να εφαρμόσει την εν λόγω διάταξη.
- 219 Συναφώς, δεν μπορεί να γίνει δεκτή η επιχειρηματολογία που προβάλλει η Επιτροπή με τις απαντήσεις της στις ερωτήσεις που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο στο πλαίσιο των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας, και σύμφωνα με την οποία η χρήση, στο άρθρο 6, στοιχείο δ', του βασικού κανονισμού, των εκφράσεων «συνθήκες που επικρατούν», αφενός, και «όροι και συνθήκες που επικρατούν», αφετέρου, οι οποίες περιλαμβάνονται, αντιστοίχως, στο πρώτο εδάφιο και στο δεύτερο εδάφιο, περίπτωση ii, του εν λόγω στοιχείου δ', σημαίνει ότι η τιμή αναφοράς δεν πρέπει κατ' ανάγκη να συναρτάται με την ειδική κατάσταση του παραγωγού-εξαγωγέα, αλλά μπορεί να παραπέμπει στις

συνθήκες που επικρατούν στην αγορά. Οι εκφράσεις περί των οποίων πρόκειται αφορούν, σε αμφοτέρους τις περιπτώσεις, την τιμή αναφοράς που πρέπει να καθοριστεί, και όχι τις τιμές που καταβάλλει ο αποδέκτης χρηματοδοτικής συνεισφοράς συνιστάμενης στην προμήθεια αγαθών, οι οποίες πρέπει να συγκριθούν με τις τιμές αναφοράς ούτως ώστε να προσδιοριστεί αν ο αποδέκτης επιτυγχάνει ουσιαστικά καλύτερη τιμή από εκείνη που θα μπορούσε να βρει στην αγορά χωρίς την παρέμβαση του Δημοσίου. Αντιθέτως, ουδόλως συνάγεται ότι μόνον όταν οι τιμές που καταβάλλει ο αποδέκτης αντικατοπτρίζουν τις «συνθήκες που επικρατούν» στην αγορά ή τους «όρους και συνθήκες που επικρατούν» στην αγορά πρέπει αυτές να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να εκτιμηθεί αν ο αποδέκτης κατέβαλε τίμημα χαμηλότερο του κανονικού για την απόκτηση αγαθών παρεχόμενων από το Δημόσιο.

- 220 Δεύτερον, όπως επισήμαναν οι προσφεύγουσες, η χρησιμοποίηση, για να εξακριβωθεί η ύπαρξη ενδεχόμενου οφέλους όσον αφορά κάθε παραγωγό-εξαγωγέα, του πραγματικού κόστους μεταφοράς που αυτός επωμίστηκε και το οποίο εξαρτάται από το πραγματικό του κόστος εφοδιαστικής και από την απόσταση μεταξύ των εργοστασίων του και των ορυχείων από τα οποία προμηθεύεται το σιδηρομετάλλευμα, δεν οδηγεί σε τεχνητό πλεονέκτημα ή μειονέκτημα. Πράγματι, ακόμη και χωρίς τις προβαλλόμενες επιδοτήσεις, κάθε παραγωγός-εξαγωγέας θα είχε το ίδιο πλεονέκτημα ή μειονέκτημα, στο μέτρο που θα επωμιζόταν το ίδιο κόστος μεταφοράς.
- 221 Τρίτον, από την έκθεση του δευτεροβάθμιου οργάνου στη διαφορά «Ηνωμένες Πολιτείες – Ανθρακοχάλυβας – Ινδία» (βλ. σκέψη 160 ανωτέρω) δεν μπορεί να συναχθεί ότι η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να προβεί σε σύγκριση με βάση μια και μοναδική μέση τιμή για τους Ινδούς παραγωγούς-εξαγωγείς.
- 222 Αντιθέτως, από την έκθεση του δευτεροβάθμιου οργάνου στη διαφορά αυτή προκύπτει ότι η αρχή που διεξάγει την έρευνα πρέπει να είναι σε θέση να προσαρμόσει την τιμή αναφοράς ώστε αυτή να αντικατοπτρίζει τις συνθήκες της αγοράς. Πράγματι, στην εν λόγω διαφορά, η τιμή αναφοράς την οποία είχε επιλέξει η αρχή που διεξήγε την έρευνα αντανάκλωνε έναν τρόπο παράδοσης εφαρμοζόμενο σε ελάχιστες μόνο συναλλαγές στη χώρα παροχής και δεν αντικατόπτριζε τα γενικώς ισχύοντα έξοδα παράδοσης για το υπό εξέταση αγαθό. Το δευτεροβάθμιο όργανο έκρινε ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, η μέθοδος την οποία χρησιμοποιεί η αρχή που διεξάγει την έρευνα προκειμένου να υπολογίσει το «όφελος» πρέπει να καθιστά δυνατές τις προσαρμογές της τιμής αναφοράς ώστε αυτή να αντικατοπτρίζει έξοδα παράδοσης τα οποία προσεγγίζουν περισσότερο τα γενικώς ισχύοντα έξοδα παράδοσης για το υπό εξέταση αγαθό στη χώρα παροχής. Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι εκτιμήσεις αυτές ουδόλως εμπόδιζαν την Επιτροπή να καθορίσει δύο τιμές αναφοράς σε μια κατάσταση όπως αυτή της υπό κρίση υπόθεσης, όπου διαπιστώθηκε η ύπαρξη δύο μόνων παραγωγών-εξαγωγέων οι οποίοι δεν χρησιμοποιούσαν κατ' ανάγκη τον ίδιο τρόπο παράδοσης, γεγονός που θα είχε παράσχει τη δυνατότητα στο θεσμικό αυτό όργανο να προβεί σε σύγκριση με βάση μια τιμή αγοράς περιλαμβανούσα, για κάθε παραγωγό-εξαγωγέα, το πραγματικό του κόστος μεταφοράς.
- 223 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι ο εκ μέρους της Επιτροπής καθορισμός του οφέλους που φέρεται να προσπόρισαν οι εξαγωγικοί περιορισμοί στην Jindal Saw πραγματοποιήθηκε κατά παράβαση του άρθρου 6, στοιχείο δ', του βασικού κανονισμού.
- 224 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τη διαπίστωση που περιλαμβάνεται στη σκέψη 214 ανωτέρω, ο εσφαλμένος αυτός καθορισμός ενδέχεται να οδήγησε στο συμπέρασμα ότι η Jindal Saw προσπορίστηκε όφελος ως συνέπεια της επιβολής των επίμαχων περιορισμών στις εξαγωγές χωρίς όμως να συντρέχει τέτοιο όφελος.
- 225 Πράγματι, όπως προκύπτει από τις απαντήσεις της Επιτροπής της 25ης Μαΐου 2018 στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, το πραγματικό κόστος μεταφοράς της Jindal Saw ήταν υψηλότερο από εκείνο που έλαβε υπόψη η Επιτροπή, ως μέσο όρο, και το οποίο συμπεριελήφθη στον υπολογισμό της μέσης τιμής αγοράς για το σιδηρομετάλλευμα στην Ινδία. Η διαφορά αυτή στο κόστος μεταφοράς συνεπάγεται ότι η τιμή στην οποία η Jindal Saw προμηθεύτηκε σιδηρομετάλλευμα από την ινδική

αγορά ήταν στην πραγματικότητα υψηλότερη από τη μέση τιμή αγοράς που έλαβε υπόψη η Επιτροπή για να καθορίσει το επίπεδο τιμών, γεγονός που επηρέασε αναπόφευκτα το όφελος που μπόρεσε να χορηγηθεί στον εν λόγω παραγωγό-εξαγωγέα.

226 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η πλάνη αυτή είναι ικανή να θέσει εν αμφιβόλω τη νομιμότητα του προσβαλλόμενου κανονισμού καθιστώντας ελαττωματική στο σύνολό της την ανάλυση της Επιτροπής σχετικά με την ίδια την ύπαρξη επιδότησης, πράγμα που σημαίνει ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε νομίμως το συμπέρασμά της για την ανάγκη επιβολής αντισταθμιστικού δασμού στις εισαγωγές του υπό εξέταση προϊόντος που κατασκευάζει η Jindal Saw (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2011, Transnational Company «Kazchrome» και ENRC Marketing κατά Συμβουλίου, T-192/08, EU:T:2011:619, σκέψη 119 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

227 Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτή η πρώτη αιτίαση του δεύτερου σκέλους του τέταρτου λόγου, χωρίς να απαιτείται να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο επί της δεύτερης και της τρίτης αιτίας του σκέλους αυτού, οι οποίες στηρίζονται σε παράβαση, αντιστοίχως, του άρθρου 3, σημείο 2, και του άρθρου 6, στοιχείο δ', του βασικού κανονισμού, στο μέτρο που η Επιτροπή κακώς επέλεξε τυχαία ορισμένα στοιχεία μεταξύ των εξόδων παράδοσης της Jindal Saw για τον υπολογισμό του συνήθους μέσου κόστους μεταφοράς, καθώς και του άρθρου 15, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού αυτού, στο μέτρο που η Επιτροπή καθόρισε τον αντισταθμιστικό δασμό σε επίπεδο υψηλότερο από αυτό των αντισταθμιστικών επιδοτήσεων.

Επί του πέμπτου λόγου, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1, 2 και 5, και του άρθρου 15, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού

228 Στο πλαίσιο του πέμπτου λόγου, ο οποίος πρέπει να εξεταστεί μόνον εφόσον μπορεί να οδηγήσει σε μεγαλύτερης έκτασης ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η διαπίστωση της Επιτροπής σχετικά με την ύπαρξη ζημίας του κλάδου παραγωγής της Ένωσης δεν στηρίχθηκε σε θετικά αποδεικτικά στοιχεία και σε αντικειμενική εξέταση. Υποστηρίζουν ότι, για την ανάλυση των επιπτώσεων των επιδοτούμενων εισαγωγών στις τιμές ομοειδούς προϊόντος του εν λόγω κλάδου παραγωγής, και ειδικότερα για τον καθορισμό της υποτιμολόγησης του υπό εξέταση προϊόντος σε σχέση με το ομοειδές προϊόν του κλάδου αυτού, η σύγκριση των τιμών στην οποία προέβη η Επιτροπή δεν πραγματοποιήθηκε ούτε στο ίδιο στάδιο εμπορίας ούτε σε κατάλληλο στάδιο εμπορίας, τούτο δε κατά παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού.

229 Κατά τις προσφεύγουσες, τα συμπεράσματα που αντλούνται από τον υπολογισμό της υποτιμολόγησης του υπό εξέταση προϊόντος χρησιμοποιήθηκαν από την Επιτροπή τόσο για τον προσδιορισμό της ζημίας του κλάδου παραγωγής της Ένωσης και τη διαπίστωση της αιτιώδους συνάφειας μεταξύ των εισαγωγών του εν λόγω προϊόντος και της ζημίας αυτής, όσο και για τον υπολογισμό του περιθωρίου ζημίας. Ως εκ τούτου, τα σφάλματα που διαπράχθηκαν κατά τον υπολογισμό της υποτιμολόγησης ασκούν επιρροή στα λοιπά αυτά στοιχεία του προσβαλλόμενου κανονισμού. Συγκεκριμένα, ο καθορισμός του περιθωρίου ζημίας σε υπερβολικό ύψος έχει ως συνέπεια ο αντισταθμιστικός δασμός που επιβάλλει ο κανονισμός αυτός να υπερβαίνει τον δασμό ο οποίος κρίνεται επαρκής για την εξάλειψη της προκληθείσας ζημίας στον εν λόγω κλάδο παραγωγής, τούτο δε κατά παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού.

230 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, αμφισβητεί το βάσιμο του λόγου αυτού. Το θεσμικό αυτό όργανο ισχυρίζεται ότι η επιχειρηματολογία των προσφευγουσών δεν είναι αρκούντως σαφής. Επιπλέον, αντιθέτως προς όσα ισχυρίζονται οι προσφεύγουσες, η υποτιμολόγηση υπολογίστηκε με βάση τη σύγκριση των τιμών στο ίδιο στάδιο εμπορίας και σε κατάλληλο στάδιο εμπορίας.

- 231 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι ο βασικός κανονισμός δεν ορίζει τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να υπολογιστεί η υποτιμολόγηση και ότι η νομολογία επίσης δεν επιβάλλει συγκεκριμένη μέθοδο για τον υπολογισμό της.
- 232 Επιπλέον, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι όλα τα δεδομένα που χρησιμοποιήθηκαν για τον υπολογισμό της υποτιμολόγησης παρασχέθηκαν από τα ενδιαφερόμενα μέρη.
- 233 Η Επιτροπή υποστηρίζει ακόμη ότι από τον βασικό κανονισμό, όπως τον έχει ερμηνεύσει η νομολογία, δεν προκύπτει ότι ο υπολογισμός της υποτιμολόγησης θα πρέπει να βασίζεται σε πραγματικές τιμές ούτως ώστε να λαμβάνεται υπόψη ο πραγματικός ανταγωνισμός στην αγορά και η οπτική του πελάτη, όπως διατείνονται οι προσφεύγουσες.
- 234 Τέλος, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, εν πάση περιπτώσει, η υποτιμολόγηση των επίμαχων εισαγωγών είναι ένα μόνον από τα στοιχεία που καταδεικνύουν την ύπαρξη σημαντικής ζημίας του κλάδου παραγωγής της Ένωσης, ότι οι διαπιστώσεις σχετικά με την υποτιμολόγηση όσον αφορά τον άλλο Ινδό παραγωγό-εξαγωγέα που συνεργάστηκε στην έρευνα δεν αμφισβητήθηκαν και ότι η ανάλυση της αιτιώδους συνάφειας μεταξύ των οικείων εισαγωγών και της ζημίας του εν λόγω κλάδου παραγωγής βασίζεται σε εκτιμήσεις σχετικές όχι μόνο με τις τιμές, αλλά και με τις ποσότητες, οι οποίες μπορούν αφ' εαυτών να αποτελέσουν επαρκή βάση για να συναχθεί η ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας.
- 235 Με τον υπό κρίση λόγο, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται συγκεκριμένα ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλματα στο πλαίσιο του υπολογισμού της υποτιμολόγησης, σφάλματα τα οποία συνιστούν παραβάσεις του άρθρου 8 του βασικού κανονισμού και επηρεάζουν το κύρος του προσβαλλόμενου κανονισμού.
- 236 Υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, ο προσδιορισμός της ύπαρξης ζημίας του κλάδου παραγωγής της Ένωσης στηρίζεται σε θετικά αποδεικτικά στοιχεία και προϋποθέτει οπωσδήποτε αντικειμενική εξέταση, αφενός, του όγκου των επιδοτούμενων εισαγωγών και των συνεπειών αυτών των εισαγωγών για τις τιμές των ομοειδών προϊόντων στην αγορά της Ένωσης, όσο και, αφετέρου, των επακόλουθων συνεπειών των εν λόγω εισαγωγών αυτών για τον εν λόγω κλάδο παραγωγής.
- 237 Όσον αφορά, ειδικότερα, την επίδραση των επιδοτούμενων εισαγωγών επί των τιμών, το άρθρο 8, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού προβλέπει την υποχρέωση να εξετάζεται κατά πόσον οι εισαγωγές αυτές πραγματοποιήθηκαν όντως σε τιμές αισθητά κατώτερες της τιμής του ομοειδούς προϊόντος που παράγει ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης ή κατά πόσον οι εισαγωγές αυτού του είδους προκαλούν, με οιονδήποτε τρόπο, σημαντική συμπίεση των τιμών ή παρεμποδίζουν, σε σημαντικό βαθμό, την αύξηση των τιμών που θα είχε σημειωθεί σε αντίθετη περίπτωση.
- 238 Ο βασικός κανονισμός δεν περιλαμβάνει ορισμό της έννοιας της πώλησης σε χαμηλότερες τιμές (υποτιμολόγησης) και δεν προβλέπει μέθοδο για τον υπολογισμό της.
- 239 Ο υπολογισμός της υποτιμολόγησης των επίμαχων εισαγωγών πραγματοποιείται, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού, για τον προσδιορισμό της ζημίας που υπέστη ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης ως συνέπεια των εισαγωγών αυτών και χρησιμοποιείται, ευρύτερα, για την αξιολόγηση της ζημίας αυτής και τον προσδιορισμό του περιθωρίου ζημίας, δηλαδή του επιπέδου εξάλειψης της ζημίας αυτής. Η υποχρέωση αντικειμενικής εξέτασης των επιπτώσεων των επιδοτούμενων εισαγωγών, η οποία προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο 8, παράγραφος 1, επιβάλλει να πραγματοποιείται δίκαιη σύγκριση μεταξύ της τιμής του υπό εξέταση προϊόντος και της τιμής του ομοειδούς προϊόντος του εν λόγω κλάδου παραγωγής κατά τις πωλήσεις που πραγματοποιούνται στο έδαφος της Ένωσης. Προκειμένου να διασφαλίζεται ο δίκαιος χαρακτήρας της σύγκρισης αυτής, οι τιμές πρέπει να συγκρίνονται στο ίδιο στάδιο εμπορίας. Πράγματι, μια σύγκριση μεταξύ τιμών που διαμορφώνονται σε διαφορετικά στάδια εμπορίας, δηλαδή χωρίς τη συνεκτίμηση του συνόλου των δαπανών που αφορούν το συγκεκριμένο στάδιο εμπορίας το οποίο πρέπει να ληφθεί υπόψη, οδηγεί

οπωσδήποτε σε τεχνητά αποτελέσματα που καθιστούν αδύνατη την ορθή εκτίμηση της ζημίας του κλάδου παραγωγής της Ένωσης. Μια τέτοια δίκαιη σύγκριση αποτελεί προϋπόθεση για τη νομιμότητα του υπολογισμού της ζημίας του εν λόγω κλάδου παραγωγής (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 17ης Φεβρουαρίου 2011, Zhejiang Xinshiji Foods και Hubei Xinshiji Foods κατά Συμβουλίου, T-122/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:46, σκέψεις 79 και 85).

240 Κατά την αιτιολογική σκέψη 293 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το περιθώριο υποτιμολόγησης υπολογίστηκε, εν προκειμένω, ως εξής:

«Η Επιτροπή προσδιόρισε την υποτιμολόγηση κατά την περίοδο έρευνας με βάση τα στοιχεία που υπέβαλαν οι παραγωγοί-εξαγωγείς και ο ενωσιακός κλάδος, συγκρίνοντας:

- α) τις σταθμισμένες μέσες τιμές πώλησης ανά τύπο προϊόντος του ενωσιακού κλάδου παραγωγής που χρεώθηκαν σε μη συνδεδεμένους πελάτες στην αγορά της Ένωσης, προσαρμοσμένες σε επίπεδο εκ του εργοστασίου· και
- β) τις αντίστοιχες σταθμισμένες μέσες τιμές ανά τύπο προϊόντος των εισαγωγών από τους συνεργασθέντες Ινδούς παραγωγούς στον πρώτο ανεξάρτητο πελάτη στην αγορά της Ένωσης, που προσδιορίστηκαν στη βάση κόστους, ασφάλισης και ναύλου (CIF), με τις κατάλληλες προσαρμογές για τα έξοδα μετά την εισαγωγή.»

241 Όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 382 του προσβαλλόμενου κανονισμού, οι τιμές που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 293, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού αντιστοιχούν στην τιμή εξαγωγής όπως διαμορφώθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ.

242 Επιπλέον, με την αιτιολογική σκέψη 301 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το παραγόμενο από τη Jindal Saw και πωλούμενο στην Ένωση υπό εξέταση προϊόν υποτιμολογήθηκε κατά 30,9 % βάσει σταθμισμένου μέσου όρου, ήτοι οι τιμές στις οποίες πωλήθηκε το εν λόγω προϊόν στην Ένωση από την Jindal Saw ήταν κατά 30,9 % χαμηλότερες από τις τιμές του ομοειδούς προϊόντος του κλάδου παραγωγής της Ένωσης.

243 Επομένως, από την αιτιολογική σκέψη 293 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η σύγκριση των τιμών πραγματοποιήθηκε στο ίδιο στάδιο εμπορίας, δηλαδή λαμβανομένων υπόψη των τιμών εκ του εργοστασίου για τις πωλήσεις του κλάδου παραγωγής της Ένωσης και των τιμών CIF για τις πωλήσεις της Jindal Saw. Ωστόσο, κατόπιν ερωτήσεων που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο στο πλαίσιο των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας, η Επιτροπή εξέθεσε ότι, στην πραγματικότητα, είχαν ληφθεί υπόψη κατά τη σύγκριση αυτή, αφενός, όσον αφορά τον εν λόγω κλάδο παραγωγής, είτε οι τιμές εκ του εργοστασίου των μονάδων παραγωγής, όταν αυτές πωλούσαν απευθείας σε ανεξάρτητους πελάτες, είτε οι τιμές εκ του εργοστασίου των εταιριών πωλήσεων, και, αφετέρου, όσον αφορά την Jindal Saw, οι τιμές CIF, που αντιστοιχούσαν στην τιμή εξαγωγής όπως διαμορφώθηκε στο πλαίσιο της παράλληλης διαδικασίας αντιντάμπινγκ, για τον καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, λαμβανομένων υπόψη διαφόρων προσαρμογών που απέβλεπαν, μεταξύ άλλων, στο να προκύψει η τιμή εξαγωγής του υπό εξέταση προϊόντος πριν από οποιαδήποτε εμπλοκή των εταιριών πωλήσεων της Jindal Saw.

244 Η Επιτροπή υποστηρίζει, συναφώς, ότι οι πωλήσεις που πραγματοποίησαν οι εταιρίες πώλησης του κλάδου παραγωγής της Ένωσης έπρεπε να θεωρηθούν ως πωλήσεις «ισοδύναμες με πωλήσεις εκ του εργοστασίου» και ότι, επομένως, ορθώς ελήφθησαν υπόψη ως πωλήσεις «εκ του εργοστασίου» του ομοειδούς προϊόντος του εν λόγω κλάδου παραγωγής για τον υπολογισμό της υποτιμολόγησης. Συνεπώς, η σύγκριση των τιμών όντως πραγματοποιήθηκε μεταξύ τιμών που αντιστοιχούν σε ίδιο στάδιο εμπορίας.

245 Η άποψη αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

- 246 Μολονότι η Επιτροπή εξέθεσε, με την αιτιολογική σκέψη 293 του προσβαλλόμενου κανονισμού και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι έλαβε υπόψη, στο πλαίσιο της σύγκρισης, τις τιμές του κλάδου παραγωγής της Ένωσης στο στάδιο «εκ του εργοστασίου», στην πραγματικότητα συνέκρινε τις τιμές των πωλήσεων στους πρώτους ανεξάρτητους πελάτες του εν λόγω κλάδου με τις τιμές CIF της Jindal Saw.
- 247 Δεδομένου όμως ότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε τις τιμές των πωλήσεων στους πρώτους ανεξάρτητους πελάτες για το ομοειδές προϊόν του κλάδου παραγωγής της Ένωσης, η απαίτηση σύγκρισης των τιμών στο ίδιο στάδιο εμπορίας τής επέβαλλε την υποχρέωση να συγκρίνει τις ως άνω τιμές με τις τιμές των πωλήσεων στους πρώτους ανεξάρτητους πελάτες και για τα προϊόντα της Jindal Saw.
- 248 Επιπλέον, διαπιστώνεται ότι η εμπορία προϊόντων η οποία δεν πραγματοποιείται απευθείας από τον παραγωγό, αλλά μέσω εταιριών πωλήσεων, συνεπάγεται τη δημιουργία κόστους και την ύπαρξη περιθωρίου κέρδους για τις εταιρίες αυτές, οπότε οι τιμές τους έναντι των ανεξάρτητων πελατών είναι γενικά υψηλότερες από τις τιμές που χρεώνουν οι παραγωγοί στις απευθείας πωλήσεις τους προς τους πελάτες αυτούς. Επομένως, οι τιμές που εφαρμόζουν οι εταιρίες πωλήσεων δεν μπορούν να εξομοιωθούν με τις τιμές που χρεώνουν οι παραγωγοί.
- 249 Ως εκ τούτου, προβαίνοντας, για τη σύγκριση των τιμών στο πλαίσιο του υπολογισμού της υποτιμολόγησης, στην εξομίωση περί της οποίας γίνεται λόγος στη σκέψη 244 ανωτέρω, μεταξύ των τιμών που εφαρμόζαν οι εταιρίες πώλησης προς ανεξάρτητους πελάτες και των τιμών που χρέωναν οι παραγωγοί στις απευθείας πωλήσεις τους προς τους πελάτες αυτούς, μόνον όσον αφορά το ομοειδές προϊόν του κλάδου παραγωγής της Ένωσης, η τιμή που έλαβε υπόψη η Επιτροπή για το εν λόγω προϊόν ήταν προσυζητημένη και, ως εκ τούτου, δυσμενής για την Jindal Saw, η οποία πραγματοποιούσε την πλειονότητα των πωλήσεών της στην Ένωση μέσω εταιριών πωλήσεων και της οποίας η κατάσταση διέφερε κατά τούτο από εκείνη του έτερου παραγωγού-εξαγωγέα που συνεργάστηκε στην έρευνα.
- 250 Εξάλλου, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, από την απόφαση της 30ής Νοεμβρίου 2011, Transnational Company «Kazchrome» και ENRC Marketing κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (T-107/08, EU:T:2011:704), δεν προκύπτει ότι, όσον αφορά το υπό εξέταση προϊόν, το θεσμικό αυτό όργανο όφειλε να λάβει υπόψη τις τιμές στο επίπεδο της θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία, οι οποίες αντιστοιχούσαν, εν προκειμένω, στην τιμή CIF για τα προϊόντα των Ινδών παραγωγών-εξαγωγέων.
- 251 Πράγματι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 62 και 63 της ως άνω απόφασης, στην υπόθεση εκείνη, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι οι χρησιμοποιούμενες τιμές για τον υπολογισμό της υποτιμολόγησης έπρεπε να είναι τιμές που αποτελέσαν αντικείμενο διαπραγματεύσεως με τους ανεξάρτητους πελάτες, δηλαδή τιμές που μπόρεσαν να ληφθούν υπόψη από αυτούς προκειμένου να αποφασίσουν εάν θα αγόραζαν τα προϊόντα του κλάδου παραγωγής της Ένωσης ή τα προϊόντα των οικείων παραγωγών-εξαγωγέων, και όχι οι τιμές σε ενδιάμεσο στάδιο.
- 252 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι, δεδομένου ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη τις τιμές των πωλήσεων που πραγματοποίησαν οι συνδεδεμένες με τον βασικό παραγωγό της Ένωσης εταιρίες πωλήσεων για τον καθορισμό της τιμής του ομοειδούς προϊόντος του κλάδου παραγωγής της Ένωσης, αλλά δεν έλαβε υπόψη τις τιμές των πωλήσεων των εταιριών πωλήσεων της Jindal Saw για τον καθορισμό της τιμής του υπό εξέταση προϊόντος που παρήγε η τελευταία, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ο υπολογισμός της υποτιμολόγησης έγινε μέσω σύγκρισης τιμών στο ίδιο στάδιο εμπορίας.
- 253 Όπως όμως προκύπτει από τη σκέψη 239 ανωτέρω, η σύγκριση τιμών στο ίδιο στάδιο εμπορίας αποτελεί προϋπόθεση για τη νομιμότητα του υπολογισμού της υποτιμολόγησης του υπό εξέταση προϊόντος. Ως εκ τούτου, ο υπολογισμός της υποτιμολόγησης που διενήργησε Επιτροπή στο πλαίσιο του προσβαλλόμενου κανονισμού πρέπει να θεωρηθεί ως αντίθετος προς το άρθρο 8, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.

- 254 Κατά συνέπεια, οι προσφεύγουσες βασίμως αμφισβητούν τον υπολογισμό της υποτιμολόγησης ως προς τα προϊόντα της Jindal Saw.
- 255 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι η πλάνη στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή κατά τον υπολογισμό της υποτιμολόγησης του υπό εξέταση προϊόντος όσον αφορά τα προϊόντα της Jindal Saw είχε ως αποτέλεσμα να ληφθεί υπόψη μια υποτιμολόγηση της οποίας το μέγεθος, αλλά και η ύπαρξη, δεν καθορίστηκε νομοτύπως.
- 256 Πάντως, με την αιτιολογική σκέψη 338 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή τόνισε τη σημασία που απέδιδε στην ύπαρξη υποτιμολόγησης. Με τις αιτιολογικές σκέψεις 339 και 340 του κανονισμού αυτού, το θεσμικό αυτό όργανο θεώρησε ότι η πώληση του υπό εξέταση προϊόντος σε τιμές σημαντικά χαμηλότερες από τις τιμές του κλάδου παραγωγής της Ένωσης, λαμβανομένης υπόψη μιας υποτιμολόγησης που υπερέβαινε το 30 %, εξηγούσε, αφενός, την αύξηση των όγκων πωλήσεων και των μεριδίων αγοράς του εν λόγω προϊόντος και, αφετέρου, την αδυναμία του εν λόγω κλάδου παραγωγής να αυξήσει τον όγκο πωλήσεων του στην αγορά της Ένωσης σε επίπεδα δυνάμενα να εξασφαλίσουν βιώσιμα επίπεδα κέρδους. Με την εν λόγω αιτιολογική σκέψη 340, η Επιτροπή διαπίστωσε επίσης ότι οι εισαγωγές σε τιμές σημαντικά χαμηλότερες από τις τιμές του εν λόγω κλάδου παραγωγής συμπίεσαν σημαντικά τις τιμές στην αγορά της Ένωσης και, εξ αυτού του λόγου, παρεμπόδισαν τις αυξήσεις των τιμών που θα είχαν σημειωθεί ελλείψει των εισαγωγών αυτών, κατέληξε δε στο συμπέρασμα ότι υπήρξε χρονική σύμπτωση μεταξύ των εν λόγω εισαγωγών σε τιμές σημαντικά χαμηλότερες από τις τιμές του κλάδου παραγωγής της Ένωσης και της ζημίας που υπέστη ο κλάδος αυτός.
- 257 Από τις αιτιολογικές σκέψεις του προσβαλλόμενου κανονισμού που μνημονεύονται στη σκέψη 256 ανωτέρω προκύπτει ότι η υποτιμολόγηση όπως υπολογίζεται στον εν λόγω κανονισμό αποτελεί τη βάση για το συμπέρασμα ότι οι εισαγωγές του υπό εξέταση προϊόντος αποτελούν την αιτία της ζημίας του κλάδου παραγωγής της Ένωσης. Σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 1, και το άρθρο 8, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, η ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ των επιδοτούμενων εισαγωγών και της ζημίας του κλάδου παραγωγής της Ένωσης αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την επιβολή αντισταθμιστικού δασμού.
- 258 Επιπλέον, όπως υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες στο πλαίσιο της τρίτης αιτίας της υπό κρίση σκέυσης, δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι, εάν η υποτιμολόγηση είχε υπολογιστεί ορθώς, το περιθώριο ζημίας του κλάδου παραγωγής της Ένωσης θα είχε καθοριστεί σε επίπεδο χαμηλότερο του ποσοστού επιδότησης. Στην περίπτωση αυτή, σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, το ποσό του αντισταθμιστικού δασμού πρέπει να μειωθεί σε ποσοστό επαρκές για την εξάλειψη της εν λόγω ζημίας.
- 259 Ως εκ τούτου, ο υπό κρίση λόγος, ο οποίος πρέπει να γίνει δεκτός, αφορά εκτιμήσεις που συνιστούν την απαραίτητη βάση για την επιβολή αντισταθμιστικού δασμού στις εισαγωγές του υπό εξέταση προϊόντος που παράγει η Jindal Saw, και επομένως ο προσβαλλόμενος κανονισμός πρέπει να ακυρωθεί στο μέτρο που αφορά την εταιρία αυτή, σύμφωνα με τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 226 ανωτέρω, χωρίς να παρίσταται ανάγκη εξέτασης του έκτου λόγου.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 260 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδά της, καθώς και σε αυτά στα οποία υποβλήθηκαν οι προσφεύγουσες, σύμφωνα με το σχετικό αίτημά τους.

²⁶¹ Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ο παρεμβαίνων, ακόμη και όταν είναι άλλος από τους αναφερόμενους στις παραγράφους 1 και 2 του ίδιου άρθρου, φέρει τα δικαστικά του έξοδα. Υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης, η παρεμβαίνουσα πρέπει να φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/387 της Επιτροπής, της 17ης Μαρτίου 2016, για την επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού στις εισαγωγές σωλήνων κάθε είδους από όλκιμο χυτοσίδηρο (που είναι επίσης γνωστός ως χυτοσίδηρος σφαιροειδούς γραφίτη), καταγωγής Ινδίας, ακυρώνεται στο μέτρο που αφορά την Jindal Saw Ltd.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι Jindal Saw και Jindal Saw Italia SpA.
- 3) Η Saint-Gobain Pam φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Pelikánová

Valančius

Nihoul

Svenningsen

Öberg

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 10 Απριλίου 2019.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς	2
Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων	4
Σκεπτικό	6
Επί του παραδεκτού των παρατηρήσεων της 18ης Οκτωβρίου 2017	6
Επί της ουσίας	9
Επί του δεύτερου λόγου, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 10 του βασικού κανονισμού και σε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας	9
Επί του έβδομου λόγου, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 30, παράγραφοι 4 και 5, του βασικού κανονισμού και σε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας	11
Επί του πρώτου λόγου, που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', περίπτωση iv, του βασικού κανονισμού	15
– Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου, το οποίο στηρίζεται στην εφαρμογή εσφαλμένου νομικού κριτηρίου προκειμένου να διαπιστωθεί η ύπαρξη «ανάθεσης» καθώς και σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης	15
– Επί του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου, το οποίο στηρίζεται σε σύγχυση, κατά την εφαρμογή του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, μεταξύ της έννοιας «χρηματοδοτική συνεισφορά», που περιέχεται στη διάταξη αυτή, και της έννοιας «όφελος», που περιέχεται στο σημείο 2 του εν λόγω άρθρου	22
Επί του τρίτου λόγου, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, και παράγραφος 2, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού	24
– Επί του πρώτου σκέλους του τρίτου λόγου, σχετικά με τον μη ατομικό χαρακτήρα μιας επιδότησης για την παροχή σιδηρομεταλλεύματος	23
– Επί του δεύτερου σκέλους του τρίτου λόγου, σχετικά με τον μη ατομικό χαρακτήρα μιας επιδότησης συνιστάμενης σε εξαγωγικό φόρο επί του σιδηρομεταλλεύματος	26
Επί του τέταρτου λόγου, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 3, σημείο 2, του άρθρου 6, στοιχείο δ', και του άρθρου 15, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.	27
– Επί του πρώτου σκέλους του τέταρτου λόγου, το οποίο στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 3, σημείο 2, και του άρθρου 15, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού	27
– Επί του δεύτερου σκέλους του τέταρτου λόγου, το οποίο στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 3, σημείο 2, και του άρθρου 6, στοιχείο δ', του βασικού κανονισμού και, κατά συνέπεια, του άρθρου 15, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού	30
Επί του πέμπτου λόγου, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1, 2 και 5, και του άρθρου 15, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού	35
Επί των δικαστικών εξόδων	39

